

Betrokkenheid troef



Inspirerende diaconale initiatieven tegen armoede in Nederland

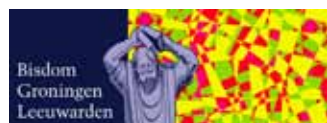
Betrokkenheid troef

Inspirerende diaconale initiatieven tegen armoede in Nederland

Knooppunt Kerken en Armoede



Kerk
in Actie



Colofon

Deze bundel 'Betrokkenheid troef - inspirerende diaconale initiatieven tegen armoede in Nederland' is een uitgave van het Knoop-punt Kerken en Armoede.

Dit Knooppunt is een projectalliantie met de volgende deelnemers:

- Raad van Kerken in Nederland
- Protestantse Kerk in Nederland / Kerk in Actie
- Landelijk Katholiek Diaconaal Beraad namens de Rooms-Katholieke Kerk
- Bisdom Groningen-Leeuwarden
- MissieNederland
- Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland
- Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt
- Nederlands Gereformeerde Kerken
- Leger des Heils

Financieel dragen ook bij:

- Cordaid Programma Nederland
- Sobriëtas - Katholieke matigheidsbeweging
- Gezamenlijke religieuzen in Nederland via KNR - Projecten in Nederland (PIN)

Knooppunt

Kerken en

Armoede

Samenstelling en redactie

Peter de Bie, Meta Floor en Hub Crijns

Meelezen en correctie

Mariet Crijns en Theo Collet

Vormgeving en opmaak

Peter de Bie, Studio Tekstbeeld

Drukwerkbegeleiding

Rose-leah Windster-Trapenberg

Druk

Schotanus & Jens, Utrecht

Gedrukt op

115grs Hv Silk MC

Januari 2016

info@knooppuntkerkenenarmoede.nl

www.knooppuntkerkenenarmoede.nl

INHOUDSOPGAVE

Deze bundel bevat twee inleidende artikelen en zeventig voorbeelden van diaconale initiatieven.

De voorbeelden zijn verdeeld in tien verschillende categorieën. In elke categorie zijn zeven voorbeelden beschreven.

De bundel wordt afgesloten met een gedicht op de achterzijde: 'Van oorlog en zoeken naar veiligheid', door Hub Crijns.

Inleiding	
Een goed voorbeeld.....	7
Kerken tegen armoede en sociale uitsluiting.....	11
Wijkgerichte aanpak	
Wijkpastoraat 'De Vrank' Heerlen.....	15
Inloophuis De Paraplu Rotterdam.....	16
Burennetwerk Amsterdam.....	18
De Herberg Westervoort.....	20
Steungezin.nl Breda.....	22
BieZefke Sittard-Geleen.....	24
'Eet smakelijk' Hurdegaryp en Ryptsjerk.....	26
Maatjesprojecten	
SchuldHulpMaatje Ermelo.....	29
SchuldHulpMaatje Montferland.....	30
Zorgmaatjes Oegstgeest.....	33
Zorgzaam Elburg.....	34
SchuldHulpVrijwilligers Goes.....	35
Stichting NAASTE Zutphen.....	36
Maatjesproject Kerk en Vluchteling Gouda.....	37
Vluchtelingen en migranten	
Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen.....	39
Sociaal spreekuur Stap Verder Amsterdam.....	40
Nuestra Casa Rotterdam.....	42
Bed-Bad-Brood en Begeleiding Rotterdam.....	44
Maatwerk voor Nieuwkomers Wijchen.....	46
De Toevlucht Utrecht.....	48
Het Nieuwe Wereldhuis Haarlem.....	50

Duurzaamheid	
Weggeefwinkel de Windwijzer Vlaardingen.....	53
Repair Café Hoofddorp	55
Repair Café Papendrecht.....	56
Groen is (mee)doen, Colmschate.....	57
De kringlooeconomie van Vincentiusvereniging Den Bosch.....	58
Groene kerk Nieuwegein	60
Micha Cursus Utrecht.....	62

Arbeid en werkloosheid

Meubelhal 'De Albatros' Emmen.....	65
Werkcafé Drachten.....	66
WeeWeecafé Apeldoorn	67
Ondersteuning en toerusting werkzoekenden Putten	68
De Werkwissel Leiden	70
Werk-Contacten-Bank Sliedrecht.....	71
DeWerkplaatZ Zuidhorn.....	72

Noodhulp en voedselhulp

De voedselbank - heeft u er een boodschap aan? Zwolle	75
Steunpunt Materiële Hulpvragen Eindhoven.....	76
Interkerkelijk Sociaal Fonds Delft.....	78
Solidariteitsmaaltijden Jongerenkerk Venlo	80
Kledingbank Montferland	82
Vincentiusvereniging Landgraaf.....	84
Caritas op Walcheren	85

Kinderen en jongeren

Fietsenproject Vianen.....	87
BabyBullenBank Den Haag.....	88
Verjaardagstas Maarssen	90

Speelgoedbank Wageningen.....	91
De Kinderwinkel Den Haag.....	92
Interkerkelijk Platform Campus Hoogvliet, Rotterdam	94
M25 Groningse Kanaalstreek	96

Vakantie

Caravanproject Woerden.....	99
Vakantiegeld Samen Delen Apeldoorn	100
Met Vincentius Dokkum op vakantie.....	102
Zomeractie Soest	103
Vakantievijfdaagse Erica.....	104
Vakantiebank Delft	106
Kindervakantieweek Rotterdam-Zuid.....	107

Belangenbehartiging en lobby

Sociale Actie Nuth	109
DIANA - Diaconaal Netwerk Armoedebestrijding Rheden.....	110
Delen Achter De Duinen Den Haag	112
WORLD Doetinchem.....	114
Pact Sam Sam Amersfoort.....	116
PROTA - Platform Regio Oss Tegen Armoede	118
Stichting Hulpfonds Hellendoorn	120

Bewustwording, actie en creativiteit

Tienden de Luxe Woerden.....	123
De Ongeziene gezien Apeldoorn	124
Franciscaanse Gideonsbende Den Bosch.....	126
De Omdenkers Delft.....	128
Hulpdienst In-Zicht Veenendaal.....	130
Aanpak Sint Antoniusparochie Súdwest Fryslân.....	132
Kanskaart De Fryske Marren	133

INLEIDING

Deze bundel met voorbeelden van diaconale initiatieven is de eerste uitgave van het Knooppunt Kerken en Armoede. De interkerkelijke werkgroep Arme Kant van Nederland/ EVA heeft de werkzaamheden in mei 2014 beëindigd. Er was onvoldoende geld om deze landelijke oecumenische inzet voor de mensen in armoede in de Nederlandse samenleving voort te zetten.

De Raad van Kerken in Nederland heeft daarop aangekondigd zich niet te willen neerleggen bij het verdwijnen van de afstemming en samenwerking tussen kerken en diaconale organisaties die zich bezighouden met het bestrijden van de armoede. Zo is het landelijk Knooppunt Kerken en Armoede ontstaan. Dit knooppunt verbindt en versterkt de landelijke en lokale inzet van kerken en diaconale organisaties bij het bestrijden van armoede in Nederland en maakt deze zichtbaar. Deze inzet staat in een diaconale traditie van barmhartige ondersteuning aan mensen in armoede en het samen met hen opkomen voor hun rechten, zodat ze volwaardig deel zijn van en hun bijdrage kunnen leveren aan onze samenleving. Het Evangelie is hierbij een bron van handelen en motiveert het streven naar een solidaire en rechtvaardige samenleving waarin ieder mens meetelt.

Wij spreken hier onze dank uit aan iedereen die in woord en beeld heeft bijgedragen aan deze eerste publicatie van het knooppunt. We spreken hier tevens onze dank en bewondering uit voor allen die actief zijn in de plaatselijke initiatieven die in dit boekje de revue passeren.

Klaas van der Kamp, secretaris van de Raad van Kerken in Nederland, leidt de publicatie in.



Klaas van der Kamp
Algemeen secretaris Raad van Kerken in Nederland

*Als geen ander hamert Jezus – de voormalige timmerman uit Kafarnaüm – op het aambeeld van de gerechtigheid. Hij maakt duidelijk dat een nieuwe insteek van leven direct te maken heeft met de verdeling van geld (...)
De consequenties van een asociale houding werken door over de grens van het leven heen.*

Knooppunt

Kerken en

Armoede

Een goed voorbeeld

Het is een gelukkige keus van het nieuwe Knooppunt Kerken en Armoede om met een boekje te komen waarin inspirerende voorbeelden zijn opgenomen van armoedebestrijding. Vanuit de gedachte 'goed voorbeeld doet goed volgen' krijgen we de creativiteit en de gedrevenheid aangereikt van mensen waarin we ons kunnen spiegelen en ons laten enthousiasmeren. Al bladerend langs de talloze initiatieven realiseer je je dat er heel veel mensen zijn in Nederland die zich inzetten om een tweedeling tussen arm en rijk te overbruggen. En je raakt onder de indruk van het doorzettingsvermogen van vrijwilligers en professionele werkers die steeds weer de onderkant opzoeken en stem geven aan de mensen die ondersteuning nodig hebben om gehoord en gezien te worden. Verhalen en ideeën inspireren. Dat zie je bij kleine kinderen, die met chirurgische precisie het gedrag van ouders imiteren. En hoevel volwassen mensen de indruk kunnen wekken zelf allerlei noviteiten op te starten, blijkt bij nauwkeuriger kijken dat ze ook vaak de kunst hebben overgenomen van anderen op wier schouders ze leunen.

"Wijze mensen realiseren zich dat te veel bezit of te weinig bezit het geweten uit het lood slaat."

Aambeeld

Mensen in de kerk willen zich laten inspireren door de persoon van Jezus Christus. Hij heeft tijdens zijn leven veel verhalen verteld, parabels, metaforen om zijn evangelie inzichtelijk te maken. Zo werd zijn verhaal een levendige vertelling en een levendmakende tekst. Als geen ander hamert hij – de voormalige timmerman

uit Kafarnaüm – op het aambeeld van de gerechtigheid. Hij maakt duidelijk dat een nieuwe insteek van leven direct te maken heeft met de verdeling van geld. Als de belastingambtenaar Zacheüs Jezus onderdak verleent en met hem de maaltijd geniet, kiest hij een nieuwe insteek van leven die begint met het doneren van de helft van zijn bezittingen aan de armen (Lucas 19: 8). En als Ananias en Saffira willen toetreden tot de armlastige gemeente in Jeruzalem verkopen ze bezit en worden ze geacht de opbrengst ten goede te laten komen aan het algemeen welzijn (Handelingen 5: 4). Met een vertelling over een rijke man die zich in purper kleedt en een arme man, Lazarus, die vol zweren bij zijn deur ligt, maakt Jezus duidelijk dat de consequenties van een asociale houding doorwerken over de grens van het leven heen (Lucas 16: 23).

Al dat soort ervaringen en inzichten brengen wijze mensen tot het gebed: 'Maak mij niet arm en maak mij niet rijk' (Spreuken 30: 8). Ze realiseren zich dat te veel bezit of te weinig bezit het geweten uit het lood slaat. Je moet je overmatig inspannen om toch iets te eten te hebben, of je energie stroomt weg met het in stand houden van de overvloedige rijkdom die je hebt toegeëigend.

Anti-establishment

Wie er oog en oor voor heeft, ontdekt dat de tegenstellingen in de samenleving groeien. Je merkt het in Nederland, bijvoorbeeld aan de groei van de voedselbanken, de stijgende cijfers van armoede die nu al in de buurt van de tien procent liggen, en aan de onvrede over bestaande politieke stromingen bij mensen die in een stemlokaal gekomen voorkeur aan de dag leggen voor anti-establishment richtingen. Of je nu de politieke barometer in Nederland analyseert, of je kijkt naar de presidentsverkiezingen in een land als de Verenigde Staten; je neemt dezelfde ontwikkelingen waar. Er is een in aantal toenemende groep van mensen, zowel ter rechterzijde als ter linkerzijde, die zich niet gerepresenteerd weet door de bestaande bestuurders en de elites.

Mensen worden onverschillig als ze merken dat anderen zich druk kunnen maken over een laatste modetrend en ze ervaren dat al dat soort berichten in de media op geen enkele manier aanhaken aan het leven dat zij moeten leiden. Er is blijkbaar een wereld van glamour en glitter en een wereld waarop zij teruggeworpen zijn. En ze zien geen verbindingen tussen die twee werelden. Ze zijn opgesloten in een dagelijks leven vol materiële beperkingen, een voortdurend tekort aan geld, het besef dat er opnieuw een bezoek aan een kringloopwinkel moet worden gebracht als één van de elektrische apparaten het gaat begeven.

Toegegeven, zo is het altijd geweest. 'De armen hebt u altijd bij u', zegt Jezus in het evangelie van Marcus (Marcus 14: 7). Hij poeiert daarmee de armen niet af en roept niet op tot berusting. Het is juist een tekst die de eerste gemeenteleden zich herinneren van de Heer op het moment dat ze zelf met armoede geconfronteerd worden. Ze horen er een opdracht in om de gerechtigheid te zoeken. De eerste gemeente zocht het lichaam van Christus te dienen, en ze vond – de Emmaüsgangers gelijk – het lichaam op het moment dat ze brood ging breken en brood ging delen. Op dat moment beseften de eerste christenen de actualiteit van Jezus' woorden die zei: 'Ik was naakt, en jullie kleedden mij' (Matteüs 25: 36).

Kleden

Dat kleden is ook zoiets. Als je twee hemden hebt, gun je een ander er één van. En Jezus scherpt het nog aan tot: 'Als iemand je onderkleed heeft ontvangen, sta hem ook je bovenkleed af' (Matteüs 5: 40). Dat is een wat al te idealistische benadering van de Heer, want volgens de oorspronkelijke joodse wet, die Jezus kent en in de regel navolgt, mag je van iemand die iets van je leent, het bovenkleed niet als onderpand bewaren de nacht in, omdat hij of zij het bovenkleed nodig heeft om zich tegen de kou te warmen (Deuteronomium 24: 12). Dat Jezus die oude wet aan een zijden draad laat bungelen, wil niet zeggen, dat hij de leer wegbezuinigt,

"De pelgrim neemt niet meer mee dan de rug kan dragen en de voeten kunnen meenemen. De pelgrim durft zich afhankelijk te maken van de goedheid die hem of haar onderweg zal overkomen."

maar wil zeggen, dat hij geen excuses aanvaardt om voorbij te kijken aan de arme.

Armoede heeft met geld te maken. Maar armoede reikt verder dan dat. Mensen kunnen elkaar ook verrijken door elkaar aandacht te schenken, tijd te geven, echt naar elkaar te luisteren. Een mooi initiatief is bijvoorbeeld een project opgezet door een plaatselijke kerk onder de noemer 'JBO', oftewel 'Jong bezoekt oud'. Jonge mensen adopteren een oudere; bezoeken hem of haar en samen wisselen ze ervaringen uit. De jongere – om het wat stereotiep te zeggen – helpt de oudere op whatsapp. De oudere vertelt de jongere wat de zin is van stilte. Samen overbruggen ze de kloof tussen de generaties en verrijken ze elkaars leven met immateriële welvaart. Ook dat helpt en – jawel – haalt de arme uit een isolement van alleen maar denken aan de teruglopende middelen en dus (!) het teruglopen van de sociale contacten.

Dit boekje geeft veel voorbeelden van mensen die de weg van Jezus willen volgen. Soms maken ze dat duidelijk door tekst en uitleg te geven. Veel vaker nog doen ze het gewoon, omdat ze innerlijk voelen dat het recht is. Hun levensweg is als vanzelf een pelgrims-weg geworden. Hoe mooi kan het zijn! Wie als pelgrim leeft, wandelt anders. Hij of zij heeft zich van binnenuit andere omgangsvormen eigen gemaakt.

Pelgrim

De pelgrim heeft een eigen instelling van reizen. Dat begint al voor het vertrek. De pelgrim beziet alle bagage en pikt voorwerpen uit de klaarliggende stapel en legt ze terug in de kast. Ze zijn te zwaar, te veel om te dragen. De pelgrim neemt niet meer mee dan de rug kan dragen en de voeten kunnen meenemen. De pelgrim durft zich afhankelijk te maken van de goedheid die hem of haar onderweg zal overkomen.

Dat verbindt de pelgrim met de arme en dat onderscheidt de pelgrim van de rijke. De rijke sluit verzekeringen af, plaatst een imperial op de auto en een aanhanger op de trekhaak. De pelgrim heeft van dat soort onzekere gevoelens geen weet en gaat. Zijn of haar belangrijkste bagage is de vreugde te mogen wandelen op 's Heren wegen. De pelgrim durft zich over te geven aan de omstandigheden en laat zich in met de mensen die hij of zij ontmoet. De pelgrim zal anderen in de ogen zien en hij zal met gemak delen uit het weinige dat hij in de rugzak heeft meegenomen. Pelgrims zijn er toe in staat, omdat ze weten dat er verderop een ander zal zijn die weer met hem of haar zal delen.

*Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,
hun vuile voeten als een knecht gewassen;
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten
wie niet in deze kille wereld passen.*

*Je vroeg hen: doe als ik en ga naar buiten,
en blijf elkaar met dit gebaar verrassen
in plaats van je in kerken op te sluiten.
Je moet steeds anderen de voeten wassen.*

*Het stof van al de wegen van ons leven,
kom, was het van de stukgelopen voeten.
Kom, geef dat onze handen hen genezen
die ver van huis geen goede vriend ontmoeten.*

(Andries Govaart)

*Klaas van der Kamp,
Algemeen secretaris Raad van Kerken in Nederland*

En er is nog veel meer...

Bij het zoeken naar voorbeelden van plaatselijke diaconale initiatieven tegen armoede hebben wij kunnen kiezen uit een onuitputtelijk lijkend reservoir. Het is indrukwekkend om te merken hoeveel pelgrims er in Nederland samen onderweg zijn om gerechtigheid dichterbij te brengen. De beschreven voorbeelden vormen dan ook slechts een glimp van het totaal. Er is ook een grote variëteit in het soort initiatieven. We hebben de voorbeelden ingedeeld in een tiental hoofdstukken. We hadden zelfs nog meer categorieën kunnen maken. En we hadden in elke categorie nog vele

voorbeelden toe kunnen voegen. Bovendien zijn dit allemaal projecten waarbij kerken betrokken zijn. We moeten bedenken dat er daarnaast ook buiten de kerken op het grondvlak heel veel gaande is om de samenleving socialer te maken. En gelukkig weten die twee werelden elkaar ook vaak te vinden in samenwerking.

We hopen dat allen die deze bundel lezen geïnspireerd worden en zich gesterkt voelen door de wetenschap dat zij er niet alleen voor staan, maar deel uitmaken van een bredere beweging van barmhartigheid en gerechtigheid. Met het Knooppunt Kerken en Armoede hopen we die beweging te kunnen ondersteunen.

BESCHOUWING

Prof. dr. Herman Noordegraaf, bijzonder hoogleraar voor diaconaat, kent de praktijk van kerkelijke betrokkenheid bij de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting van binnen en van buiten. Hij laat zijn licht schijnen over de lokale kerkelijke initiatieven en plaatst die in het perspectief van maatschappelijke ontwikkelingen.



Het gaat in de kerkelijke activiteiten om het aangaan, opbouwen en onderhouden van een relatie met mensen. Een relatie die zich kenmerkt door aandacht en betrokkenheid, warmte en respect: elk mens doet ertoe en heeft een eigen waardigheid! Mensen worden zo ook in hun eigenwaarde versterkt. Dit is echt het karakteristieke van de activiteiten en de rode draad die door deze bundel loopt!

Herman Noordegraaf
Universitair docent en bijzonder hoogleraar voor diaconaat aan de
Protestantse Theologische Universiteit

Het perspectief van de zorg als invalshoek is vervangen door dat van de participatie.

Kerken tegen armoede en sociale uitsluiting

We leven, zo kan men horen en lezen, in de overgang van een verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving. Het begrip zoemt weer rond in politiek en samenleving, sinds koning Willem Alexander het gebruikte in de Troonrede van 17 september 2013: "Van iedereen die dit kan, wordt gevraagd verantwoordelijkheid te nemen voor zijn of haar eigen leven en omgeving." Daarbij gaat het om het bieden van ruimte en kansen, maar blijft een compacte en krachtige overheid nodig die, indien nodig, voor bescherming zorgt, zodat niemand tussen wal en schip valt.

De verzorgingsstaat

Zo'n begrip komt natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen en is uitdrukking van een bepaalde ontwikkeling. De verzorgingsstaat was het antwoord op de vraagstukken van armoede en bestaansonzekerheid die de industriële samenleving had opgeroepen. Niet alleen was er veel armoede, maar ook was er vrees dat men tot armoede zou vervallen als iemand werkloos, ziek, gehandicapt of oud werd of als de kostwinner wegviel, zoals bij weduwen en wezen. Dan werd men afhankelijk van familie en bedeling door kerken of het Burgerlijk Armenbestuur. Vaak betekende dat, naast de vernederingen die deze afhankelijkheid gaf, bittere armoede. De overheid werd met de komst van de verzorgingsstaat in samenwerking met werkgevers en werknemers mede verantwoordelijk voor het sociaal-economisch leven, bijvoorbeeld in het streven naar volledige werkgelegenheid en het ontwikkelen van wetgeving op het terrein van sociale zekerheid. Daarbij ging het om het recht op een uitkering bij ouderdom, ziekte, arbeidsongeschiktheid, een pensioen voor weduwen en wezen en een bodemvoorziening voor diegene die niet zelf in zijn of haar inkomen kon voorzien en

ook geen beroep kon doen op een sociale zekerheidswet; dat was de Algemene Bijstandswet. Daarnaast financierde de overheid vele voorzieningen op het terrein van de volkshuisvesting, onderwijs, de zorg, welzijn en cultuur.

Doorgaande herziening

Welnu, die formule van de verzorgingsstaat kwam vanaf de tweede helft van de jaren zeventig ter discussie te staan en heeft geleid tot een doorgaande herziening. Daaraan ligt een complex van factoren ten grondslag, zoals de vraag naar de betaalbaarheid bij het toenemend beroep op uitkeringen als gevolg van stijgende werkloosheid en arbeidsongeschiktheid, vergrijzing en het aantal echtscheidingen. De visie op de overheid veranderde ook. Deze zou te veel naar zich toegetrokken hebben en daarmee de verantwoordelijkheid van individuen en organisaties ondermijnd hebben. In bredere zin was er sprake van een veranderend maatschappelijk klimaat waarbij meer de nadruk kwam te liggen op eigen prestaties en het zelf kunnen, willen en moeten. Wie dat niet deed, was en is een 'loser', te wijten aan eigen falen. Al deze aanpassingen leidden tot een ander type verzorgingsstaat: soberder (lees: lagere uitkeringen en minder langdurig), strenger en gericht op activering (voorwaarden tot aanvaarding van een baan, verrichten van 'vrijwilligerswerk', scholing) en selectiever (het verkrijgen van toegang tot de sociale zekerheid). Dit ging samen met een invloedrijke maatschappelijke en culturele ontwikkeling: die van de individualisering. Mensen moeten zelf hun leven kunnen inrichten, zelf keuzes kunnen maken. Ze maken minder deel uit van sterkere verbanden als kerken, buurt en wijk die het leven sterk voorprogrammeren. Relaties zijn niet meer als vanzelf gegeven, maar moet men voor een deel zelf ontwikkelen. Het woord 'netwerk', dat duidt op relaties die men zelf moet opbouwen en onderhouden en kiest (maar die vrijheid is betrekkelijk) duikt niet voor niets steeds op. De arbeidsmarkt is veranderd met de toename van tij-

delijke en flexibele banen en van het aantal zzp'ers. Bij dat alles is de factor van de globalisering sterker geworden. Onze economie is steeds meer afhankelijk geworden van een wereldwijde economie, zoals duidelijk bleek bij de economische crisis. Deze leidde tot een stijgende werkloosheid en problemen met inkomen, waardoor de schuldenproblematiek toenam. De globalisering doet zich ook voor in de migratiestromen (vluchtelingen), waardoor nieuwe groepen in de Nederlandse samenleving hun intrede doen met de vragen die dit oproept naar opvang, begeleiding en de verhouding met de Nederlandse bevolking. Bij dat alles is de rol van de burgerlijke gemeente beleidsmatig sterker geworden (decentralisatie) zowel wat het werkgelegenheidsbeleid betreft (de Participatiewet) als op het terrein van zorg en welzijn (de Wmo en de Jeugdwet). Dit uiteraard wel binnen het kader van ruimere regelgeving en de door het Rijk aan de gemeenten toebedeelde financiën.

Zelfredzaamheid en netwerken

In de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning) ligt de nadruk op eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid en de inzet van mantelzorgers, vrijwilligers en sociale netwerken. Daarbij wordt niet allereerst gedacht aan zorg voor mensen, maar aan het ondersteunen van mensen met een beperking en chronische psychische of psychosociale problemen opdat zij zolang mogelijk in hun eigen woning en woonomgeving kunnen blijven en kunnen participeren in de samenleving. Het perspectief van de zorg als invalshoek is vervangen door dat van de participatie.

Hierbij doen armoede, bestaanonzekerheid en sociale uitsluiting zich in nieuwe gedaanten voor met de flexibilisering, hoge productiviteitseisen, een sobere verzorgingsstaat met de nadruk op eigen verantwoordelijkheid en activering, en de noodzaak om zelf over netwerken te beschikken. Dit betekent dat er ook steeds meer een beroep op kerken wordt gedaan, zowel vanwege het aantal mensen dat leeft in de marge van onze samenleving als door de be-

leidsfilosofie, die inhoudt dat het zogeheten maatschappelijk middenveld en vrijwilligers meer verantwoordelijkheid moeten nemen.

De rol van de kerken

Hoe reageren kerken op deze ontwikkelingen? Uit de in deze brochure beschreven projecten en activiteiten licht ik een aantal punten. Allereerst zijn de mensen en groepen herkenbaar die zich door de aangeduide ontwikkelingen in de marge van onze samenleving bevinden. In de inklekjes trekken zij aan ons voorbij (in overlappende categorieën): de mensen met een smalle beurs, vrouwen in de bijstand al dan niet met kinderen, mensen die dak- of thuisloos zijn, vluchtelingen, mensen zonder betaalde baan, mensen in (dreigende) schuldsituaties, (ex-)gedetineerden, mensen met geen of een klein netwerk, mensen die eenzaam zijn, mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking, psychische of psychiatrische aandoening en nog anderen. Binnen deze groepen kan nog een toespitsing plaatsvinden op zeer kwetsbare groepen, zoals vrouwen zonder verblijfspapieren of slachtoffers van seksueel misbruik. Ook zijn de kinderen te noemen die in armoede opgroeien. Van de zorgverleners worden meermalen de mantelzorgers genoemd, omdat er bij hen sprake kan zijn van overbelasting. Er is sprake van een bont geheel van kleinschalige initiatieven in buurt, wijk, dorp, stad of regio met als gemeenschappelijke noemer de verbinding met mensen die zich financieel en wat betreft mogelijkheden tot participatie in de marge bevinden. De ontwikkelingen in de samenleving weerspiegelen zich dus in de kerkelijke activiteiten.

Mensen versterken in hun eigenwaarde

Bij dit alles valt een gemeenschappelijke noemer op in de overigens uiteenlopende activiteiten: het gaat om het aangaan, opbouwen en onderhouden van een relatie met mensen, een relatie die zich kenmerkt door aandacht en betrokkenheid (zie de titel van

Dit gebeurt vanuit de geloofsovertuiging dat we geroepen zijn om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden.

de brochure), warmte en respect: elk mens doet ertoe en heeft een eigen waardigheid! Mensen worden zo ook in hun eigenwaarde versterkt. Dit is echt het karakteristieke van de activiteiten en de rode draad die er doorheen loopt! Dit gebeurt in individuele contacten (in bijvoorbeeld inloophuizen, maatjesprojecten, huisbezoek, spreekuren) en in het creëren van een ruimte waarin mensen zich veilig kunnen voelen, elkaar kunnen ontmoeten en contacten hebben. Deze komen we in allerlei vormen tegen, zoals maaltijdprojecten, inloophuizen, lotgenotencontacten, cursussen en de kinderwinkel. Deze relaties leggen de basis voor allerlei vormen van ondersteuning: materiële hulpverlening, immateriële vormen van ondersteuning (meegaan naar instanties, invullen van formulieren, verkrijgen van een verblijfsvergunning, het op orde krijgen van de financiële situatie, fietslessen, taallessen, huiswerkondersteuning), vakanties en nog meer. Daarbij valt ook op de gerichtheid op het versterken van mensen in hun kracht opdat zij zoveel mogelijk op eigen benen kunnen staan ('empowerment') en het opnemen van mensen in een netwerk. Nadrukkelijk signaleer ik dat in de activiteiten steeds meer de sociale media gebruikt worden, bijvoorbeeld in het leggen en onderhouden van contacten. Vermeldenswaard zijn ook die projecten waarin inzet voor mensen in de marge gecombineerd wordt met het streven naar een economie die meer duurzaam is, zoals het hergebruik van goederen. Wat betreft de organisatorische aspecten is vast te stellen dat de activiteiten mogelijk zijn dankzij de inzet van vele vrijwilligers die in nogal wat projecten ondersteuning krijgen van een beperkte professionele staf, die ook zorg draagt voor coördinatie, deskundigheidsbevordering en voor de continuïteit.

De financiering is er veelal een zogeheten gemengde financiering, dat wil zeggen met bijdragen uit kerken, subsidie van de burgerlijke gemeente, fondsen en soms bedrijfsleven. Voorts maken de kerkelijke projecten deel uit van een breder netwerk, zoals de burgerlijke gemeente, maatschappelijk werk, ouderenbonden, voedselbanken, sociale wijkteams, woningbouwcorporaties, organisaties op het terrein van zorg en welzijn en het midden- en kleinbedrijf. Zo kan men elkaar versterken door doorverwijzing, profiteren van elkaars kennis, gerichte inzet van vrijwilligers en het werken aan de oplossing van knelpunten. Daarbij zullen kerken op kritische wijze participeren, omdat zij het werken met mensen verbinden met pleitbezorging, het signaleren wanneer mensen tussen wal en schip vallen en het aanspreken van overheden en organisaties op hun verantwoordelijkheid in deze. Een aantal van de beschreven projecten bevat deze elementen van pleitbezorging en kritische signalering of is daar in het bijzonder op gericht.

Geloofsovertuiging

Zo zie ik een beweging voor me van allerlei kleinschalige activiteiten met een eigen kwaliteit (dichtbij en met mensen), met een breed scala van activiteiten, al naar gelang de behoeften en noden, die gepaard gaat met kritische deelname aan het maatschappelijke en politieke debat (pleitbezorging en signalering) en van waaruit ook gewerkt wordt aan bewustwording en erkenning van de noden van de mensen die leven in de marge van de samenleving. Van belang daarbij is de verbinding met de kerkdienst: worden de opgedane ervaringen ook benoemd in gebeden en prediking? Waarvoor wordt er gecollecteerd? Dit alles vanuit de geloofsovertuiging dat we geroepen zijn om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden. Het gaat om niets minder dan een Gode welgevallig werk.

*Herman Noordegraaf,
Bijzonder hoogleraar diaconaat Protestantse Theologische Universiteit*

WIJKGERICHTE AANPAK

Armoede bestrijden doe je samen. In de eigen wijk, buurt, dorp of stad werken lokale kerken samen met professionele en vrijwilligersorganisaties. Hiermee bereiken ze mensen dicht bij huis op een laagdrempelige manier. Kerken zetten een burennetwerk op, organiseren activiteiten, bieden een kop koffie in een inloopcentrum, of werken samen met sociale wijkteams. Het sociale aspect speelt in deze aanpak een belangrijke rol. Want: armoede is meer dan een tekort aan geld. Armoede gaat vaak gepaard met uitsluiting en een klein sociaal netwerk. Door hier aandacht aan te geven, mensen te benaderen in hun waardigheid en initiatieven tot sociale netwerken aan te reiken, ontstaan nieuwe mogelijkheden.



Bij mijn bezoeken aan de parochies merk ik hoeveel parochianen, geïnspireerd door het evangelie, zich actief inzetten voor het bestrijden van armoede in hun directe omgeving. Ik ben dankbaar dat talloze gelovigen hun biddende omgang met God direct verbinden met het ondersteunen van mensen in nood. Dat is hartverwarmend.

Mgr. Dr. Gerard de Korte, Bisschop van Groningen-Leeuwarden, Referent Kerk en Samenleving binnen de Nederlandse Bisschoppenconferentie

Er zijn als het nodig is
Dat is wat ik voor je wil doe
Want als jij me nodig hebt
Zal ik er zijn

Wijkpastoraat 'De Vrank' Heerlen

Om dicht bij de verhalen van de mensen te blijven, startte de parochie eind jaren negentig met het diaconale project wijkpastoraat 'De Vrank'. Bij het wijkpastoraat wordt uitdrukkelijk uitgegaan van de presentiebenadering. Voor het wijkpastoraat is het in eerste instantie niet de intentie om specifieke problemen op te lossen, sociale structuren te herstellen of tot stand te brengen. Het gaat vooral om het aanwezig zijn. Luisteren alvorens te spreken. Vaak gaat het om gewoon bij mensen te zijn.

Wijkpastor Fien Cruts, vertelt hoe kwetsbare mensen hun waardigheid hervinden en hun eigen kracht ontdekken. Ze zegt: "Door ons toedoen zien vele mensen in de wijken weer enig toekomstperspectief. Daarom gaan we door. De mensen voor wie wij ons inzetten, ervaren het als een groot goed om hun eigen kracht te ontdekken. Je weer mens te voelen en geen nummer of kostenfactor." Door mensen te inspireren, hen te ontmoeten, ze hoop en ruimte te geven stimuleert en bevordert ze het volwaardig mens-zijn van iedere persoon.

Leren kijken

De communicatie met wijkbewoners vraagt om een persoonlijk en continu proces van omkering; een proces waarin men recht doet aan de werkelijkheid van de betrokkene. Voor de wijkpastor en haar team van vrijwilligers houdt dat in dat zij steeds buiten hun

eigen denkkaders, modellen, normen en waarden moeten kijken. Dat betekent leren kijken vanuit het perspectief en de leefwereld van de ander. Vaak gaat het om zeer kleine initiatieven die voor de betrokkene grote gevolgen kunnen hebben.

Maaltijdgroepen en huisbezoeken

Met enige regelmaat komen mensen bij elkaar om samen een maaltijd te bereiden en samen te eten. Voor de deelnemers zijn dit van die spaarzame momenten waarop ze een voedzame maaltijd nuttigen, maar meer nog met andere mensen samen iets ondernemen en sociale contacten leggen. Deze activiteit heeft het zelfvertrouwen en het anders kijken naar de samenleving bij de betrokkenen enorm versterkt. Opeens waren ze belangrijk, waren ze van betekenis voor anderen en konden zij laten zien waar hun talenten en kracht liggen.

Een ander initiatief is het project 'huisbezoek'. In dit project worden mensen gestimuleerd om zich in te zetten voor andere wijkbewoners, waardoor een netwerk van contactpersonen in de wijk ontstaat. De contactpersonen signaleren opvallende zaken in de wijk en brengen die onder de aandacht. Het wijkpastoraat hoopt zo ook de ontmoeting tussen verschillende bevolkingsgroepen in de verschillende wijken op gang te brengen.

Bezuinigingen

De doelgroep bestaat grotendeels uit zeer kwetsbare mensen. Velen van hen moeten vaak al jarenlang van een uitkering rondkomen. Voor de meesten is het elke dag weer de vraag hoe de eindjes aan elkaar geknoopt kunnen worden. Fien Cruts ervaart dagelijks in haar werk wat de gevolgen zijn van de maatschappelijke en politieke ontwikkelingen met de toenemende bezuinigingen. Die bezuinigingen werken door in de levens van kwetsbare mensen met wie zij optrekt. "Veel gezinnen hebben het moeilijk," verzucht Cruts.

Meer weten?

Wijkpastoraat Heerlerheide
fiencruts@home.nl
06-53924023

Inloophuis De Paraplu

Contactpersonen Joke Bijsterveld-Visser en
Zwanine Siedenburg
Noordsingel 92, 3032 BH Rotterdam
info@inloophuisdeparaplu.nl
www.inloophuisdeparaplu.nl

Achtergrondinformatie: kijk onder meer op
www.inloophuisdeparaplu.nl/prijsuitreiking-welgemeentprijs



"In het inloophuis wordt niet geëvangéliseerd; met respect wordt omgegaan met de verschillen in geloof of het ontbreken daarvan."

Inloophuis De Paraplu Rotterdam

Inloophuis De Paraplu is geopend sinds 12 mei 2011. De Rehobothkerk (Christelijk Gereformeerde Kerk) en de Prinsekerk (Protestantse Kerk in Nederland) namen samen het initiatief tot een inloophuis voor vrouwen en hun kinderen in de Agniesebuurt in Rotterdam. Deze buurt wordt gekenmerkt door armoede en veel sociale problematiek. Daarom werd bij het inloophuis op 1 juli 2013 ook een kinderkledingbank geopend.

Doelstelling

De taak van het inloophuis is vrouwen te helpen en sterker te maken zodat zij zich beter staande kunnen houden. Wij helpen waar nodig. Tegelijkertijd streven wij er naar te stimuleren tot zelfredzaamheid. Door de aanwezigheid en inzet van vrijwilligers en beroepskrachten maken de vrouwen kennis met belangeloze liefde. Daarbij laten wij ons o.a. leiden door het woord van Jezus in Mattheus 25:35-36: "Want ik had honger en jullie gaven mij te eten, ik had dorst en jullie gaven mij te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen mij op, ik was naakt en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij. Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe."

Onze bezoeksters zijn geen cliënten of probleemgevallen, maar in de eerste plaats mens. Op die basis bouwen wij onze relaties en hopen dat Gods liefde zichtbaar wordt. Het initiatief voor dit project is voortgekomen uit het diaconale werk van twee kerken, de Prinsekerk en de Rehobothkerk.

In het inloophuis wordt niet geëvangeliiseerd; met respect wordt omgegaan met de verschillen in geloof of het ontbreken daarvan.

Werkwijze

De coördinatie is in handen van twee professionals. Hun taken liggen op het vlak van hulpvragen, programmering, communicatie en

promotie, samenwerking met andere organisaties en het werven en begeleiden van vrijwilligers. Daarnaast is er een groep van ca. 10 vrijwilligers actief. Sommigen daarvan zijn gastvrouw en/of verzorgen de lunch, anderen begeleiden hulpvragen op het gebied van financiën, formulieren en dergelijke, weer anderen leiden de cursussen/lessen/themabijeenkomsten of werken in de kinderkledingbank.

Om het doel te bereiken worden verschillende activiteiten aangeboden. Alle activiteiten zijn gratis.

Praktische ondersteuning

- Administratie op orde brengen/formulierenbrigade
- Begeleiden bij probleemsituaties
- Kinderkledingbank

Empowerment/sociale activering

- Naailes
- Begeleiding dagelijks leven
- Haken/breien
- Decoratie, kaarten en cadeautjes maken

Sociale cohesie

- Bestrijding eenzaamheid
- Lunch
- Wijkactiviteiten

Educatie

- Themabijeenkomsten
- Cursussen
- Nederlandse les
- Nederlands oefenen

Activiteiten voor kinderen

- Knutselen
- Spelen
- Feestdagen
- Kinderzwerfboekenkast

Burennetwerk Amsterdam

Amstelhoven, Corvershof
Nieuwe Herengracht 18
1018 DP Amsterdam
020-6239771
info@burennetwerk.nl
www.burennetwerk.nl



Buren**netwerk**
Amsterdam

Burennetwerk Amsterdam

Veel Amsterdammers vinden het de normaalste zaak van de wereld om iets voor hun burens te doen. Het probleem in een grote stad als Amsterdam is dat mensen hun burens vaak niet kennen. Hoe weet je wie jouw hulp kan gebruiken en hoe weet je op wie je een beroep kunt doen? Het Burennetwerk is er voor deze mensen en stemt aanbod en vraag op elkaar af. Burennetwerken zijn er op verschillende plaatsen. In Amsterdam is de Protestantse diaconie



nauw betrokken geweest bij de oprichting ervan en blijft actief in de uitvoering.

“Iedereen die zich wil inzetten voor zijn of haar buurt kan zich bij ons melden,” vertelt Wanda Huinink. Samen met Elja den Uijl coördineert zij het Burennetwerk. “We werken vanuit het aanbod. We sluiten aan bij wat mensen te bieden hebben aan tijd en inzet. Is dat eenmalig of elke week? In je eentje of met een groep? Het is allemaal mogelijk. We willen juist mensen die flexibel inzetbaar zijn de mogelijkheid geven iets te doen voor hun buurt.”

Vraag en aanbod

Het Burennetwerk brengt het aanbod en de vraag bij elkaar via de helpdesk. Daar kunnen mensen hun vraag indienen en vindt zorgvuldige matching plaats aan een goede buur. De website biedt inzicht in welke vragen er openstaan. Daarmee wordt de informele zorg van burenen onderling gestimuleerd, juist voor mensen in een kwetsbare positie. Het Burennetwerk zorgt ervoor dat de hulp op die plekken terecht komt waar het echt nodig is. Hulpvragers hebben onvoldoende gezondheid, netwerk of geld om het zelf op te lossen. Ook worden door hulp van goede burenen mantelzorgers ontlast. Kernwoorden zijn 'flexibel, eenvoudig en in de buurt'.

“Onze visie is dat in alle buurten van Amsterdam mensen met een helpende hand en mensen met een hulpvraag elkaar weten te vinden, zodat het steeds vanzelfsprekender wordt om er in de buurt te zijn voor elkaar. De aanwezige bereidheid van buurtgenoten om elkaar te helpen, wordt omgezet in actie en dit vergroot de betrokkenheid op elkaar en op de nabije omgeving. Er wordt van alles aangeboden. Met iemand naar buiten gaan, een spelletje doen, een tuin opknappen, klusjes in huis doen. Het werk moet wel eenvoudig uit te voeren zijn en zonder intensieve begeleiding gedaan kunnen worden. Het gaat om het bemiddelen als een makelaar.” De hulpvragen komen binnen via hulpverleners zoals maatschap-

pelijk werkers en de thuiszorg. Maar mensen kunnen ook zelf bellen met een hulpvraag, of de buurvrouw, of de dochter. Iedereen kan een vraag indienen. Het Burennetwerk draagt bij aan een beweging van mensen die het normaal vinden om naar hun burenen om te zien. Wanda: “Ik geloof dat er genoeg mensen zijn die zich willen inzetten voor de leefbaarheid en de sociale cohesie in de stad. Die iets voor hun buurt willen doen. Ik hoop dat mensen ontdekken hoe leuk het is om iets voor een ander te doen.”

Voorbeelden van burenhulp

- Een ommetje met de rolstoel
- Tuintje bijhouden van oudere meneer
- Boodschappen voor bedlegerige dame
- Borende Goede Buur gezocht om kast te borgen
- Potje dammen tegen de oud-kampioen van Amsterdam (88)
- Samen boodschappen doen met de auto
- Wegwijs op internet
- Voedselpakket ophalen
- Gezellige buuf zoekt gezellige buuf
- Irakese man zoekt vismaatje
- Met oude meneer mee naar een afspraak in het ziekenhuis
- Gordijnroep ophangen voor alleenstaande moeder

"Ik wilde altijd al iets van vrijwilligerswerk doen in de buurt, maar het kon niet te veel zijn. Dus Burennetwerk was daarvoor eigenlijk perfect. Ik miste ook cohesie in de buurt hier. Je woont met z'n allen op een kluitje, maar niemand praat met elkaar."

Contactgegevens

pastor.doornbusch@4evangelisten.nl
deherberg@4evangelisten.nl
www.4evangelisten.nl
www.4evangelisten.nl/de-herberg.html
www.facebook.com/InloophuisDeHerberg
www.twitter.com/inloopdeHerberg



Ria Doornbusch:
 "Het evangelie leven met hart, hoofd en handen"

De Herberg Westervoort

Ria Doornbusch is diaconaal pastor in hart en nieren in De Herberg, het inloophuis van de parochie H.H. Vier Evangelisten en Sint Willibrordusparochie in de Liemers, een regio in Gelderland. Met de keuze voor presentiepastoraat en een inloophuis komt er een duidelijke verandering in het beleid, waardoor het inloophuis innovatief pastoraat is geworden. Diaconie komt centraal te staan: op een structurele manier openheid en aandacht voor de noden van mensen.

Eén van de projecten is de Herberg: een open, gastvrije en veilige plek, waar mensen op adem kunnen komen, elkaar ontmoeten, omzien naar elkaar. Want daar is geweldig veel behoefte aan. Het doel is nieuwe initiatieven tot bloei te laten komen, maar was aanvankelijk meer op de eigen kerkgemeenschap gericht. Ria ziet hoe de armoede toeneemt en mensen in de problemen komen. Dat geldt zeker voor alleenstaande moeders met kinderen. Maar ook voor mensen die werkloos worden en hun huis met verlies moeten verkopen, waardoor zij in de schulden terechtkomen. In haar pastoraat wil Ria de diaconale problematiek in de omgeving onder de aandacht brengen. Op de barricade gaan voor mensen die geen stem hebben, die niet gezien worden. En de wethouders hebben inmiddels door hoe strijdbaar ze is! Ook bij de vrijwilligers in De Herberg (inmiddels zo'n 55) zie je het sociaal bewustzijn groeien. Ze worden heel attent op de problematiek van mensen, worden echt geraakt. Zo kun je met z'n allen het Evangelie handen en voeten geven! Ook de mensen in het dorp krijgen weet van De Herberg. Een aantal spaart mee voor voedselpakketten of rollades van de plaatselijke supermarkt. Allemaal pareltjes, vindt Ria!

Diaconie en sociale media

Bij het centraal stellen van diaconie gebruikt Ria met passie de sociale media. In feite gaat het om baanbrekend nieuw pastoraat.

Een geweldige manier om veel (nieuwe) mensen te bereiken! Zo heeft ze via Twitter en Facebook contact met mensen van allerlei leeftijden, waarbij de groep tussen 40 en 55 jaar de grootste is. Via Facebook brengt ze (religieuze en profane) teksten, liederen en initiatieven onder de mensen. Zo ontstaat er contact met een grotere groep dan zij via de kerk bereiken kan; contact dat zich als een olievlek uitbreidt. Ria zegt: "God is vlakbij me, neem ik altijd mee, maar zo kan ik aan veel mensen op een eenvoudige manier het Evangelie laten zien". De mensen verwachten niet dat de kerk op deze manier met sociale media bezig is. Je kunt zo als geloofsgemeenschap duidelijk maken waar je voor staat. En via via bereik je zo nog veel meer mensen.

"De mensen verwachten niet dat de kerk op deze manier met sociale media bezig is."

WESTERVOORT

Diaconale visie

De keuze van de parochie voor presentiepastoraat en het gebruik van sociale media heeft heel wat in gang gezet en ook met elkaar verbonden. Er ligt een duidelijke visie aan ten grondslag. De prioriteit is enerzijds bij De Herberg komen te liggen en anderzijds bij kinderen, jongeren en jonge gezinnen. De initiatieven zijn stevig en goed voorbereid. Zo is er op een drietal avonden voorlichting gegeven over het idee van een inloophuis, zijn er ideeën uitgewisseld en is het project verdiept. Veel vrijwilligers meldden zich aan. Nu staat de structuur er. Het werk is financieel door de parochie en enkele fondsen mogelijk gemaakt, waarbij in de loop van de jaren een stichtingsbestuur is ontstaan.

Nieuwe plannen

Het werk groeit door, want er zijn heel wat nieuwe plannen. Zo zijn er zes vrijwilligers die zijn gestart met een maaltijdproject op de eerste zondag van de maand voor mensen die van een smallere beurs moeten leven. Eenmaal per week zijn ze van plan te gaan koken voor zo'n dertig mensen. Eén vrijwilliger biedt spontaan aan een boekje te maken, met als titel 'Hoe met een klein budget gezond te koken'. Wat wil de gast? Daar springen ze op in. Zo zijn er ook ideeën voor een lunch- of ontbijtviering. Mensen hebben behoefte aan zingeving. Er staat midden in De Herberg een grote (bezinnende) tekst op een tafeltje en diezelfde tekst is op kleiner formaat beschikbaar. Binnen de kortste keren zijn de 50 exemplaren weg! Ook zijn er plannen om de cursus Luistercirkel te geven. Dat is een cursus rond de vraag hoe je een gesprek begint en het voortzet, hoe je echt naar anderen luistert. Binnen deze nieuwe initiatieven is het erg belangrijk ook veel aandacht voor de vrijwilligers te hebben. Zo zijn er twee intervisiegroepen, waarin de vrijwilligers op een gestructureerde manier hun ervaringen kunnen delen. Iemand brengt een casus in, daar wordt op gereageerd en zo kom je samen tot oplossingen en nieuwe ideeën. Ook hier benadrukt Ria hoeveel parels van mensen er zijn!

Cursus of workshop

Ria is graag bereid andere geloofsgemeenschappen via een cursus of workshop meer te vertellen hoe je dit aan kunt pakken. Zelf is ze geraakt en geroerd door de ervaring dat deze vorm van diaconaal pastoraat mensen kan doen opveren, juist omdat ze gezien en gekend worden. Het is in feite een win-win situatie voor iedereen, want ook de pastor en de vrijwilligers groeien als persoon, juist in hun bewogenheid en verbondenheid met mensen. De geschilderde panelen in het inloophuis geven op schitterende wijze weer, waar het bij deze verschillende initiatieven om gaat: in Gods naam verbonden en solidair om elkaar bekommerd zijn. Zo leef je het Evangelie inderdaad met hart, hoofd en handen!

Contactgegevens

info@steungezin.nl
www.steungezin.nl



Helma Dupont, voorzitter en initiatiefneemster van Steungezin.nl, winnares Ab Harrewijn Prijs 2015

Steungezin.nl Breda

Steungezin.nl is een initiatief voor persoonlijke armoedebestrijding dat gebruik maakt van een website om vraag en aanbod bij elkaar te brengen. Het is het eerste buurtplatform in 'peoplefunding', waarbij je als buurtbewoner een eenmalige financiële match maakt met een nabije buur die in armoede leeft.

*“Vind je geluk in dat van een ander.
Delen is het nieuwe hebben.”*

Hoe werkt het?

Via het internetplatform zijn anonieme profielen zichtbaar van mensen (profeelers) die in je directe omgeving wonen. Deze profeelers hebben zich aangemeld met een stadspas (Breda-Pas), waarvoor ze in aanmerking komen omdat ze een inkomen rond de armoedegrens hebben. De profeeler plaatst vervolgens een rekening/factuur of wens op het profiel, die deze zelf niet kan betalen. Als bezoeker (participator) van de website weet je dus zeker dat deze mensen echt recht hebben op jouw hulp. Je maakt als participator een match door de rekening/factuur of wens online voor een ander te betalen, bijvoorbeeld voor een schoolreis voor de kinderen, dierenartskosten, steunzolen, een bril of laptop. De betaling gaat naar Steungezin.nl, die deze vervolgens controleert en overmaakt aan de school, dierenarts, zorgverzekeraar of winkel. Als de match is gemaakt, zorgt Steungezin.nl ook voor anoniem contact tussen de profeeler en de participator. En voor mensen die niet zo goed zijn in nieuwe media of geen computer hebben, is een speciaal spreekuur georganiseerd.

Gerund door vrijwilligers

Steungezin.nl wordt gerund door vrijwilligers die zelf in armoede leven en weten hoe het voelt om een (financieel) steuntje in de rug te krijgen. Vrijwilligers krijgen toestemming om vanuit de gemeente met behoud van uitkering aan de slag te gaan. Daarnaast werkt Steungezin.nl samen met bedrijven die vanuit maatschappelijk verantwoord ondernemen diensten verlenen voor dit initiatief, zoals rechtshulp, belastingadvies en marketing & PR. Steungezin.nl wil armoedebeleving ook een nieuwer gezicht geven; het kan iedereen overkomen dat je in een situatie terecht komt waardoor je een (lange) periode een laag inkomen hebt. Toch kun je in armoede ook rijk zijn, aan bijvoorbeeld liefde, gezondheid, ervaringen en talenten. In de nieuwe, Nederlandse deeleconomie geldt dan ook: "Vind je geluk in dat van een ander. Delen is het nieuwe hebben."

In de bijstand en arm

Voorzitter en oprichtster Helma du Pont vertelt over haar situatie van enkele jaren geleden. "Ik had geen baan. Ik voelde de grond onder me wegzakken. Wat is de zin van het bestaan? Ik vroeg me af wat de waarde van mijn leven is geweest. Wat wil ik bereikt hebben voor de wereld als ik nu bijvoorbeeld dood zou gaan? Die vragen hebben me aangezet om iets te willen bereiken, om iets aan mezelf te geven en aan de wereld. Door de crisis zijn er allerlei ideeën opgekomen over nieuwe economie, initiatief van onderop, kringloopeconomie. Paus Franciscus heeft me geïnspireerd rondom waarden en kritiek op het kapitalisme. Er ontstaan allerlei buurtinitiatieven, waarvan je met handige app's via je telefoon gebruik kan maken. Zoals het lenen van materialen, elektrische apparaten, auto's, enz. Die burgerinitiatieven riepenthousiasme bij me op. Ik vroeg me af wat in mijn situatie een goed initiatief zou zijn. Als je langer in de bijstand zit, word je arm. Je leefwereld wordt kleiner omdat je geen geld hebt. Je loopt als arme niet met je armoede te koop - of met je hoop dat

iemand eens een zorgrekening voor jou wil betalen of de kosten voor de schoolreis van de kinderen. Als dat op een anonieme manier zou kunnen, zouden mensen daar zeker gebruik van willen maken. Steungezin.nl maakt die koppelingen mogelijk. Tussen september 2014 en augustus 2015 zijn er ruim 200 koppelingen tussen een profeeler en een participator tot stand gekomen. Het gaat meestal om bedragen of giften tussen 10 en 300 euro. Je maakt veel persoonlijke emotie mee, van beide kanten."

"Paus Franciscus heeft me geïnspireerd rondom waarden en kritiek op het kapitalisme."

Het idee uitvoeren

"Een idee hebben is één. Het idee uitvoeren is nog wat anders. Ik ben mensen over het idee gaan spreken en bellen. Ik heb mensen gevraagd of ze me willen helpen met het uitvoeren van het plan. Via mijn vriendenkring kwam ik terecht bij iemand die een ontwerp voor het digitaal platform bedacht heeft. Op grond hiervan heb ik een plan gemaakt en een communicatiestrategie ontwikkeld. Vervolgens is het plan gepresenteerd binnen de gemeente Breda, die er enthousiast over was en een subsidie verstrekke. De gemeente heeft namens ons mensen benaderd die in het bezit zijn van een Breda(minima)Pas. De Rabo Coöperatie gaf eveneens een subsidie. Ik heb een gesprek gevoerd met bisschop Jan Liesen van het Bisdom Breda en we kwamen naast het plan met elkaar in gesprek over Paus Franciscus en de inspiratie rond nieuwe economie die hij uitstraalt. Ook de bisschop gaf een subsidie. Er ontstond positiviteit rond het plan. En zo kregen we ook de middelen bij elkaar om het digitaal platform te laten bouwen en de eigen organisatie te beginnen. De manier waarop het online platform kon gaan werken werd zo concreet en duidelijk." Op 13 september 2013 is Stichting Steungezin.nl opgericht.

Contactgegevens

0464-512854

info@bie-zefke.nl

www.bie-zefke.nl



BieZefke Sittard-Geleen

In 2003 werd door de pastores van Sittard uitdrukkelijk gesproken over een groep mensen die steeds vaker een beroep op hen deed: dak- en thuislozen! Mensen waarvoor in de Sittardse samenleving niet echt een plek was, waar ze daadwerkelijk met hun verhalen terecht konden. Vanuit deze gesprekken is inloophuis bieZefke ontstaan. Genoemd naar Sittards bekendste zwerver: Zefke Mols. De diaconie vanuit de kerken is nog steeds nadrukkelijk betrokken

"Deze mensen verdienen ook warmte, aandacht en respect."

bij het inloophuis. Er zitten mensen van de verschillende kerken in het bestuur van de stichting en een aantal keren per jaar is er een terugkoppeling naar de gezamenlijke kerken en het lokale diaconale platform. In verschillende kerken wordt ook regelmatig voor het inloophuis gecollecteerd.

Warmte, aandacht en respect

In onze samenleving lopen we heel vaak om dak- en thuisloze medemensen heen. We zien ze wel zitten in centra van onze steden, maar hebben geen aandacht voor hen. Vandaar dat inloophuis bieZefke zich ook ten doel heeft gesteld om de lokale gemeenschap te laten zien dat deze mensen niet alleen in onze samenleving aanwezig zijn, maar ook warmte, aandacht en respect verdienen.

Het Inloophuis bieZefke is vanaf het begin een vrijwilligersorganisatie. Meer dan 30 vrijwilligers zorgen ervoor dat het inloophuis iedere dag gastvrij open is. Zij zorgen voor een kop koffie, brood of een warme maaltijd voor de gasten.

Deskundigheidsbevordering

Naast de basale voorzieningen zijn de vrijwilligers voor de gasten meer nog een luisterend oor en zorgen ze voor enige warmte en sfeer. Het lijkt makkelijk om vrijwilliger in het inloophuis te zijn. Iedereen kan wel een kop koffie schenken, een boterham smeren of een warme maaltijd serveren. Maar de vrijwilligers van bieZefke moeten ook op een adequate manier met alle verschillende gasten om kunnen gaan. Soms kunnen enorme spanningen ontstaan. Om daarmee om te kunnen gaan, worden alle vrijwilligers intensief geschoold en getraind. Een parttime coördinator zorgt dat de vrijwilligers die dagelijks op de werkvloer staan, optimaal kunnen functioneren, maar ook met heel veel plezier hun werk kunnen doen. Deskundigheidsbevordering is binnen het inloophuis een belangrijk aandachtspunt. Het gaat dan over veiligheid en hygiëne, zoals de cursus Eerste Hulp Bie Zefke, maar ook over het omgaan met de gasten. Daarvoor wordt regelmatig een workshop omgaan met moeilijk gedrag in het inloophuis verzorgd. Verder komen de vrijwilligers vijf tot zes keer per jaar bij elkaar voor een DoMi (DonderdagMiddag) overleg. Tijdens dit overleg wordt er gesproken over de ontwikkelingen in en rondom het inloophuis en over hoe samen dingen kunnen worden aan- en opgepakt. Daarnaast wordt tijdens dit overleg regelmatig een samenwerkingspartner uitgenodigd om iets te vertellen over het werk dat zij doen en hoe dit toegevoegde waarde kan hebben voor de gasten van bieZefke.

Verschillende groepen

Inloophuis bieZefke ontvangt elke dag zo'n 20 tot 40 unieke gasten. Niet elke dag dezelfde mensen, want in zijn totaliteit gaat het om ongeveer 85 unieke gasten. In de dagelijkse praktijk wordt bieZefke geconfronteerd met allerlei verschillende mensen die ruwweg in te delen zijn in twee groepen:

- Mensen die vanwege hun problematiek nergens anders terecht kunnen, vaak mensen met complexe problemen, zoals middelengebruik en gedragsproblematiek.
- Mensen die komen voor warmte en aandacht, omdat ze die in hun eigen omgeving missen.

Naast deze twee groepen ziet bieZefke steeds meer mensen binnen komen die in de problemen zijn geraakt door de huidige maatschappelijke ontwikkelingen. Ze vinden hun draai niet in onze prestatiegerichte maatschappij en/of zijn door de economische cri-

Een vindplaats voor 'gewone' mensen!

sis in de problemen gekomen. De onderkant van de arbeidsmarkt biedt voor hen nauwelijks mogelijkheden. Er zijn steeds minder voorzieningen waar ze een beroep op kunnen doen. Ze hebben daardoor steeds minder perspectief en dreigen in een negatieve spiraal terecht te komen. Zonder hulp en aandacht dreigen deze mensen af te glijden naar de problematische groep.

Opvangvoorzieningen voor kwetsbare mensen zijn voortdurend in beweging. Vaak worden ze opgestart door vrijwilligers en bijvoorbeeld kerkelijke organisaties om vervolgens 'overgenomen' te worden door professionele hulpverleningsinstanties. BieZefke bevindt zich midden in dit spanningsveld. Steeds moet worden beoordeeld waar de toegevoegde waarde van bieZefke ligt.

Zo is inloophuis bieZefke in de afgelopen jaren uitgegroeid tot een vindplaats voor 'gewone' mensen uit de Westelijke Mijnstreek die, misschien voor even, de weg in de samenleving kwijtgeraakt zijn. Vaak hebben ze nog wel een plek om te wonen, maar voelen ze zich daar niet echt gelukkig. Mensen op zoek naar geborgenheid, respect en warmte.

Eet smakelijk in Hurdegaryp en Ryptsjerk

Nieuw Perspectief
Swagermanstraat 42
Van Weerden Poelmanstraat 3
9254 CS Hurdegaryp
m.haan46@chello.nl



"Bij alle maatschappelijk veranderingen proberen we het omzien naar elkaar te versterken."

'Eet smakelijk' Hurdegaryp en Ryptsjerk

Alleenstaanden, werklozen en mensen met een smalle beurs, maar ook mensen die in zijn voor een praatje, voor gezelligheid en iedere maand een andere maaltijd. In Nieuw Perspectief van de PKN gemeente Hurdegaryp is iedereen elke laatste vrijdag van de maand welkom voor een lekkere warme hap in het Sociaal Eetcafé.

De gezelligheid en het lekkere eten vormen een warme en welkome aangelegenheid voor alle mensen uit het dorp die behoefte hebben aan gezelligheid, de eenzaamheid willen doorbreken en in contact willen komen met anderen. De prijs voor de maaltijd is en mag zeker geen belemmering zijn voor mensen om te komen eten. Er wordt in het sociaal eetcafé tegen een betaalbare prijs, namelijk € 3.50, een driegangendiner aangeboden voor iedereen die dit wil.

Het doel van het Sociaal Eetcafé en de reden waarom de PKN Hurdegaryp dit initiatief is gestart, zijn de onderlinge contacten te versterken, zodat mensen met elkaar in gesprek gaan en waar nodig elkaar op een spontane manier kunnen helpen en bijstaan.

Vrijwilligers

Op dit moment komen in het pas verbouwde Nieuw Perspectief te Hurdegaryp, waar het Sociaal Eetcafé één keer per maand zijn keuken heeft, zo'n 50 tot 60 mensen eten. Jong en oud zitten bij elkaar aan tafel en eten en praten met elkaar. Door vrijwilligers worden de mensen die slecht ter been zijn opgehaald en thuisgebracht. Iedere laatste vrijdag van de maand bereiden chef-koks Yolanda Ulfman en Jolanda Oostra een maaltijd, samen met een groepje van vijf vrijwilligers. Deze vrijwilligers geven zich spontaan op, waardoor de chef-koks elke maand een beroep kunnen doen

op verschillende mensen. In de middag wordt er hard gewerkt aan een maaltijd, waar de beide vrouwen de week ervoor al goed over nagedacht hebben. Er moet namelijk een driegangenmaaltijd op tafel komen die én heel lekker is én kan voldoen aan de lage prijs van het Sociaal Eetcafé. Aan de toestroom van gasten is te merken dat het de dames uitstekend lukt om een heerlijke maaltijd klaar te zetten.

De vrijwillige beloning voor een klus komt in de pot voor het armoedefonds.

Ryptsjerk

In het naburige dorp Ryptsjerk is een soortgelijke ontwikkeling. Eens per maand gaat een klusjes-vrijwilligersploeg aan de slag bij mensen die dit zelf, om financiële of lichamelijke redenen, niet kunnen. De vrijwillige beloning voor een klus komt in de pot voor het plaatselijke armoedefonds. Daarna kan ieder die dat wil komen eten in het dorps huis. Dit is voor iedereen uit het dorp toegankelijk, klusjesman of niet. Door een aantal vrijwilligers wordt thuis, in eigen keuken, gekookt voor 4 á 5 personen. Deze maaltijd wordt meegenomen naar het dorps huis "De Einekoer". De maaltijd is gratis en de consumptie en het toetje zijn voor rekening van de PKN Ryptsjerk.

Bij alle maatschappelijke veranderingen proberen de initiatiefnemers op deze manier het omzien naar elkaar te versterken. In beide dorpen wordt met enthousiasme deelgenomen aan de maaltijden. Zo is het Sociaal Eetcafé gegroeid van 20 aanwezigen naar 50 tot 60 personen. Er is een zelfstandig bestuur waar zowel mensen uit de diaconie/ZWO, als mensen uit het dorp in zitten. Als diaconale gemeente wil het Sociaal Eetcafé graag alle mensen uit het dorp begroeten. En ook in Ryptsjerk zijn er gemiddeld al 40 mensen aanwezig om heerlijk met elkaar te eten.

MAATJESPROJECTEN

Nederland telt veel maatjesprojecten waarbij kerken een initiërende rol spelen. In deze projecten hebben vrijwilligers één-op-één contact met iemand die tijdelijk wat extra aandacht, ondersteuning of begeleiding kan gebruiken. In het maatjescontact gaat het om gelijkwaardig contact, waarin warmte, tijd, nabijheid, respect, humor en begrip centraal staan. Bij maatjesprojecten kan het er om gaan iemand die diep in de schulden is geraakt te helpen zijn financiële huishouding weer op orde te krijgen, ex-gedetineerden te begeleiden bij hun terugkeer in de samenleving, of mensen met een zorgbehoefte te ondersteunen. Beide partijen hebben plezier in het contact, en er wordt gewerkt aan een structurele oplossing voor de langere termijn.



Plaatselijke kerken spelen een betekenisvolle rol bij de bestrijding van armoede. Ze stellen de dagelijkse realiteit van mensen centraal, kunnen bij nood snel handelen en durven hun stem te laten horen. Dit blijkt uit de vele initiatieven in dit boek. Het is een bemoedigende dwarsdoorsnede van een krachtig diaconaal netwerk waarin oplicht hoe God omziet naar de meest kwetsbaren en nieuwe hoop ervaren wordt!

Carla van der Vlist
Teamleider Kerk in Actie Binnenlands Diaconaat en Voorzitter Vereniging SchuldHulpMaatje Nederland



SchuldHulpMaatje Ermelo

De Stichting SchuldHulpMaatje Ermelo (SHME) is ontstaan uit een diaconale samenwerking van twaalf Ermelose diaconieën. Dit platform richt zich o.a. op het plaatselijke WMO-beleid, de voedselbank en schuldhulpverlening. De stichting is opgericht in juni 2013. Per 1 januari 2014 is de stichting operationeel, op dit moment met vijftien schuldhulpmaatjes en twee coördinatoren.

Doelstelling

Gedreven door de Bijbelse opdracht tot naastenliefde en de zorg voor alle kwetsbaren in de samenleving zetten goed opgeleide vrijwilligers zich pro Deo in om inwoners van Ermelo met schulden of dreigende schulden te helpen. Op deze manier levert SchuldHulpMaatje Ermelo een bijdrage aan de financiële zelfredzaamheid van mensen. Het (weer) kunnen beheren van de eigen financiën vergroot het gevoel van eigenwaarde van mensen. Tegelijkertijd heeft het een positief effect op hun functioneren in de maatschappij.

De ultieme wens van SHME is dat iedere inwoner van Ermelo regie over zijn of haar eigen financiën heeft. Dit houdt in: zowel preventief als probleemoplossend te werk gaan. SHME beseft dat dit niet voor alle inwoners haalbaar zal zijn, maar wil zich hier wel maximaal voor inzetten. De maatjes zullen de hulpvragers zodanig begeleiden, dat zij weer regie over hun leven krijgen en perspectief hebben. De schulden hoeven niet afgelost te zijn, maar moeten wel beheersbaar zijn.

Werkwijze

Via verschillende kanalen (Maatschappelijke Dienst, woningbouwcoöperaties, gemeentelijk schuldsanering en ook eigen initiatief) komen via de website of het centrale telefoonnummer hulpaanvragen binnen. De coördinatoren nemen de aanvraag in behandeling en leggen contact met de aanvrager. Tijdens het eerste gesprek wordt met behulp van een intakeformulier gekeken en besproken of de hulpvrager aan de voorwaarden voldoet en door SHME kan worden geholpen. Zo ja dan wordt een bij SHME aangesloten maatje (opgeleid door SchuldHulpMaatje) gekoppeld aan de hulpvrager. Dit maatje gaat het traject in met de hulpvrager en heeft zeer regelmatig, bij voorkeur wekelijks, contact met de hulpvrager. Maandelijks informeert het maatje de coördinator over de voortgang. Indien nodig overleggen de coördinator en het maatje over de te nemen vervolgstappen. In dit alles blijft de hulpvrager verantwoordelijk voor het oplossen van de ontstane situatie. Op het moment dat de hulpvraag voldoende is beantwoord en de aanvrager zelfstandig verder kan wordt de hulp afgesloten met een evaluatiegesprek tussen de coördinator en de hulpvrager. Als SHME de hulpvraag niet kan beantwoorden of tussentijds blijkt dat de geboden hulp niet effectief is, wordt gekeken of er kan worden doorverwezen naar een andere organisatie op het gebied van de hulpverlening.

Meer weten?

Coördinatoren: Wout Lourens en Rutger Jan Brouwer
06-45255215
coordinator@shmermelo.nl
www.shmermelo.nl

Meer achtergronden in het artikel 'Ermelo krijgt vijf nieuwe Schuldhulpmaatjes':
www.ermelovannu.nl/actueel/3171-ermelo-krijgt-vijf-nieuwe-schuldhulpmaatjes

Landelijke website: www.schuldhulpmaatje.nl

Contactgegevens

Stichting Solidariteitsfonds Montferland
Postbus 87, 6940 BB Didam

www.welcomsite.nl/templates/standard.asp?p=832
www.parochiegabriel.nl/parochiele-caritas-instelling-pci.html

Landelijke website: www.schuldhulpmaatje.nl



SchuldHulpMaatje Montferland

Theo Reuling is diaken en pastor van de parochie H. Gabriël en hij heeft vanuit de kerken aan de wieg van het project SchuldHulpMaatje Montferland gestaan. Sjantien Unck is werkzaam bij de welzijnsorganisatie Welcom en besteedt vanaf januari 2013 elf uur van haar tijd als de lokale coördinator van het project SchuldHulpMaatje. Ellie Baartmans-Vonk heeft de training van SchuldHulpMaatje afgerond en begeleidt nu drie mensen.

Eerst een pilotproject

Theo Reuling: "Ik werk hier als diaconaal pastor en heb er ervaring mee hoe in gezinnen situaties zijn rond financiële problemen. Praktisch werden de hulpvragen me teveel. Wat te doen? Het project SchuldHulpMaatje leek me een goed idee. Ik heb een bijeenkomst belegd met de protestantse kerken, de Parochiële Caritas Instelling, de Stichting Solidariteitsfonds Montferland en Welcom. Na eerste aarzelingen rond de inbedding van het coördinatorschap in de Stichting Welcom hebben we de start kunnen maken. Er is een stuurgroep gevormd die werkt aan de diverse voorwaarden, zoals bestuur, financiering en communicatie. Het pilotproject liep tot en met 2012 en vanaf 2013 hebben we een vervolgproject voor drie jaar rond."

SchuldHulpMaatjes begeleiden

Sjantien Unck van Welcom is van meet af aan betrokken geweest bij de pilot. "Het werven van maatjes is gegaan via oproepen in de kerken en een klein artikel in de lokale krant. Er was genoeg animo. Dertien mensen hebben de landelijke training van drie dagen gevolgd en in oktober 2011 kon de wethouder de certificaten uitreiken. In het begin was het lastig om hulpvragers en maatjes te koppelen. Het project moest nog voet aan de grond krijgen en

ik kon de maatjes nog niet goed voorbereiden op de praktijk. Dat was een leerproces voor ons allemaal. Eind 2012 zijn er nog drie maatjes bijgekomen en hebben we goed kunnen zorgen voor koppelingen met hulpvragers. Er blijken veel mensen in de problemen te zijn, want in korte tijd hebben we een wachtlijst ontwikkeld. Er komt nu een groep van tien maatjes voor een nieuwe training en als zij hun certificaat hebben gehaald kunnen ze meteen aan het werk. Ik doe de intake van mensen met hulpvragen bij hen thuis.

“Ik trek het me aan dat mensen zo in problemen zitten”

De thuissituatie vertelt veel over mensen en ze zijn er meer op hun gemak. Zo probeer ik van meet af aan vertrouwen op te bouwen. De situatie is vaak triest, maar je kunt wel oplossingen bereiken. Het klinkt raar om te zeggen, maar als je iemand uit de financiële sores kan trekken, waardoor die mensen weer eigenwaarde krijgen, is dat mooi. Het is mooi om mensen op elkaar te betrekken en de maatjes doen prachtig werk. We hebben nu 20 koppelingen lopen met de maatjes en negen op de wachtlijst. De hulpvragers zijn heel verschillend. De situatie is steeds anders. Sommigen zijn geholpen met overzicht maken en tips geven. Anderen hebben aandacht nodig en hulp bij het proces van formulieren invullen en trajecten lopen. Vooral het traject naar de schuldsaneringsregeling duurt lang. Het kan zomaar een half jaar in beslag nemen. Sinds we in 2011 gestart zijn hebben we in totaal 39 koppelingen gehad en hebben we 17 trajecten af kunnen sluiten.”

SchuldHulpMaatje van drie hulpvragers

Ellie Baartmans-Vonk was van beroep secretaresse met financiële affiniteit. Ze is o.a. werkzaam geweest in het eigen familiebedrijf

en in een schildersbedrijf. In haar leven heeft ze al vaker mensen begeleid met financiële problemen. “Ik sta er nog steeds versteld van dat het in Nederland mogelijk is dat mensen zo in de problemen komen. Ik voel me daarbij vergeleken verschrikkelijk rijk, terwijl ik ook zorgen heb in mijn gezin. Rondkomen met het geld dat je hebt kan lastig zijn, maar het is te leren. En vanuit je eigen ervaring en kennis kun je iets betekenen voor mensen die in de problemen zitten.” De oproep voor SchuldHulpMaatjes trok direct haar aandacht. “De training van drie dagen was een goede eye-opener. Niet alleen de verantwoordelijkheden, maar ook de mogelijke valkuilen werden besproken. De vele technische zaken waren pittig, maar welkom. De cursus was heel nuttig en de docenten hadden veel inzicht in mensen, kennis en praktijkvoorbeelden. We hebben daarbij geleerd om onderscheid in situaties te maken: wat mensen zelf aankunnen en waar professionele hulp nodig is.” Ellie begeleidt nu drie hulpvragers. “Mijn eerste hulpvrager is een jongeman van midden dertig met een goede baan en toch een flinke schuld. Wat hij nodig had was overzicht creëren, goed cijferwerk, en inzicht in zijn eigen uitgavenpatroon. Hij gebruikte te snel zijn bankpasje en had geen idee van zijn kostenpatroon, noch bewustheid rond zijn gedrag. Hij vroeg en kreeg iemand die hem overzicht leert en hem bij de les houdt: maak een budget en probeer daarnaar te leven. Ik bezoek hem nu eens per zes weken en zie hoe hij de goede kant op gaat. Mijn andere twee hulpvragers kennen tragischer situaties. Zo begeleid ik een oudere mevrouw waarvan de man geheel onverwachts overleed, waardoor zij het overzicht kwijtraakte. Langzaamaan krijgen we hoofd, huis en schulden weer op orde. Mijn laatste hulpvrager is een jongeman met een uiterst turbulente levensgeschiedenis. Een opeenstapeling van bureaucratische missers van hemzelf, zijn ex-vriendin en de overheid heeft geleid tot aanmerkelijke schulden. Dit gaat heel veel tijd en energie kosten om op te lossen. Ik luister en geef hem veel aandacht en bemiddel naar diverse instanties.”

Contactgegevens

Jenneke Span, projectleider Zorgmaatje van Zorgzame Kerk, j.span@protestantsekerk.nl

Ook kunt u contact opnemen met mevr. Willy Meijnhardt, w.meijnhardt@kerkinactie.nl

Zie voor nadere informatie:

www.kerkinactie.nl/over-kerk-in-actie/onze-themas/zorgzame-kerk



Zorgzame kerk

We willen kerk zijn midden in de samenleving. Zorg voor mensen is niet meer vanzelfsprekend een overheidstaak. De nadruk ligt steeds meer op de eigen kracht van burgers en hun sociale netwerk. Wat de burgerlijke overheid nog wél doet, komt uit een beperkt budget. Mensen met een zorgvraag dreigen in nood te komen. Financieel, maar ook door sociaal isolement, gebrek aan zorg of overbelasting van mantelzorgers. Nieuwe vragen dringen zich hiermee op aan de kerken. Herbezinning is nodig: welke rol wil je in deze 'participatiesamenleving'? Moet er iets veranderen in het pastorale en diaconale werk, wat kan ons kerkgebouw betekenen in de directe omgeving?

De Protestantse Kerk/Kerk in Actie zette het project Zorgzame Kerk op om de herbezinning op de kerkelijke rol – en de vertaling in activiteiten – te voeden, te ondersteunen en te begeleiden. Om waar te maken waar de kerken voor staan, in de kerk én in de samenleving. Zorg en zorgzaamheid behoren immers tot de kern van samen kerk zijn, midden in de samenleving. Plaatselijke kerkelijke gemeenten brengen Zorgzame Kerk in de praktijk.

Zorgmaatje is één van de vier deelprojecten. Jenneke Span, projectleider Zorgmaatje, beschrijft twee voorbeelden.

De kerk kan vrijwilligers als 'zorgmaatjes' inzetten voor mensen binnen en buiten de kerk. Naar elkaar omzien is immers een unieke kracht van de kerk.

ZorgMaatjes Oegstgeest

Het Zorgmaatjesproject is een project dat opgezet is door de gezamenlijke kerken in Oegstgeest. Het speelt in op de verandering van verzorgingsstaat naar participatiesamenleving. Uit gesprekken met allerlei zorg- en welzijnsinstanties en vrijwilligersprojecten komt naar voren dat kwetsbare mensen met een klein netwerk een groep vormen die buiten de boot dreigt te vallen. Er is een projectgroep opgezet, waarin de Protestantse Gemeente Oegstgeest, de Rooms-Katholieke Kerk, de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt en de Nederlands Gereformeerde Kerk participeren.

Samen praten en dingen ondernemen

In het project ZorgMaatjes Oegstgeest worden zorgmaatjes van binnen en buiten de kerk gezocht, die mensen uit Oegstgeest met een klein netwerk kunnen ondersteunen. Het zorgmaatje zal vooral maatje zijn, waarin tijd en aandacht aan deze medemens wordt gegeven. Deze zorgmaatjes zullen voor één of meerdere mensen een tijd (minimaal een jaar) een maatje zijn. Als maatje kun je samen praten en dingen ondernemen, zoals wandelen, een spelletje doen, samen ergens heen gaan. Gewoon wat past binnen het contact. Daarnaast kunnen zij werken aan het vergroten van de netwerken van deze mensen, door samen, als het nodig is, contacten te herstellen en nieuwe verbindingen te leggen met welzijnsorganisaties en activiteiten.

Meer weten?

Coördinator: Mirjam Huizer via
zorgmaatjeoegstgeest@gmail.com
 of 06-19194804 (Iris van der Heul, Predikant)



Werkwijze

Er is een e-mailadres van de coördinator en een telefoonnummer, waarop zowel mensen die graag een zorgmaatje willen zich aan kunnen melden, als vrijwilligers die zorgmaatje willen worden. De coördinator regelt binnen een week een gesprek. De vragen en behoeften, van iemand die een zorgmaatje zoekt, worden geïnventariseerd. Vervolgens zoekt de coördinator een zorgmaatje, die zo goed mogelijk hierbij past.

In een kennismakingsgesprek stelt de coördinator beiden aan elkaar voor. Na afloop van dit gesprek wordt zowel aan de zorgvrager als aan het zorgmaatje gevraagd of zij met elkaar verder willen. Als dit positief is, dan is er een match gemaakt. Zorgvrager en zorgmaatje trekken vanaf die tijd met elkaar op. Na enkele maanden en na een jaar wordt in samenwerking met de coördinator gecheckt of alles naar wens verloopt.

Een vrijwilliger die zorgmaatje wil worden, krijgt een omschrijving van datgene wat van een zorgmaatje wordt gevraagd. De vrijwilliger kan bepalen of hij zich hierdoor aangesproken voelt en zorgmaatje wil worden. Zorgmaatjes worden toegerust en komen regelmatig bij elkaar om ervaringen uit te wisselen.

Een projectgroep heeft ZorgMaatjes Oegstgeest opgezet. De leden van deze groep gaan verder als klankbordgroep ter ondersteuning van de coördinator, maar ook om zaken zoals PR en financiën te behartigen.

34 ZorgSaam Elburg

ZorgSaam Elburg is een organisatie, opgezet en gedragen door de kerken van Elburg. Het Diaconale Platform Elburg is daarvan de initiatiefnemer. ZorgSaam Elburg wil kerkelijke vrijwilligers koppelen aan mensen die zorg nodig hebben. Het initiatief wil aansluiten bij dat wat er in de eigen omgeving gebeurt op het gebied van de zorg. Zij biedt als zorgmaatje sociale ondersteuning aan thuiswonende kwetsbare mensen en hun mantelzorgers, die zelf een klein (of geen) netwerk hebben. Behalve ouderen worden hier ook mensen bedoeld met een psychische, fysieke of psychiatrische beperking die zelfstandig wonen. Daarnaast heeft ZorgSaam Elburg gesignaleerd dat er mensen zijn die kortdurende, meer praktische ondersteuning nodig hebben, bijvoorbeeld bij klusjes in en om het huis, bij het halen van boodschappen en bij vervoer. Ook voor hen zal er een maatje zijn.

Netwerk uitbreiden

In alle situaties zal het resultaat moeten zijn dat mensen geholpen zijn. Langduriger door een zorgmaatje, zodat mensen zich gesteund weten, dat er aandacht voor hen is. Waar mogelijk zal een zorgmaatje helpen om het netwerk van een kwetsbare mens uit te breiden. Er zal gekeken worden of familie, de buurt of anderen die ondersteuning kunnen bieden, die nodig is. Naast zorgmaatjes zullen er maatjes zijn die kortdurender ondersteunen en helpen bij

praktische problemen. De hulp wordt geboden door vrijwilligers uit de diverse kerken maar is er voor iedereen, ongeacht godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras of geslacht.

Werkwijze

ZorgSaam Elburg werkt samen met professionele en vrijwilligersorganisaties en met de lokale overheid. Zij kunnen rechtstreeks contact leggen met de coördinator van ZorgSaam Elburg wanneer iemand, die zorgafhankelijk is, een zorgmaatje of een maatje voor praktische ondersteuning nodig heeft. Ook is het mogelijk om contact te leggen via de website. Dit is eveneens mogelijk voor mensen die individueel ondersteuning van een maatje zoeken.

De coördinator beoordeelt de hulpaanvragen en zorgt voor de koppeling van iemand, die zorgafhankelijk is met een zorgmaatje. Ook selecteert de coördinator de vrijwilligers en evalueert samen met de Zorgmaatjes de uitvoering.

Het kan zijn dat een maatje voor een korte periode voor een praktische klus aan iemand die zorg vraagt wordt gekoppeld, maar het accent zal liggen op een langer durende betrokkenheid van een zorgmaatje daar waar het gaat om mensen die een klein netwerk hebben, eenzaam zijn of ter ondersteuning van de mantelzorger. De projectgroep ZorgSaam Elburg is voornemens om een stichting op te richten. Het bestuur hiervan zal de coördinator bij zijn werk ondersteunen. Ook zal het bestuur zorgdragen voor de meer ondersteunende activiteiten zoals PR, fondswerving en administratie.

Meer weten?

Coördinator van ZorgSaam Elburg is Hanneke Hiscock,
j.hiscock@chello.nl
www.zorgsaamelburg.nl

SchuldHulpVrijwilligers Goes

SchuldHulpVrijwilligers Goes (SHV) is een enthousiaste groep van vrijwilligers die zich graag in willen zetten voor mensen in financiële nood. Op initiatief van het Leger des Heils zijn ze in samenwerking met andere kerken in 2013 kleinschalig gestart. Sindsdien is het aantal hulpvragers enorm gegroeid. Niet alleen de gemeente verwijst mensen door, ook andere instellingen en de hulpvragers zelf weten SHV te vinden. Ook het aantal vrijwilligers is gegroeid, zodat er op dit moment geen wachtlijst is. Het werkgebied strekt zich inmiddels uit over de vijf gemeenten in de De Bevelanden.

Luisteren naar het verhaal

SHV biedt schuldhulpbegeleiding en administratieve ondersteuning. Rien Heijboer: "Onze vrijwilligers zijn getraind om mensen met financiële zorgen zo goed mogelijk te helpen en bij te staan. Daarbij wordt allereerst geluisterd naar het verhaal achter het probleem. Vervolgens wordt gekeken hoe de situatie zo snel mogelijk gestabiliseerd en verbeterd kan worden."

De dienstverlening is gratis. In principe worden de hulpvragers gedurende het hele traject van schuldhulpverlening begeleid, zodat zij ná die periode niet in een financieel 'gat' vallen. "Het vergt namelijk veel discipline en doorzettingsvermogen om de financiën weer helemaal zelfstandig op de rails te houden. Daarom ondersteunen wij zolang als dat nodig is."

Vrijwilligers

De groep van zo'n 40 vrijwilligers is afkomstig uit het Leger des Heils, de kerken in de regio maar ook van buiten de kerken. Ze volgen allemaal diverse trainingen op het gebied van 'signaleren en waarnemen', de 'wereld van de schuldhulpverlening' en de omgang met hulpvragers 'de dramadriehoek'. Daarnaast zijn er regelmatig terugkombijeenkomsten om ervaringen uit te wisselen. Er zijn dan sprekers met een inhoudelijk thema. Ook zijn er vrijwilligers die ondersteunende activiteiten doen zoals gebruiksklaar maken van computers, vervoer naar ziekenhuis en diverse andere hand- en spandiensten. Een stuurgroep van vier personen, waaronder twee coördinatoren zorgt voor de continuïteit van de dienstverlening en contact met de gemeente.

Hulpvragers

Medio november 2015 worden ruim 60 hulpvragers (personen en gezinnen) ondersteund. In de loop van 2015 zijn circa 40 hulpvragers weer uitgestroomd. De reden kan zijn dat zij een bewindvoerder hebben gekregen of weer zonder hulp hun financiële zaken willen regelen. Bij vrijwel alle hulpvragers spelen er meer dan alleen financiële problemen. Dit kan zijn op psycho-sociaal gebied, een lichte verstandelijke beperking, psychiatrische problemen of in de opvoeding. Veel hulpvragers hebben een uitkering. Het Leger des Heils is in staat om in samenwerking met andere kerken aanvullende hulp te bieden. Tweemaal per jaar kunnen de hulpvragers voor een bepaald bedrag gratis komen winkelen in de kledingwinkel. Er zijn levensmiddelenpakketten met Pasen en Kerst en er kunnen meubels of ander huisraad aangeboden worden. Ook zijn er bijeenkomsten rond Pasen en Kerst en een kerstmaaltijd voor iedereen. Een aantal hulpvragers heeft deelgenomen aan de sociale vakanties in Lunteren. Via het steunfonds maatschappelijke dienstverlening kan incidenteel aan mensen in moeilijke situaties extra ondersteuning worden geboden.

Meer weten?

info@shvgoes.nl
www.shvgoes.nl



36 Stichting NAASTE Zutphen

De interkerkelijke Stichting NAASTE (NAaste Achterhoek STEden-driehoek) is een organisatie, die (ex)gedetineerden helpt bij hun terugkeer in de maatschappij. Deze groep heeft vaak de grootste mogelijke moeite om zich staande te houden in de samenleving. Er zijn allerlei problemen rond huisvesting, arbeid, inkomen, uitkering, schuldhulpverlening, relatieproblematiek, zingeving en vrijetijdsbesteding. Het doel van de stichting NAASTE is het geven van individuele zorg en nazorg op deze terreinen aan (ex)gedetineerden, waarin de gevangenis zelf en ook andere instellingen niet kunnen voorzien.

“Bestempel jezelf niet als slecht mens”

Een bont gezelschap

Stichting NAASTE is een vrijwilligersorganisatie, bestaande uit een bestuur met vijf leden en een adviseur, een vierkoppige PR-commissie en iemand die de fondsenwerving coördineert. De stichting is opgezet in samenwerking met de Penitentiaire Inrichting Achterhoek, met kerken in de regio, gemeenten in de Achterhoek en Stedendriehoek Apeldoorn, Deventer en Zutphen en met andere maatschappelijke en kerkelijke organisaties. Er zijn nauwe banden met het landelijk netwerk van Exodus.

Zo'n 20 vrijwilligers zijn actief in de directe zorg en nazorg voor (ex)gedetineerden. Hans Segaar, vrijwilligerscoördinator, schrijft: “Als coördinator heb ik de mooie taak om onze mensen te begeleiden. Een bont gezelschap van mensen met allerlei kerkelijke of niet-kerkelijke achtergronden. Zo zijn er rooms-katholieken en protestanten, mensen vanuit een Pinksterkerk of het Leger des Heils bij ons te vinden. Het mooie is dat deze mensen een bloemrijk boeket vormen van verschillende kleuren. Allen zijn zeer gemotiveerd be-

zig voor onze (ex)gedetineerde medemens, die vaak door de samenleving slecht geaccepteerd wordt.”

Het begint al in de gevangenis

De (na)zorg begint al tijdens de detentieperiode. Er worden contacten gelegd. Hulp wordt op vier werkvelden geboden. Als eerste in de correspondentie met gedetineerden. Deze loopt via de dienst Geestelijke Verzorging. Het adres van de vrijwilliger blijft onbekend voor de gedetineerde. Ten tweede door bezoek aan een gedetineerde in de vorm van persoonlijke bezoeken of als begeleider van kinderen van een gedetineerde. Ten derde door individuele nazorg aan gedetineerden. De eerste contacten worden binnen de gevangenis gelegd. De vertrouwensband die ontstaat is de basis voor hulp na het ontslag uit de gevangenis. Tenslotte gebeurt alles in samenwerking met de in- en aanloophuizen in de regio.

De maatjes zijn mensen die zich belangeloos inzetten. Uitgangspunt is om zo onbevangen en onbevooroordeeld mogelijk te luisteren en de gedetineerde met warmte en liefde tegemoet te treden. Het is een wisselwerking van geven en ontvangen. (Potentiële) vrijwilligers krijgen een training, waarin onder meer hun eigen motivatie ter sprake komt en waar ze, voor zover mogelijk, worden ingeleid in de wereld van een gedetineerde. Er wordt gesproken over de valkuilen en over zaken, waar je tegenaan kan lopen. Daarna worden vrijwilligers jaarlijks permanent toegerust en komen ze om de zes weken in een intervisiegroep bij elkaar.

Meer weten?

Stichting NAASTE, coördinator Ine van Herk
Postbus 4169, 7200 BD Zutphen
stichtingnaaste@xs4all.nl
www.stichtingnaaste.nl

Maatjesproject Kerk en Vluchteling Gouda

Dagelijks worden we via de media geconfronteerd met de beelden van stromen vluchtelingen die op weg zijn naar een veiliger omgeving. Syrië, Irak, Zuid-Sudan, Eritrea, om maar een paar voorbeelden te noemen, zijn brandhaarden waar mensen met dood en ellende voor ogen proberen weg te komen. Burgers zijn in alle gevallen de grootste verliezers.

Ook de diaconie van Gouda komt in aanraking met vluchtelingen. Via onder meer Vluchtelingenwerk, het Noodfonds en het Vrouwen Opvang Centrum komen uiteenlopende vragen binnen. De mensen om wie het gaat leven vaak in armoede en isolement. Soms is er weinig levenslust en zijn mensen depressief. Schrijnend is de onzekerheid als mensen hun verblijfsvergunning (dreigen te) verliezen. We hebben dit het laatste jaar enkele keren meegemaakt. Het is confronterend om de verslagenheid te zien en je eigen onmacht te voelen om iets te doen.

Maatjes

De diakenen zijn op zoek gegaan naar vrijwilligers, die als maatje van een vluchteling of een vluchtelingengezin willen functioneren. De werkgroep Kerk en Vluchteling Gouda biedt daarbij ondersteuning en coaching. Creativiteit en inlevingsvermogen zijn hierbij

sleutelwoorden. Dat het hier gaat om veelal getraumatiseerde volwassenen en kinderen, die al veel hebben meegemaakt voor ze hier komen, mag duidelijk zijn. De vrijwilligers zijn geen professionele hulpverleners en willen dat ook niet zijn. Wel kunnen zij mensen wegwijs maken in hun nieuwe omgeving, helpen een sociaal netwerk op te bouwen en zo werken aan zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de vluchteling. Wie daar een steentje aan bij wil dragen krijgt er ook veel voor terug. Een dankbare blik, kennismaken met een andere cultuur en veelal een gastvrij onthaal.

Maatje zijn is niet altijd makkelijk, het is wel altijd zinvol.

De Steun is zeer divers

Onder begeleiding van de diaconale werkgroep Kerk en Vluchteling zijn er inmiddels 15 maatjes uit verschillende kerken actief die ieder één of meer mensen met een vlucht-achtergrond begeleiden. De werkgroep werkt samen met verschillende maatschappelijke organisaties en indien nodig spreekt de werkgroep de gemeente aan op haar verantwoordelijkheid voor mensen die buiten de boot dreigen te vallen. De steun die de maatjes bieden is zeer divers. Zo helpt één van de maatjes een Somaliër met intensieve taallessen, een ander maatje helpt een Nigeriaanse met administratieve en financiële toestanden, weer een andere maatje helpt een Burundese op emotioneel en praktisch vlak. Soms gaat het om hulp om de administratie op orde te krijgen of steun bij een juridische procedure of praktische hulp, meestal gaat het om gewoon vriendschappelijk contact. Samen koffie drinken, samen eten of een uitstapje maken, zodat de ander zich wat meer thuis kan voelen in de stad. Maatje zijn is niet altijd makkelijk, het is wel altijd zinvol.

Meer weten?

Werkgroep Kerk en Vluchteling Gouda
Joyce Schoon, diaconaalconsulent@pknngouda.nl,
Heike Blok, kerkenvluchtelingen@gmail.com

VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN

Vluchtelingen en migranten hebben een groot risico in armoede te vervallen. Soms omdat zij niet de benodigde papieren hebben om zich in Nederland te vestigen. Soms omdat zij de Nederlandse taal niet goed beheersen of de weg kwijtraken in het doolhof van Nederlandse wetten en regelgeving. Zij worden ondersteund door plaatselijke kerken middels sociale en medische spreekuren, ontmoetingsplekken en een bed, bad en broodregeling. Er wordt samengewerkt met voedselbank, kledingbank, meubelbank. Daarnaast zijn vrijwilligers actief in het organiseren van directe hulp en ontspannende activiteiten.



Armoede hoort niet en hoeft niet in een rijk land als Nederland. Armoede maakt mensen ziek en depressief. Armoede is een vorm van uitsluiting. Wie geen geld heeft, kan niet meedoen. Een solidaire samenleving, waarin iedereen telt, voor dat bijbelse ideaal moeten kerken strijden, met woord en daad.

Ds. Dick Couvée
Diaconaal predikant/directeur van de Pauluskerk in Rotterdam.



Mariet Mensink bij de uitreiking van de Ab Harrewijn Prijs die in 2014 werd gewonnen door het Wereldvrouwenhuis.

Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen

Oktober 2012 werd de Stichting Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen opgericht, met als doel het tijdelijk opvangen en sterker maken van kwetsbare, dakloze vrouwen zonder verblijfspapieren en verzekering, met medische problemen.

Mariet Mensink, één van de initiatiefnemsters van het Wereldvrouwenhuis: "Wij vangen vrouwen op die op straat zijn gezet, die in een asielpcedure zitten, die geen verblijfstitel hebben, die uit het detentiecentrum of terugkeercentrum gezet zijn of er zelf weggegaan zijn. Vrouwen op straat lopen allerlei gevaren, zoals seksueel geweld of misbruik of vrouwenhandel. Zij kiezen er niet voor om op straat te zijn maar kunnen niet anders."

In oktober en november 2012 werden twee huizen onder een kap gehuurd met een opvangcapaciteit voor tien vrouwen. In januari kwam de eerste vrouw en in april 2014 is er al drie tot vier maanden onderdak en een intensief programma geboden aan 25 vrouwen, variërend in leeftijd van 19-72 jaar. In 2015 groeide dat aantal naar 43. Alle medewerkers van de stichting werken op vrijwillige basis.

Het project wordt - naast diverse landelijke fondsen en plaatselijke groepen - kerkelijk onder meer gesteund door verschillende Nijmeegse parochies en de Parkstraatgemeente.

Meer weten?

Stichting Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen
06-45588555
info@wereldvrouwenhuis.nl
www.wereldvrouwenhuis.nl

Gezondheidsproblemen

De vrouwen hebben om diverse redenen en situaties hun land verlaten, bijvoorbeeld: op de vlucht voor oorlogsgeweld, om te ontkomen aan sociale druk om vrouwenbesnijdster te worden of aan mishandeling en verkrachting. Enkele vrouwen zijn door mensenhandel in Nederland terecht gekomen.

Alle vrouwen hebben, vaak meerdere en soms zeer ernstige, gezondheidsproblemen. Geen van hen had op het moment van aankomst in het Wereldvrouwenhuis een huisarts. Zij zijn allen ingeschreven bij de huisartsen van Universitair Gezondheidscentrum Heyendaal, waar ze onder behandeling zijn gekomen. De meesten zijn van daaruit doorverwezen naar specialistische zorg in GGZ of ziekenhuis.

Intensief programma

De vrouwen weten dat de opvang tijdelijk is en dat het succes afhangt van hun eigen deelname aan de lessen. Zij krijgen wekelijks drie Nederlandse lessen, drie creatieve lessen, een fietsles, een medische informatieles en een yogales. Maandelijks is er een zelfverdedigingsles. Daarnaast zijn er activiteiten als poetsles, hardlopen en zwemmen.

Elke week is er een huisvergadering waar alle vrouwen aan deelnemen. Elke vrouw heeft een persoonlijk begeleidster die zorgt dat het medische en zo mogelijk het juridische traject start. Zij zoekt ook samen met de vrouw naar opvangmogelijkheden na afloop van het verblijf in het Wereldvrouwenhuis. Ook na de opvangperiode kunnen de vrouwen nog gedurende een half jaar een beroep doen op de begeleiding en activiteiten van het Wereldvrouwenhuis.

Mensink: "We zijn een tijdelijke opvang en proberen vrouwen zo zelfstandig mogelijk te maken, om vrouwen uit hun wanhoop te halen, hen te laten bijkomen, om hun kracht en talent weer te zien en te voelen zodat hun zelfredzaamheid sterker wordt."

Contactgegevens

Stap Verder
 Diaconaal Oecumenisch Centrum Zuidoost
 Hoogoord 187a
 1102 CJ Amsterdam Zuidoost
 020-8457566
 erikafeenstra@stapverder.org
 www.stapverder.org



Sociaal spreekuur Stap Verder Amsterdam

Als je in een nieuwe stad of een nieuw land gaat wonen moet je uitzoeken hoe daar alles werkt. Je krijgt te maken met een ander belastingstelsel, je kent de regels niet als het gaat om werk zoeken en uitkeringen. Wat zijn je rechten en plichten? In de praktijk blijkt het vaak niet gemakkelijk om je weg te vinden in het woud van maatschappelijke instellingen en informele organisaties. 'Stap Verder' in Amsterdam Zuidoost biedt informatie over de vele mogelijkheden en onmogelijkheden om je plek in Amsterdam te vinden en toegang te krijgen tot voorzieningen.

Stap Verder is een samenwerkingsproject van de Sociëteit Afrikaanse Missiën (SMA) en de Stichting Pastoraal Diaconaal Centrum Bijlmermeer (SPDCB). Het ging in oktober 2010 van start op initiatief van zes kerken. Deze kerkelijke organisaties willen een bijdrage leveren aan het welzijn van de inwoners van het stadsdeel. Met zo'n 40 van de 130 kerken in Amsterdam Zuidoost zijn contacten gelegd en groeit de samenwerking. Kerken en fondsen van buiten Amsterdam voelen zich betrokken bij het werk en geven financiële steun. Stap Verder doet dit werk niet vanuit de rol van overheid of instellingen die zich aan regels moeten houden en burgers aan regels houden, maar vanuit het belang van de bewoner zelf.

Tot je recht komen

Stap Verder is een plek waar mensen kennis en informatie kunnen halen over de Nederlandse samenleving. De missie van Stap Verder is dat bewoners van Amsterdam Zuidoost tot hun recht komen. Dat wil zeggen dat mensen toegang krijgen tot kennis die zij nodig hebben om een menswaardig bestaan op te bouwen. Toegang tot je rechten moet wel verleend worden door anderen. Maar de bureaucratie verhindert soms die toegang. Ook onwetendheid

"Door te luisteren haal je de helft van de last van iemands schouders. We zijn voor velen een vangnet. Sommigen beschouwen ons als hun familie."

en gebrek aan kennis over de vele mogelijkheden van de Nederlandse samenleving, maakt dat mensen niet krijgen waar ze recht op hebben. Soms hebben mensen lange tijd in mensonterende omstandigheden geleefd en zijn er aan gewend geraakt dat hen geen rechten toegekend worden. Ook dat maakt dat zij zich hun rechten niet toe kunnen eigenen.

Open Spreekuur

Met vragen over o.a. wonen, (vreemdelingen)recht, scholing, werk, opvoeding, inkomen, schulden of problemen met instanties kunnen mensen naar het open spreekuur komen. Daar hoeft geen afspraak voor gemaakt te worden.

Aan de hand van een twaalfpuntenlijst kijken medewerkers wat ze praktisch voor de bezoekers kunnen betekenen. Dat varieert van het fungeren als postadres tot het gebruikmaken van internet of een printer. Financiële steun wordt slechts bij uitzondering geboden, om bijvoorbeeld een moeilijke periode voor iemand die uiterst kwetsbaar is te helpen overbruggen. De medewerkers weten niet altijd alles, maar zullen hun best doen om samen met de bezoeker op zoek te gaan en zo nodig door te verwijzen naar andere instanties.

Toegang tot voorzieningen verbeteren

Stap Verder probeert op allerlei manieren aan die toegang te werken, niet alleen met individuele ondersteuning. Als medewerkers in het spreekuur zien dat meer mensen te maken krijgen met de-

zelfde hindernissen, dan kan Stap Verder in gesprek gaan met instanties en overheid om informatievoorziening te verbeteren of voorlichtingsactiviteiten op gaan zetten.

Door het samenstellen van een sociale kaart van Amsterdam Zuidoost wordt inzicht geboden in de vele voorzieningen die beschikbaar zijn. Daar waar voorzieningen niet of (nog) niet voldoende bestaan, zal Stap Verder zelf (zo mogelijk tijdelijk) activiteiten opzetten. Op dit moment zijn dat gratis Nederlandse les, een postadres, de mogelijkheid de was te doen, een douche te nemen of een maaltijd te koken. Ook ondersteunt het centrum ouders en kinderen bij opvoeding en scholing.

Respectvolle benadering

Wat kan Stap Verder concreet betekenen voor mensen die op allerlei manieren in de problemen zitten? "We bieden allereerst een luisterend oor", zegt coördinator Erika Feenstra. "Door te luisteren haal je de helft van de last van iemands schouders. We zijn voor velen een vangnet. Sommigen beschouwen ons als hun familie, die meeleeft in verdriet, maar net zo goed bij vreugde. Soms worden we ook als een soort grootvader of dorpshoofd ingeschakeld bij het beslechten van een ruzie."

Het is belangrijk iedere bezoeker met respect te benaderen en geen veroordelende houding aan te nemen. Ook waken de medewerkers ervoor de verantwoordelijkheid van de ander over te nemen. Ze denken mee, bijvoorbeeld door iemand die hier illegaal is te helpen diverse opties op een rij te zetten. De uiteindelijke keus is altijd aan de persoon zelf.

De medewerkers vinden het mooi als ze bezoekers gaandeweg zien opbloeien. "Sommigen worden door anderen verguisd. Hier voelen ze dat ze worden gewaardeerd. Dat betekent veel voor hen", zegt Feenstra.

Contactgegevens

Stichting Nuestra Casa
Verbraakstraat 23
3036 MR Rotterdam
010-4677118 / 010-4654282
info@nuestracasarotterdam.nl
www.nuestracasarotterdam.nl



Nuestra Casa Rotterdam

Nuestra Casa (ons huis) komt voort uit de Spaanssprekende parochie Sagrada Familia in Rotterdam. Deze werd in de jaren 60 opgericht voor met name Spaanstalige havenarbeiders en zeelieden, die zich in Rotterdam vestigden in de hoop een beter bestaan op te bouwen. Zij kwamen, werkten en leefden met de droom eens terug te keren naar het land van herkomst. Een gedeelte is dat ook gelukt. Een groot aantal van hen echter is het minder voorspoedig gegaan. Zij hebben niet kunnen sparen, zijn ziek geworden of hebben de Nederlandse taal nooit geleerd. Onder hen bestaat nu grote armoede. Veelal betreft het mensen die altijd hebben gewerkt, maar voor wie nooit pensioenpremies zijn betaald, of voor wie intern wel pensioen was geregeld maar waarvan het bedrijf failliet is gegaan. Deze mensen leven van een zeer mager AOW'tje,

Viki Alberdi is al ruim twintig jaar intensief betrokken bij dit diaconale werk voor Spaanstalige migranten in Rotterdam.

omdat zij niet hun hele leven in Nederland hebben gewerkt. De armoede dreigt hen in een isolement te dringen, waardoor ze voor ons niet meer bereikbaar zijn. De parochie ziet het als een van haar belangrijkste taken om niet alleen een sociaal netwerk rond deze mensen op te bouwen, maar ook een sociaal vangnet.

Viki Alberdi, al ruim twintig jaar intensief betrokken bij dit diaconale werk voor Spaanstalige migranten in Rotterdam: "We proberen bruggen te slaan, zodat deze mensen zichtbaar blijven in de gemeenschap en bekend blijft waar hulp nodig is. Als geloofsgemeenschap vinden we hiervoor inspiratie in de persoon Jezus van Nazareth die ons bewust maakt van het feit dat wij niet alleen broeders en zusters van elkaar zijn, maar ook verantwoordelijk voor elkaar zijn."

"We proberen bruggen te slaan, zodat deze mensen zichtbaar blijven in de gemeenschap en bekend blijft waar hulp nodig is."

Casa Abierta

De oprichting van de stichting Nuestra Casa, eind 2009, is hiervan een voorbeeld. Binnen deze stichting werken veel vrijwilligers uit de eigen geloofsgemeenschap. De stichting heeft als doel een steunpunt voor Spaanssprekende mensen te zijn, de voormalige diaconale projecten van de Spaanssprekende parochie over te nemen, te ondersteunen en de daarin actieve vrijwilligers goed te begeleiden. Een belangrijk project van de stichting is 'Casa Abierta' ofwel het Open Huis. Binnen dit project wordt aan Spaanssprekenden ondersteuning geboden bij de problemen die zij tegenkomen in hun dagelijkse leven in Rotterdam. Doel daarbij is dat zij deze problemen uiteindelijk zelf kunnen oplossen. Per jaar maken

gemiddeld 400 mensen gebruik van het Open Huis waar men wettelijk terecht kan voor juridisch advies, psychologische begeleiding, schuldhulpverlening, informatie, voorlichting en hulp bij het schrijven van brieven naar officiële instanties en/of het invullen van formulieren. Onder bepaalde strikte voorwaarden wordt ook noodhulp verstrekt, zoveel als mogelijk in de vorm van een lening.

Ondersteuning van vrouwen

Speciale aandacht is er voor vrouwen van rond de 50 jaar, voornamelijk uit Latijns-Amerika, die altijd in de prostitutie hebben gewerkt. Zij willen dat werk niet langer doen maar werken onder een contract. Wanneer zij zelf hun contract opzeggen hebben ze geen recht op een uitkering. In samenwerking met Humanitas proberen we voor deze vrouwen ander werk te zoeken. Vaak gaat het dan om schoonmaakwerk, omdat ze hun verleden toch altijd met zich mee blijven dragen. Maar vanwege de crisis is het heel moeilijk geworden om nog werk voor hen te vinden. "We maken ons daar zorgen over en doen ons uiterste best om toch werk voor hen te vinden. Soms lukt dat, soms ook niet. Daarnaast zijn er natuurlijk de jongere vrouwen die in moeilijke levenssituaties verkeren, zoals mishandeling, uitbuiting, slachtoffers van mensenhandel en lo-verboys, eenoudergezinnen en tienermoeders." Dat vraagt een geheel eigen expertise, waarvoor de parochie al 15 jaar de groep vrijwilligers Apoyo a la Mujer (vrouwenondersteuning) heeft, die in 2009 de Diaconale prijs 'Brood en Rozen' heeft gekregen.

"Wij willen eraan werken dat vrouwen zich bewust worden van hun rechten, zodat ze niet langer afhankelijk blijven van partners die hen (en vaak ook de kinderen) mishandelen. Daarop gaan we de komende tijd inzetten. 'Empowerment' is een belangrijke doelstelling. Het is de bedoeling vrouwen, maar ook onze andere bezoekers, de middelen in handen geven om hun situatie (en die van hun kinderen) te verbeteren. Alleen de goede wil om mensen te helpen is niet voldoende."

Contactgegevens

Diaconaal Centrum Pauluskerk
 Mauritsweg 20
 3012 JR Rotterdam
 010-4118132
 info@pauluskerkrotterdam.nl
 www.pauluskerkrotterdam.nl



Bed-Bad-Brood en Begeleiding Rotterdam

Het is de missie van de Pauluskerk om op te komen voor mensen die geen helper hebben. Behalve dak- en thuislozen, (ex-)verslaafden en (ex-)psychiatrische patiënten, gaat het om mensen zonder verblijfspapieren: mensen voor wie een aanvraag voor een verblijfsvergunning loopt of mensen die zijn uitgeprocedeerd, maar die niet kunnen terugkeren naar het land van herkomst en tegelijk geen buitenschuldverklaring krijgen. De Pauluskerk doet dat, omdat zij gelooft in de gulden regel. Zij spant zich in, eenvoudigweg omdat wij ook zo zouden willen worden behandeld als wij zelf in die omstandigheden zouden verkeren.

De meeste mensen zonder verblijfsvergunning overleven hier, tegen alle verdrukking in.

Een minimum onder je bestaan

In Rotterdam en omgeving leven tussen 15.000 en 20.000 mensen zonder verblijfspapieren. Het is deze mensen verboden te werken, zelfs als zij een procedure hebben lopen voor een verblijfsvergunning. Daarmee is het voor hen onmogelijk een normaal inkomen te verwerven. De meesten van hen overleven hier, tegen alle verdrukking in. Zij wonen bij familie of vrienden. En zij verdienen het allernoodzakelijkste geld. Dat is vaak in los-vast-banen, met slechte contracten of zonder, ergens aan de onderste rafelranden van de arbeidsmarkt. Ongeveer 10% van hen komt korter of langer in ernstige problemen. Voor hen is de Pauluskerk de laatste vluchtdeur. De Pauluskerk acht het principieel een taak van de overheid voor deze mensen te zorgen. Om dat onder de aandacht

te brengen startte de Pauluskerk eind 2012 de Bed-Bad-Brood-campagne, die ook landelijk veel aandacht kreeg. Een minimum onder je bestaan, ongeacht je status, dat hoort in een land als Nederland. Zolang de overheid dat minimum niet garandeert, vangt de Pauluskerk deze mensen op. Onder protest.

Allerlei hulp en opvang

De Pauluskerk gaat principieel uit van het belang van de mensen zonder verblijfspapieren zelf. In de omgang met hen geldt: geen dwang, maar vrijwilligheid. Voor veel van deze mensen duurt het verblijf in Nederland, onder kommervolle omstandigheden, lang: soms 10 tot 15 jaar. Essentieel voor overleven in zo'n situatie is, dat mensen in een zo goed mogelijke geestelijke en lichamelijke conditie zijn. Alleen dan is er ruimte en energie om perspectief te houden op een beter en waardevol leven, in Nederland of elders. Met het Bed-Bad-Brood en Begeleidingsproject probeert de Pauluskerk daaraan zo goed mogelijk bij te dragen. Het gaat om allerlei vormen van hulp en opvang: financiële bijdragen voor levensonderhoud, tijdelijke huisvesting of dag- en nachtopvang voor

Ik ben alles kwijt

Soms is terugkeer naar het land van herkomst mogelijk. Maar niet voor iedereen. Voor vluchteling A. G. is het te gevaarlijk. Als journalist zag hij het als zijn plicht om onafhankelijk te berichten over hoe zijn land, Ethiopië, wordt bestuurd. "Ik leefde een fatsoenlijk, waardig leven, ik had een druk bestaan. Ik reisde, maakte programma's over vluchtelingen uit Soedan, uit Kenia. Kijk mij nu: ik ben alles kwijt, ik leef in het donker, ik heb geen toekomst, ik kan nergens heen. Ik ben niet welkom in Nederland, maar ik kan hier ook niet weg."

mensen zonder dak of thuis, medische zorg, taallessen en hulp en begeleiding bij het juridische traject, meestal de aanvraag voor een verblijfsvergunning.

Het gaat om versterking van levenskracht en bouwen aan waardigheid van mensen.

Bouwen aan waardigheid

Het gaat tegelijk ook om versterking van de levenskracht en het bouwen aan waardigheid van de mensen. Voor veel van hen zijn de dagen praktisch leeg. De Pauluskerk biedt daarom allerlei manieren van zinvolle dagbesteding, dagactiviteiten variërend van deelname aan schilder-, teken-, muziek-, toneel-, film-, poëzie- en proza-ateliers tot activiteiten als vrijwilliger bij de kosterij, het verzorgen van rondleidingen, keuken en restaurant, winkel en fietsenwerkplaats. Al die tijd blijven we met mensen in gesprek over hoe het met hen gaat en het perspectief op een zinvol bestaan als mens. In sommige gevallen kan dat uiteindelijk betekenen terugkeer naar het land van herkomst. In veel gevallen betekent het verblijf in Nederland. En daar is men dan dankzij het BBBB-project ook goed op voorbereid.



Contactgegevens

Caroline Visser
 Aalsburg 24-12
 6602 VX Wijchen
 06-46267581
 visser75@xs4all.nl



Maatwerk voor Nieuwkomers Wijchen

De gezamenlijke kerken in de regio Wijchen, georganiseerd in het Interkerkelijk Platform Kerk en Vluchteling e.o. (verder Platform genoemd) trekken zich het lot aan van vluchtelingen/asielzoekers, vanuit de levensbeschouwing om geweld en onrecht als onaanvaardbaar te beschouwen. Het platform staat voor een ruimhartige en humane uitleg van de internationale verdragen van vluchtelingen en mensenrechten.

Hier wordt op allerlei manieren aan gewerkt, onder meer door diaconale en pastorale contacten met (ex)vluchtelingen, vraagbaak en klankbord te zijn, praktische ondersteuning te bieden, te helpen met integratie in de Nederlandse samenleving, financiële ondersteuning, organiseren van vakanties voor kinderen van (ex) vluchtelingen, tijdelijke noodopvang, etc.

Maatwerk voor Pardon

In 2007 kwam de lang verwachte éénmalige pardonregeling. Hiermee had het Platform direct te maken omdat in de noodopvang een aantal gezinnen woonde dat nu eindelijk hun verblijfsvergunning ontving/zal ontvangen.

Door een gift van een 'sponsor' is het vanaf februari 2008 mogelijk geweest om deze zogeheten 'pardonners' te helpen om door gerichte ondersteuning sneller hun plek in de Nederlandse samenleving in te nemen. Dit door het (financieel) mogelijk te maken dat zij cursussen volgden, hun rijbewijs haalden, konden gaan fietsen etc. De formule van dit 'project Maatwerk voor Pardon' bleek een hele goede. De aanvragen werden meestal samen met een bijstandsconsulent van de gemeente of iemand van Vluchtelingenwerk ingediend. Vervolgens werd het gezin bezocht door een vertegenwoordiger van de plaatselijke platformkerk. Deze beoordeelde de

aanvraag en stuurde de aanvraag naar de coördinator. De coördinator legde de complete aanvraag, met overzicht van kosten, voor aan de zogeheten pardoncommissie, een commissie bestaande uit een paar zeer betrokken platformleden. Pas na goedkeuring door deze commissie werd de aanvraag afgehandeld. De voorziening werd in natura gegeven.

Rol van de kerken

Bij de aanvragen bleken heel regelmatig aanvragen van nieuwkomers te zitten, nieuwkomers die soms voor, soms na de pardondatum (15 juni 2007) hun vergunning kregen. In principe zijn de meeste van deze aanvragen afgewezen. Soms kwamen gelden hiervoor uit een ander 'potje' dan het gelabelde geld uit de pot Maatwerk voor Pardon.

Vanuit de landelijke kerken is met name aan de kerken gevraagd een rol te spelen in de opvang en zorg voor de nieuwkomers en hen te helpen hun plek in de samenleving te vinden. Het Platform heeft de laatste jaren gemerkt dat deze taak een intensieve is en veel vraagt van de kerkelijke vrijwilligers. Bij de begeleiding is heel duidelijk dat de gemeentelijke voorzieningen in de vorm van WWB (bijstand) niet voldoende zijn. De eerste vijf jaar is het door verschillende oorzaken 'het hoofd boven water houden'.

Maatwerk voor Nieuwkomers

Het project Maatwerk voor Nieuwkomers is een project voor nieuwkomers, vallend onder het Platform. Uitgangspunt is dat gezinnen die hiervoor in aanmerking denken te komen een aanvraag voor financiële ondersteuning kunnen doen.

Het Platform zou graag jaarlijks aan een tiental gezinnen/huishoudens een bedrag van maximaal 2000 euro beschikbaar willen stellen. Dit geld wordt niet aan de gezinnen uitbetaald, maar zal in natura worden verstrekt.

Door de nieuwkomers kan een aanvraag ingediend worden, die voorzien is van een aanbeveling van de contactpersoon van één van de kerken. De aanvraag zal worden behandeld door de 'maatwerkcommissie nieuwkomers' en de aanvraag zal dan ook uitvoerig worden toegelicht. Per situatie en met toestemming van de cliënt zal bekeken worden of contacten met de burgerlijke gemeente gewenst zijn. Belangrijk is dat eerst gebruik gemaakt wordt van een mogelijke voorliggende voorziening. (bijvoorbeeld bijzondere bijstand). Bij honorering van de aanvraag zal ook de begeleiding vanuit de plaatselijke kerk starten. Dit om zorg te dragen voor een verantwoord traject. Het is mogelijk om meerdere malen een beroep te doen op het Platform voor een voorziening, zolang het maximale bedrag nog niet is bereikt. De financiële administratie wordt gedaan door de administrateur van de diaconie van de PKN te Wijchen, die de hele financiële administratie doet voor het Platform.

Waarvoor?

Activiteiten die in aanmerking kunnen komen voor financiële ondersteuning zijn:

- taalcursussen op maat (versneld opleiden staatsexamen NT2) voor werkende pardonners maar ook voor pardonners die een WWB uitkering ontvangen, maar door zorg voor bijvoorbeeld kinderen niet naar Nijmegen kunnen voor intensieve scholing
- maatschappelijke stages voor kennismaken met mogelijkheden op de arbeidsmarkt
- oppas voor kinderen als ouders integratieactiviteiten ontplooiën
- reiskostenvergoeding voor scholing/stage projecten
- diverse scholingstrajecten voor werkende pardonners
- huiswerkbegeleiding van kinderen

Contactgegevens

Stichting De Toevlucht
Ageeth Weelink, 06-31693994
info@toevluchtutrecht.nl
www.toevluchtutrecht.nl



De Toevlucht Utrecht

Sinds 20 december 2013 worden in Utrecht tientallen ongedocumenteerde mannen opgevangen op initiatief van verschillende kerken. Deze mannen stonden op straat en er werd voor hen geen bed, bad en brood geregeld. Het initiatief van Stichting 'De Toevlucht' heeft geleid tot veel samenwerking met vrijwilligers en maatschappelijke organisaties. Zij realiseren samen de opvang, vrijwillig en met steun van kerken en veel giften. Er is inmiddels ook goede samenwerking met de gemeente Utrecht die De Toevlucht financieel steunt. Er is zo een beweging tot stand gebracht die breed wordt gedragen door de samenleving.

Onder protest

De landelijke politiek wilde geen gehoor geven aan een uitspraak van het Comité voor Sociale Rechten van de Raad van Europa. In deze uitspraak staat dat de Nederlandse overheid verplicht is om uitgeprocedeerde asielzoekers onderdak, kleding en voedsel te bieden, zodat zij niet op straat moeten verblijven. De Toevlucht acteerde tot de zomer van 2014 onder protest. Maar na een demonstratie op het stadhuisplein heeft de gemeente Utrecht haar steun toegezegd. Daarmee werd de zorg voor de ongedocumenteerden een gezamenlijk zorg. De huisvesting werd eerst door de Protestantse Gemeente en later door het Leger des Heils gratis ter beschikking gesteld. De Toevlucht leverde vrijwilligers en de gemeente financierde de kosten. De gemeentelijke financiering betekende het einde van de protestfase van de nachtopvang. Ook voor 2016 heeft de gemeente financiering toegezegd.

Veel vrijwilligers

De Utrechtse opvang draait met grote inzet van vrijwilligers. In de winter van 2013-2014 waren er meer dan 100 vrijwilligers bij

Het commitment van de vrijwilligers is enorm.

betrokken. Daarna vond De Toevlucht onderdak bij het Leger des Heils en redden ze zich met 40 vrijwilligers. De helft van hen is er vanaf de start al bij betrokken: het commitment van de vrijwilligers is dus enorm. In De Toevlucht staan nu 24 bedden, en per nacht slapen daar zo'n 15-20 mensen in die opvang. In totaal heeft het initiatief intussen aan circa 150 mensen nachtopvang geboden. Veel van hen waren korte tijd in de opvang, anderen langere tijd en enkele zijn er sinds de start niet weggegaan.

De hulp die geboden wordt is sober: bed, bad (douche) en brood. Maar doordat wordt voorzien in de eerste levensbehoefte, zien de vrijwilligers dat de mannen ruimte hebben om na te denken over hun verdere toekomst. Dit maakt dat ze een nieuwe stap kunnen zetten. Het zorgt voor doorstroom. Inmiddels is er ook samenwerking met Vluchtelingenwerk, dat mannen begeleidt. Zeker 75%

van de mannen stroomt door. Enkele gingen terug naar het land waar ze vandaan kwamen. Een deel kreeg alsnog een verblijfsvergunning en een deel ging naar een begeleide opvang.

Zinvol werk

De opvang van ongedocumenteerde mannen is zinvol, omdat ze sinds lange tijd binnen konden slapen en rust vonden om beter na te denken over hun toekomst. De eenvoudige begeleiding van de gasten geeft hen het gevoel dat ze niet vergeten worden. Ook de vrijwilligers hebben hun inzet als een verrijking ervaren. De Toevlucht werd een plek waar een wederkerige gelijkwaardige verstandhouding tussen de gasten en de vrijwilligers ontstond. Tegelijkertijd werd de kennis van ongedocumenteerden bij diverse mensen in de samenleving flink vergroot. Er was veel media-aandacht en het bestuur timmerde flink aan de weg met inleidingen, interviews en gesprekken met politieke partijen. Het bestuur van de gemeente Utrecht is nadrukkelijk bepaald bij de problematiek van de uitgeprocedeerde asielzoeker die niet is uitgezet.



Contactgegevens

Stem in de Stad
Bernice Boermans,
coördinator Wereldhuis en Asielzoekers
Nieuwe Groenmarkt 22, 2011 TW Haarlem
023-5342891
berniceboermans@stemindestad.nl
www.stemindestad.nl



Het Nieuwe Wereldhuis Haarlem

Het Nieuwe Wereldhuis in Haarlem is een initiatief van Stem in de Stad, gericht op alle migranten - met of zonder papieren - in Haarlem en omstreken. Uitgeprocedeerde asielzoekers, arbeidsmigranten, vluchtelingen met status, mensen die nooit een verblijfsaanvraag hebben gedaan, iedereen is welkom. Het Nieuwe Wereldhuis is een plek van ontmoeting en uitwisseling. Bezoekers kunnen er hun eigen kracht hervinden en zich ontwikkelen door de

Goos Blok (88) geeft bij Stem in de Stad Nederlandse les aan vreemdelingen. Met succes, zijn lessen zijn populair: "Bij meneer Goos leer je echt wat."

Goos is een docent in hart en nieren. Hij spreekt keurig verzorgd Nederlands en is één en al energie als hij met zijn cursisten aan de slag gaat. Zijn cursisten komen uit alle windstreken, de meeste zijn hun thuisland ontvlucht.

Taallessen zoals die van Goos Blok worden dagelijks gegeven bij Stem in de Stad, zowel voor beginners als voor gevorderden. De docenten zijn vakmensen die met pensioen zijn of die een dag over hebben.

Goos stond zijn leven lang voor de klas. Ervaring met orde houden heeft hij dus genoeg, en dat komt ook in een klas met volwassenen goed van pas: "Er is natuurlijk niets zo leuk als keet trappen in een klas, ook al zijn mijn leerlingen de dertig gepasseerd en hebben ze zelf kinderen, daar verandert niks aan."

Waarom hij lesgeeft bij Stem in de Stad? "Zo kan ik iets terug doen."

activiteiten die er georganiseerd worden. Ze leren er Nederlands, waardoor ze gemakkelijker contact kunnen leggen met andere mensen en beter hun weg vinden in de Nederlandse maatschappij. Dit is goed voor het zelfvertrouwen en helpt hen te werken aan de toekomst. Werk vinden om voor zichzelf te kunnen zorgen is daarbij voor velen een belangrijk doel.

Het Nieuwe Wereldhuis ligt naast het aanloopcentrum van Stem in de Stad. Stem in de Stad biedt ook individuele ondersteuning aan vluchtelingen en heeft een spreekuur voor mensen zonder papieren.

Het Nieuwe Wereldhuis is er vóór en dóór migranten. Bij de keuze van activiteiten staan hun interesses centraal.

Veilige plek

Verbinden, dat is waarnaar het Nieuwe Wereldhuis streeft. Bezoekers kunnen elkaar in een veilige omgeving ontmoeten en zich ontwikkelen. Met name voor wie geen verblijfsvergunning heeft,

is het Nieuwe Wereldhuis een veilige plek. Het isolement van wie officieel niet mag meedoen in de maatschappij wordt hier doorbroken, ook al is het maar voor de duur van een les. Mensen zonder papieren doen mee in het Nieuwe Wereldhuis, volwaardig en zonder reserve.

Vóór en dóór migranten

Vrijwillige docenten, professionals in hun vak, geven in het leslokaal Nederlandse les op verschillende niveaus. Deze Nederlandse lessen vormen de kern van wat er in het Wereldhuis gebeurt. Maar er zijn ook regelmatig andere lessen, bijvoorbeeld computerles, Engelse les of een cursus solliciteren. En er worden nog meer activiteiten georganiseerd: creatieve workshops, wandelingen in de duinen, fietsles of bezoek aan musea, toneel of de Tweede Kamer. De bezoekers vergroten zo hun netwerk en zien kanten van de Nederlandse samenleving die ze misschien nog niet kenden.

Het Nieuwe Wereldhuis is er vóór en dóór migranten. Bij de keuze van activiteiten staan hun interesses centraal. Zij krijgen ook zelf de ruimte om activiteiten te organiseren. Daarnaast spelen vrijwilligers een belangrijke rol in de ontwikkeling en begeleiding van de activiteiten.



DUURZAAMHEID

In onze samenleving zijn zo veel spullen aanwezig, en worden zo veel spullen weggegooid, dat dit niet goed is voor een leefbare aarde. Veel spullen kunnen, al dan niet na een reparatie, een tweede leven krijgen. Dit kan middels een repaircafé of via een weggeefwinkel of kringloopwinkel. Dit is niet alleen aantrekkelijk voor mensen met een kleine beurs, maar het is ook goed voor het milieu. Daarnaast ontdekken mensen de waarde van gebruikte spullen opnieuw. Ook worden met de opbrengst van ingeleverde cartridges en mobiele telefoons projecten gefinancierd die armoede bestrijden, waarbij duurzaamheid en armoedebestrijding hand in hand gaan.



Drs. Jan Wessels
Directeur MissieNederland

Jezus heeft gezegd: "Arme mensen zullen er altijd zijn." Een keiharde werkelijkheid, die als je je ogen en hart er niet voor sluit, nooit tot berusting kan leiden, maar de Kerk juist in beweging brengt om in Jezus' Naam naast mensen in hun armoede en nood te gaan staan.



*Weggeefwinkel
De Windwijzer*

Weggeefwinkel De Windwijzer Vlaardingen

De Windwijzer is het diaconaal-missionair centrum in Vlaardingen. Daar is een weggeefwinkel opgezet. In de weggeefwinkel kan ieder die dat wil zijn of haar overbodige spullen kwijt en kan ieder die daar iets van kan gebruiken dat gratis meenemen. Een wezenskenmerk van de weggeefwinkel is dat iedereen er welkom is, zowel om er spullen te brengen als om spullen te halen. Er wordt in de weggeefwinkel niet gevraagd om een bewijs dat men weinig inkomen heeft. Gezien het feit dat weggeefwinkels doorgaans kampen met grote overschotten, is dat ook bepaald niet nodig.

Je kunt spullen een tweede leven

De filosofie achter de weggeefwinkel is de volgende: we hebben met elkaar zo ontzettend veel spullen dat we er bijna in omkomen. We kopen regelmatig wat nieuws, terwijl we veel oude spullen niet weggooien. Als onze spullen kapot zijn, dan repareren we ze niet meer (te moeilijk of tijdrovend) of we laten ze niet repareren (te duur), maar gooien ze weg. We kennen de waarde van de dingen, economisch en emotioneel, niet meer. Veel energie en grondstoffen verspillen we door de manier waarop we met onze spullen omgaan. Alle dingen hebben echter een verhaal en een geschiedenis.

Meer weten?

Diaconaal-missionair centrum De Windwijzer
 Contactpersoon weggeefwinkel: Els van der Most
 Schiedamseweg 95, 3134 BD Vlaardingen
 010-434 78 87, info@dewindwijzer.nl
www.dewindwijzer.nl

Ze zijn gemaakt (met de hand of machinaal) en gebruikt. Mensen hebben er plezier aan beleefd en gemak van gehad. Als ze afgedankt worden, zou je ze een tweede leven gunnen. In de weggeefwinkel krijgen spullen dat 'tweede leven'. Goed voor het milieu en aantrekkelijk voor mensen met een kleine beurs of mensen die op zoek zijn naar iets bijzonders.

Werkwijze

De weggeefwinkel is gevestigd in centrum De Windwijzer. Een groot balkon in het voormalig kerkgebouw is ingericht als winkel. In een voorportaal worden de goederen in ontvangst genomen en gesorteerd. Omdat je naar de winkel twee trappen op moet, is het niet mogelijk om zware artikelen (zoals wit- en bruingoed en zware meubelen) in ontvangst te nemen en in de winkel te zetten. Wel is er een prikbord waarop dat soort artikelen via een kaartje kunnen worden aangeboden. De weggeefwinkel is op maandagochtend en op de tweede zaterdagochtend van de maand geopend. Een zestal vrijwilligers houdt de winkel draaiende. Ze zijn er op de openingstijden en door de week altijd een keer om de voorraad op de schappen aan te vullen.

Aan het aantal mee te nemen artikelen is in eerste instantie een maximum gesteld (vier artikelen) om te voorkomen dat handelaars de halve winkel leeg zouden halen. Wat er aangeboden en gehaald wordt, is redelijk met elkaar in evenwicht. Je kunt dus zeggen dat de winkel goed loopt. Al een paar keer is er met spullen uit de weggeefwinkel (bijna) een hele woning ingericht van bijvoorbeeld vluchtelingen. Spullen voor de weggeefwinkel kunnen uitsluitend bij De Windwijzer worden afgegeven. Er wordt niets thuis opgehaald. Uit de weggeefwinkel wordt veel kleding meegenomen, maar ook huishoudelijke artikelen, kleine elektronica, kleine meubelen, serviesgoed, snuisterijen en speelgoed. Zaken als elpees, videobanden en legpuzzels waar nauwelijks belangstelling voor is, worden niet aangenomen. In de weggeefwinkel hangt een geldbusje waar bezoekers een vrijwillige bijdrage in kunnen doen.

Repair Cafés

In 2010 was er één Repair Café in Amsterdam. Het was een initiatief van twee jonge onderzoekers die heel laagdrempelig en concreet iets aan duurzaamheid wilden doen. Vijf jaar later zijn er wereldwijd 750, in achttien landen. In Nederland zijn er al meer dan 250. Elke maand worden ruim 13.000 producten gerepareerd. Minder afval en bewuster omgaan met kapotte artikelen in en om huis. Mensen met een smalle beurs zijn goedkoper uit dan wanneer ze nieuwe producten moeten kopen. En de cafés zorgen voor sociaal contact.

We laten op de volgende pagina's twee voorbeelden zien van Repair Cafés waar kerken het initiatief hebben genomen: Haarlemmermeer en Papendrecht. Kijk voor meer informatie op de landelijke website en sociale media:
repaircafe.nl
www.facebook.com/RepairCafeNederland
twitter.com/RepairCafe



"Die ene vrije middag in de maand heb ik graag over voor het plezier, als die oude bandrecorder het weer doet en die bejaarde de banden met zijn muziek weer kan draaien."

Repair Café Hoofddorp

Dat Kerkcentrum De Ark een Repair Café huisvest, heeft alles te maken met de leus uit het logo: 'Weggoeien? Mooi niet!' Het is een mooie en concrete 'vertaling' van duurzaamheid.

Duurzaamheid kwam bovendrijven uit gesprekken in het Meer-Minder-Fonds van De Ark. "Kunnen we méér doen voor arme landen door zelf minder te doen?" Het begon met kritisch kijken wat je nodig hebt: van minder autorijden of chips tot 'niet van alles meteen twee kopen'. Minder gauw spullen weggoeien werkt ook besparend en is tegelijk beter voor een leefbare aarde. Duurzaamheid dus. We lazen over Repair Cafés.

Een Repair Café is een gratis toegankelijke bijeenkomst, die regelmatig terugkeert, waarbij vrijwilligers uit de buurt andere buurtgenoten helpen met het repareren van hun kapotte spullen. Zo kunnen ze van elkaar leren. Contacten tussen buurtgenoten is ook een speerpunt: dat zit in het woord 'Café'. En zo wordt de afvalberg een klein stukje lager, maar vooral gaan mensen bewuster om met kapotte artikelen in en om huis. En zo kunnen mensen die het minder hebben defecte spullen makkelijker laten maken en hoeven dus minder nieuw te kopen.

Kerkgemeenschap De Ark begon serieus over een Repair Café te denken en ontdekte dat het Natuur en Milieu Centrum Haarlemmermeer en GroenLinks hetzelfde deden. De handen werden ineen geslagen en op 15 mei 2013 startte het Repair Café in De Ark.

Meer weten?

Neem contact op met Rien Wattel, oud-predikant van De Ark, secretaris van de Stichting Repair Café Haarlemmermeer, rien.wattel@quicknet.nl.
Of kijk op de Facebook-pagina van Repair Café Haarlemmermeer.

Hoe werkt het?

Op de derde woensdagmiddag van de maand wordt de hal van De Ark een soort ontmoetingsruimte, een beetje een café. Bij de deur zitten twee gastvrouwen/heren, die iedereen die binnenloopt met een kapot apparaat vragen een formuliertje in te vullen. In de clubruimte staan werktafels in een hoefijzer. Erachter zitten vrijwilligers: sommige zijn handig in elektronica, andere meer in 'klusjes-van-alles', weer anderen hebben een naaimachine voor zich staan en kunnen bijvoorbeeld scheuren repareren, zomen uithalen of knopen aanzetten. Buiten of in de kerkzaal ligt een groot zeil. Daar staan de fietsmakers klaar om banden te plakken of kabeltjes te vervangen. Die moet je wel even zelf kopen bij de fietswinkel. Die vrijwilligers zijn geworven door oproepen in kerkbladen, huis-aan-huisbladen en het regionale dagblad. Verrassend: binnen een paar weken waren er zo'n 25 reacties. Mensen die al tijden met ziekte of in de WAO thuis zaten en zo graag weer onder de mensen wilden komen om zich nuttig te maken. Handige mensen die graag klaar staan voor een ander, soms met een drukke baan, "maar die ene vrije middag in de maand heb ik graag over voor het plezier, als die oude bandrecorder het weer doet en die bejaarde de banden met zijn muziek weer kan draaien".

Vrijwillige bijdragen

De meeste reparateurs vinden het prettig hun eigen gereedschap mee te nemen, maar een paar basismaterialen of duurdere gereedschappen heeft het Repair Café aangeschaft. Waarvan? Van de vrijwillige bijdrage van vijf euro die we vragen. Als dat teveel is, mag minder ook – geen probleem. Andere inkomsten zijn er niet. Omdat ook andere buurplaatsen een Repair Café wilden, is er een stichting opgericht. Najaar 2015 is het derde Repair Café geopend, met eigen plaatselijke vrijwilligers.

Repair Café Papendrecht

Eind 2015 gaat het Repair Café in Papendrecht van start. Daarmee wordt het voorbeeld gevolgd van honderden andere Repair Cafés in Nederland en ver daarbuiten. Circa 25 vrijwilligers hebben zich aangemeld om te helpen en/of reparaties uit te voeren. In een Repair Café kunnen kleine reparaties worden uitgevoerd aan uiteenlopende zaken zoals huishoudelijke artikelen, kleding, sieraden, klokken, meubels, speelgoed, fietsen enz.

Doelstellingen

Met het Repair Café wordt het milieu gespaard, de waarde van spullen wordt herontdekt en er wordt een oplossing geboden aan mensen met een krappe beurs. Het aantal mensen dat in armoede moet leven neemt nog steeds toe en daarmee de behoefte om spullen te kunnen (laten) repareren dus ook. Daarbij kunnen op de momenten dat het Repair Café wordt georganiseerd mensen elkaar ook weer ontmoeten. Het haalt mensen op een laagdrempelige en gezellige manier uit hun sociale isolement. De vrijwilligers die reparaties uitvoeren kunnen hun jarenlange ervaring overbrengen. Dat geeft hen enerzijds grote voldoening en anderzijds blijft op die manier ook de reparatiekennis voor het nageslacht behouden.

Werkwijze

Op de eerste zaterdag van de maand wordt in een zaal van het gebouw van de Brede Welzijnsinstelling in het Dienstencentrum de ruimte ingericht voor het Repair Café. Het is dan van 10.00 – 15.00 uur open voor mensen die iets te repareren hebben. Zij worden ontvangen door een gastvrouw / gastheer en krijgen koffie, thee of limonade. Naam en gewenste reparatie worden genoteerd en afhankelijk van de drukte wachten zij op hun beurt. Zodra er ruimte

is gaan de mensen naar de reparatietafel met de betreffende reparaateur. Samen kijken zij wat het probleem is en hoe het probleem kan worden opgelost. Tijdens de reparatie let de 'eigenaar' van het object goed op zodat hij of zij ervan kan leren en volgende keer misschien zelf de reparatie kan uitvoeren. Alle reparaties vinden, voor zover mogelijk, plaats in het Repair Café. In de week voorafgaand aan en op de dag van het Repair Café wordt dit bekend gemaakt via social media, mededelingen in kerken, spandoeken, posters en in de lokale media. Door het laagdrempelige contact tussen vrijwilligers en bezoekers ontstaat een gezellige sfeer met de mogelijkheid dat mensen weer naar elkaar omzien. De waarde van spullen wordt weer (her)ontdekt waardoor minder wordt weggegooid. Dat is goed voor het milieu.



Meer weten?

Wergroep Duurzaamheid De Morgenster,
 Louis Lodder,
duurzaam_mk@papendrecht.nl
louislodder@telfort.nl
 06-12974008

Groen is (mee)doen, Colmschate

De Protestantse Gemeente Colmschate-Schalkhaar (PGCS) be- kent kleur in de Deventer samenleving. Zij is een groene kerk en daarmee aangesloten bij een netwerk van kerken en moskeeën die bewust gekozen hebben voor een duurzame leefstijl. Daar- naast wordt ook nadrukkelijk de samenwerking met niet-kerke- lijke instanties gezocht om zich in te zetten voor een duurzame samenleving. Zo is o.a. een bijenconvenant afgesloten met het mi- lieucentrum en geeft zij ook als lid van de 'Deventer Schoonfami- lie' invulling aan het inzamelen van gescheiden afval. De diaconie heeft voor de komende jaren het thema 'Jeugd en armoede' geko- zen. Samen met de werkgroep duurzaamheid hebben zij het na- volgende initiatief - mede vanwege het lokale karakter - omarmd.

Inzamelen cartridges en mobieltjes voor Stichting Leergeld Eeko® ondersteunt bedrijven, organisaties en instellingen door een deel van de milieuzorg uit handen te nemen. Zij verzorgen de inzameling van lege cartridges en gebruikte mobiele telefoons. Samen met MKB Deventer (Midden- en Kleinbedrijf) en Stichting Leergeld Deventer hebben zij de krachten gebundeld voor Deven- ter kinderen uit gezinnen met een laag inkomen.

Meer weten?

Protestantse Gemeente Colmschate-Schalkhaar
 Holterweg 108, 7429 AH Colmschate
 0570 653 530, www.pgcs.nl
 Groene kerken: www.groenekerken.nl
 Eeko: www.eeko.com
 Stichting Leergeld Deventer: www.leergelddeventer.nl

In Deventer groeien veel kinderen op in gezinnen met lage inko- mens. Zij kunnen om financiële redenen niet of onvoldoende deel- nemen aan activiteiten op scholen en in het sociaal-maatschap- pelijk leven. De huidige bestaande voorzieningen van gemeente en particuliere organisaties zijn niet toereikend. Stichting Leergeld Deventer steunt op dit moment 1.400 kinderen met vergoedingen voor lidmaatschappen bij sportverenigingen, zwemlessen e.d. en levert daarmee een zeer waardevolle bijdrage aan onze maat- schappij.

Voor de ingeleverde cartridges en mobiele telefoons, krijgt Stichting Leergeld Deventer een vergoeding. Met deze opbrengst kunnen zij nog meer kinderen mee laten doen! Naast fondswerving voor het werk van de stichting Leergeld Deventer wordt gewerkt aan de doe- len afvalkostenbesparing en vermindering van de afvalberg.



Contactgegevens

Vincentiusvereniging Den Bosch
Havenstraat 11A
5211 WC Den Bosch
073-61 33 261
vincentius.db@kpnmail.nl
www.vincentiusdenbosch.nl

Vincentiusvereniging Nederland
070-3800011
secretariaat@vincentiusvereniging.nl
www.vincentiusvereniging.nl



De kringlooeconomie van de Vincentiusvereniging Den Bosch

In 1847 is de Vincentiusvereniging 's-Hertogenbosch opgericht. De vereniging doet aan armoedebestrijding, directe hulp aan individuen, en organiseert een kerstactie, waarbij er voor 800 Bosschenaren een 'Kerstproeverij' met koffie, theatervoorstelling, een royaal buffet en na afloop een (klein) kerstpakket met kerstenvelop zijn. Voor sociale hulp is er een telefonisch aanspreekpunt. De vereniging werkt mee met de Voedselbank Den Bosch. Ouders van schoolgaande kinderen met problemen om de kosten te betalen die aan het schoolgaan verbonden zijn, worden doorverwezen naar de Stichting Leergeld Den Bosch. Ook participeert de vereniging in het caravanproject. Kringlooeconomie vormt het krachtig hart van het verenigingswerk in Den Bosch.

Kringloopwinkel

In de kringloopwinkel van de Vincentiusvereniging aan de Havenstraat worden al jaren kleding, meubels en andere huishoudelijke artikelen verkocht. Na een verbouwing en vergroting van het oppervlak zijn daar ook boeken, platen, CD's en speelgoed aan toegevoegd.

De inzameling en verkoop van deze goederen draagt op heel veel manieren bij aan de leniging van nood van mensen in armoede. De winkel zorgt voor de bezoekers voor sociale contacten en soms worden problemen zichtbaar, waar dan iets aan gedaan kan worden. Binnen de kringloopwinkel werken 40 vrijwilligers die zich bezighouden met het ophalen, uitpakken, sorteren en verkopen van goederen. Ook zijn er enkele personen werkzaam via de 'sociale activering', zoals mensen die vanwege een uitkering vrijwilligerswerk doen, mensen van 'Exodus' (ondersteuning ex-gedetineerden), mensen van de reclassering, allemaal op weg om hopelijk in het reguliere werk terecht te komen.

Speelgoedbeurs

Tijdens het laatste weekend van de herfstvakantie vindt de Speelgoedbeurs plaats in het Sint-Janslyceum in Den Bosch. De zes medewerkers hebben zich daar een heel jaar voor ingespannen. Speelgoed dat binnenkomt in de kringloopwinkel, wordt door de werkgroep gecontroleerd op bruikbaarheid, bekeken of het compleet is, zo nodig schoongemaakt en gesorteerd op categorie. Na een jaar zijn er ongeveer zeven vrachtauto's vol met speelgoed. Op de Speelgoedbeurs helpen ongeveer 80 vrijwilligers en 20 scholieren mee. Het speelgoed dat na de beurs overblijft gaat vooral naar Oost-Europese landen.

De opbrengst van de verkoop komt ten goede aan de 'Directe Hulp' door de Vincentiusvereniging.

Boekenbeurs

Het hele jaar door worden er veel boeken, elpees, singletjes, CD's en DVD's binnengebracht in de kringloopwinkel of worden bij mensen thuis opgehaald. Deze binnengebrachte boeken en andere spullen worden door de leden van de werkgroep Boekenbeurs uitgezocht op bruikbaarheid en gesorteerd op onderwerp. Eenmaal per jaar, in het vierde weekend van januari, is er in de Brabanthallen in Den Bosch een grote beurs. De opbrengst van de beurs gaat naar projecten in ontwikkelingslanden. Boeken die overblijven worden overgedragen aan verwante verenigingen elders in Noord-Brabant voor hun boekenbeurzen later in het jaar.

Contactgegevens

Nedereindseweg 1-3
3438 AA Nieuwegein
www.pgnn.nl

Meer informatie over duurzame ontwikkeling kunt u ook vinden op www.groenekerken.nl.

Groene kerk Nieuwegein

Tijdens de 'Startzondag' in september 2015 werd in de Dorpskerk van de Protestantse Gemeente Nieuwegein Noord (PGNN) de 'Groene Kerken-tegel' geplaatst. Dit werd gedaan door de wethouder die o.a. WMO, welzijn, gezondheidszorg en integrale toegang en coördinatie sociaal domein in zijn portefeuille heeft. De dienst stond in het teken van duurzaamheid. Dit omvat ecologische, sociale en economische duurzame ontwikkeling en het gaat dus niet alleen over natuur en milieu maar ook over sociale netwerken en armoedebestrijding. Een samenleving zonder goede sociale netwerken is niet duurzaam.



Diaconale hulp

Het College van diakenen is vanouds het onderdeel van de kerkenraad dat gericht is op het lenigen van de noden van mensen. Dit doet het door mensen te helpen die financiële problemen hebben. Ze halen ook mensen uit hun isolement door ze te bezoeken of het organiseren van bijeenkomsten voor amusement of gesprekken.

De burgerlijke gemeente Nieuwegein heeft de Stichting Urgente Noden Nieuwegein (SUNN) opgericht. Een van de diakenen is lid van het Algemeen Bestuur van deze stichting. Hier worden de basisvoorzieningen ontwikkeld en voor de schrijnende gevallen wordt zeer snel hulp geboden.

Groen licht voor duurzame ontwikkeling binnen en door geloofsgemeenschappen

De PGNN is reeds jaren bezig met duurzame ontwikkeling zonder deze activiteiten zo te benoemen. Dit geldt overigens ook voor veel andere kerken in de stad. Reeds vele jaren werken kerken samen, aanvankelijk als een diaconaal overleg tussen een paar kerken. Inmiddels hebben acht verschillende kerken het Diaconaal Platform Nieuwegein opgericht. Ze overleggen driemaal per jaar en voeren hun acties gezamenlijk uit of stemmen ze tenminste op elkaar af. Aan de Kerstpakkettenactie, 15 jaar geleden gestart door PGNN, wordt inmiddels door de acht kerken in Nieuwegein deelgenomen. Bij circa 300 huishoudens in de stad wordt een pakket bezorgd, inclusief een waardebon.

In Nieuwegein en het aangrenzende IJsselstein zijn huishoudens die (tijdelijk) onvoldoende inkomen hebben voor hun noodzakelijke voorzieningen. Voor deze mensen worden wekelijks voedselpakketten gemaakt en uitgereikt. Een groot aantal vrijwilligers is

hiervoor actief, bestuurlijk en in de uitvoering. Veel van dit werk wordt gedaan door mensen vanuit de verschillende kerken. Het blijkt dat arrestanten vaak nauwelijks extra kleding hebben, daarom worden regelmatig kledingacties georganiseerd voor de Penitentiare Inrichting.

Duurzaamheid

Enige jaren geleden is tijdens de Lijdensweken aandacht gevraagd voor honger- en armoedebestrijding in ontwikkelingslanden in combinatie met milieumaatregelen. In dat kader is door een kerklid van de PGNN in samenwerking met een medewerkster van de gemeente Nieuwegein een Duurzaamheidwandeling ontwikkeld en op zondag werd informatie verstrekt over duurzame producten en voeding. Vervolgens is in het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters een toelichting gegeven op mogelijke acties in het kader van de Groene kerken-actie. Dit heeft er mede toe geleid dat inmiddels door de Kerkenraad een werkgroep 'duurzame ontwikkeling' aan het werk is gezet om Colleges en Taakgroepen te ondersteunen bij mogelijke acties om de gehele gemeente meer bewust te maken van het belang van duurzame ontwikkeling en aandacht voor de schepping.

Deze ontwikkelingen zijn besproken in het Diaconaal Platform Nieuwegein om ook daar meer draagvlak te creëren. Duurzame ontwikkeling die door een Groene kerk wordt uitgedragen is een bijdrage aan een rechtvaardiger wereld en goed rentmeesterschap voor behoud van de aarde met al Gods schepselen. Bestrijding van honger en armoede zijn een integraal onderdeel van duurzame ontwikkeling.



Contactgegevens

www.michanederland.nl

Micha Cursus Utrecht

Geïnspireerd door de Bijbeltekst Micha 6:8, vormen zo'n 500 kerken en organisaties in 83 landen samen het wereldwijde Michanetwerk:

"Er is jou, mens, gezegd wat goed is. Je weet wat de Heer van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God."



Vanuit die tekst roept Micha Nederland kerken en organisaties op om stelling te nemen tegen onrecht, dichtbij en veraf. Niet vanuit schuldgevoel, maar vanuit een besef van genade. Dit doet zij door verschillende mogelijkheden aan te bieden, zoals de jaarlijkse Micha Zondag. Op deze dag staan wereldwijd kerken stil bij goed doen en recht doen. Om zelf zo'n Micha Zondag te organiseren, kunnen plaatselijke kerken een kerkenpakket opvragen. Daarnaast is er de mogelijkheid om met een Bijbelkring of vriendengroep een basis-cursus te organiseren met als motto 'Micha Basic'. Hiervoor zijn zes losse en gratis modules beschikbaar, waarmee je aan de hand van praktische opdrachten kennis maakt met de thema's gerechtigheid en duurzaamheid. Voor een echt diaconale, duurzame ontwikkeling is de Micha Cursus beschikbaar. Uit onderzoek blijkt dat die echt aanzet tot bewuste gedragsverandering. Met de cursus kijk je samen hoe je 'goed en recht kunt doen', dichtbij en ver weg. Tijdens de cursus denk je samen na over Bijbelteksten en doe je zowel individueel als groepsgewijs opdrachten om je talenten en gaven in kaart te brengen. Zo ontdek je wat je allemaal gekregen hebt en wat je te geven hebt.

Nieuwe Kerk Utrecht

De Nieuwe Kerk in Utrecht organiseerde de Micha Cursus voor alle kringen in de gemeente. In totaal omvatte deze vier studieavonden, één praktijkdag en een evaluatieavond. Tijdens de Micha Cursus hebben begeleiders en cursisten samen nagedacht over hoe je 'goed en recht kunt doen', dichtbij en ver weg. Elke cursusavond begon met een maaltijd waar onder meer fairtrade-producten of producten die over de datum waren, werden genuttigd. Daarbij werd gebruik gemaakt van veel verschillende werkvormen, waaronder overdracht van Bijbelteksten, het maken van opdrachten, het kijken van filmpjes en het doen van rollenspelen.

De volgende vragen zijn daarbij aan de orde gekomen:

- Hoe gaan we om met de schepping?
- Wat is onze ecologische voetafdruk en onze gebruikersruimte op onze planeet?
- Hoe gaan we om met de verdeling van voedsel?
- Welke producten kopen we in de winkel. Zijn dit "eerlijke" producten, waar de producent ook genoeg aan verdient om te kunnen bestaan?
- Hoe gaan we om met ons geld? Verdelen we dit eerlijk?
- Kunnen we genieten van genoeg? Denk ook aan hergebruik en recycling.
- Wat zijn onze talenten en gaven en waar kunnen we deze inzetten?

Een cursusleider: "We hebben met elkaar ontdekt dat we veel ontvangen hebben, en dat we veel te geven hebben. En dat dat veel meer is dan we vooraf hadden gedacht. Tijdens de cursus was er één praktijkdag, waarop we in groepen de handen uit de mouwen hebben gestoken bij mensen waar sociale en praktische ondersteuning nodig was. De Micha Cursus was een eenmalige actie, maar we zien in de kerkelijke gemeente dat er initiatieven zijn om met groepen mensen diaconale projecten uit te gaan voeren in samenwerking met 'Stichting Present'. Deze biedt een brede keuze aan projecten, waardoor we altijd wel iets vinden dat bij een groep past."

In de Nieuwe Kerk in Utrecht is zichtbaar dat de Micha Cursus heeft bijgedragen aan het besef dat het uitdragen van de liefde van God en het doen van recht bij elkaar horen en niet zonder elkaar kunnen. Dit is het uitgangspunt voor diaconale inzet, waarbij er het bewustzijn is dat als je goede dingen doet, je er van doordrongen bent dat je dit doet vanuit een nederige houding, zonder jezelf te verheffen, in afhankelijkheid van God.

ARBEID EN WERKLOOSHEID

Mensen die werkloos zijn (geraakt) hebben een groter risico in armoede terecht te komen. Vandaar dat lokale kerken op een creatieve wijze zoeken hoe zij mensen kunnen ondersteunen in het zoeken naar een betaalde baan. In maatjesprojecten en groepsontmoetingen wordt gebruik gemaakt van het netwerk van werkenden. In werkcafés ontmoeten en ondersteunen werkzoekenden elkaar. Naast de concrete zoektocht naar betaald werk, zijn het geven van informatie, het ontwikkelen van competenties en de emotionele steun en ontmoeting belangrijke aspecten bij de diverse initiatieven die worden ontwikkeld. Vanzelfsprekend wordt er samengewerkt met welzijnsorganisaties, UWV, en andere maatschappelijke partners.



Gebrek aan contact is pure armoede. Je staat erbuiten, je hoort er niet bij. Gebrek aan geld en goederen is pure armoede. Je komt tekort.

De Kerk, inspiratiebron voor mensen die Jezus willen volgen, is het uitgelezen vertrekpunt om armoede de wereld uit te helpen; zowel sociale als materiële armoede.

Luitenant-kolonel dr. Ine Voorham
Officier van het Leger des Heils



Bij De Albatros in Emmen

Meubelhal 'De Albatros' Emmen

Sinds 2010 is er in Emmen heel gericht een begin gemaakt met een preventieve aanpak voor mensen met (dreigende) schulden. De kledingwinkel en de maaltijdvoorziening, onderdelen van het dienstencentrum van de Leger des Heils-kerk in Emmen, waren bij uitstek plaatsen voor ontmoeting waar uiteindelijk de 'vindplaats-gerichte benadering' ontstond.

Participatieproject

Het werd gaandeweg steeds duidelijker dat bij het aanbod van de soms gratis kleding en maaltijden aan klanten, het verhaal van deze mensen belangrijker werd. Voor de vrijwilligers ontstond de behoefte aan training gericht op signalering en waarneming. Deze werd vanuit de vindplaatsgerichte gedachte ontwikkeld en aangeboden. Steeds meer mensen die te maken hadden met schulden of de dreiging daarvan maakten gebruik van het dienstencentrum. Naast het verstrekken van kleding en het aanbod van een warme maaltijd groeide de vraag naar meubilair. De prijzen van de verschillende bestaande winkels voor tweedehands spullen waren voor de mensen die zich meldden te hoog.

Vanuit de samenwerking met woningcorporaties in verband met de zorg voor mensen met schulden, die soms vanwege huurachterstand uit hun huis werden gezet, ontstond uiteindelijk een nieuw project 'De Albatros'. Er werd een hal gehuurd bij een verhuisbe-

drijf en de 'Second Hand Hal' was geboren, met een keur aan tweedehands artikelen. Steeds meer particulieren boden spullen aan. Gaandeweg werd aan mensen uit de doelgroep vrijwilligerswerk aangeboden. Er bleken veel meer vrijwilligers mogelijkheden te hebben om op dit terrein mensen met een smalle beurs te helpen. Door middel van sponsoring werd er door het bedrijfsleven een kleine bestelauto beschikbaar gesteld. Meubilair werd opgehaald, opgeslagen en opgeknapt en weer beschikbaar gesteld aan mensen die over weinig geld beschikken. Drie dagdelen per week is de meubelhal geopend. Het levert ook werkplekken op: er werken momenteel 35 vrijwilligers in de hal. Een waar participatieproject!

Meubelbonnen

Door de samenwerking met de corporaties is het verschillende keren gelukt om een aangezegde woninguitzetting te voorkomen. Daar waar dat niet lukte, werd het overgebleven meubilair door vrijwilligers opgehaald en de woning schoon opgeleverd. Ook bij particulieren is de meubelhal steeds bekender. Regelmatig wordt een beroep gedaan om de verhuizing naar bijvoorbeeld een verpleeg-/verzorgingshuis te verzorgen. Het meubilair vindt gretige aftrek bij mensen die hier echt om verleggen zitten. Wel is van belang dat er een symbolisch bedrag voor wordt gevraagd om de eigenwaarde van mensen te behouden. Voor mensen die echt niets hebben wordt tijdens het spreekuur in het dienstencentrum een meubel-bon uitgeschreven, waarop vermeld staat welk artikel gratis kan worden opgehaald in de meubelhal 'De Albatros'.

Eens per kwartaal vindt er ook een particuliere verkoop plaats. De aanvoer is dan zo groot, dat de hal van 400 m² te klein is en dreigt 'verstopt' te raken. Daarnaast is het mogelijk om bij de verkoop aan particulieren ook wat budget te genereren om de voorziening open te houden.

Met de gemeente wordt gesproken om deze vorm van preventie uit te breiden en de samenwerking met ketenpartners te verbreden.

Meer weten?

Albatrosstraat 1
7821 AM in Emmen
0591- 616655
www.korpsemmen.nl/second-hand-markt

Werkcafé Drachten

De protestantse kerk (PKN) in Drachten-West is begonnen met een kerkcafé voor werkzoekenden. Omdat het de bedoeling is dat het voor alle mensen uit de directe omgeving toegankelijk moet zijn, is gekozen voor de naam Werkcafé.

"Diaconie is de kracht van een gemeente om zich buiten de kerkmuren te laten zien."

Ontmoeten, motiveren, versterken en ondersteunen
De missie van het Werkcafé is: werkzoekenden elkaar te laten ontmoeten, motiveren, versterken en ondersteunen. Hierbij ligt de focus op het gebruiken van elkaars netwerk. De diaconie denkt hiermee een maatschappelijke bijdrage te kunnen leveren aan de huidige problematiek op de arbeidsmarkt in Drachten.

"Het valt mij op dat bijna alle werklozen die ons weten te vinden, 50-plussers zijn. Veel mensen worden er na een jarenlang dienstverband uit gewerkt, omdat ze te oud zijn en te veel kosten. Zo sprak ik iemand uit de zorg die het alleen moest doen met een aantal kleine contractjes van een paar uur. Dat is echt niet te doen. Omdat deze mensen de 50 gepasseerd zijn, hebben ze weinig kans meer op de arbeidsmarkt. Ook heeft deze doelgroep moeite met het opstellen van een sollicitatiebrief of CV. Daar willen we als kerk graag bij helpen."

info@werkcafedrachten.nl
www.werkcafedrachten.nl

De kerk reageert daarmee op het feit dat steeds meer mensen werkloos raken. De bedoeling van het Werkcafé is elkaar waar mogelijk te ondersteunen en vooral een luisterend oor te bieden, maar ook elkaar eventueel te attenderen op vacatures.

Voor iedereen toegankelijk

De bijeenkomsten worden eens per veertien dagen gehouden op maandagochtenden. Met dit initiatief probeert de Diaconie een laagdrempelige omgeving te creëren die vertrouwen en betrokkenheid uitstraalt. Om het voor iedereen toegankelijk te houden is gekozen voor een gezellige ruimte in kerkgebouw De Arke, vlakbij een winkelcentrum. Daar gaan de deelnemers met elkaar in gesprek onder het genot van kopje koffie of thee. Een keer in de maand is er een spreker. Zo zijn er onder andere ambtenaren van de sociale dienst en een medewerker van het UWV geweest om het nodige te vertellen. Er wordt advies gegeven over het maken van een CV, een sollicitatiebrief en een 'elevator pitch' (een korte presentatie waarin je vertelt wie je bent en waar je goed in bent). De diaconie is hierbij tevens alert op de vraag of er sprake is van verarming, want in die situatie kan zij fungeren als wegwijzer naar instanties.



WeeWeecafé Apeldoorn

Onder mensen die op oudere leeftijd werkloos worden blijken mensen te zijn die in hun (in)directe kring weinig of geen ruimte ervaren om het verlies van betaalde arbeid te verwerken. Daarbij komt dat vaak vaardigheden ontbreken om volgens de richtlijnen van deze tijd te solliciteren. Onder meer omdat het werken met computers of het actief omgaan met sociale media voor een deel van deze mensen niet gebruikelijk is. 'WeeWeecafé' Apeldoorn, gestart begin 2015 in Oecumenisch Centrum De Herberg, wil gelijkgestemden bij elkaar brengen om over zaken te praten die bij werkzoekenden spelen.

"Ben je de 50 gepasseerd en zit je momenteel (gedeeltelijk) zonder werk? Wil je graag anderen ontmoeten die in eenzelfde situatie zitten? Wil je je tijd en kwaliteiten graag zinvol besteden en iets betekenen voor de maatschappij? En weet je misschien nog niet hoe je dit moet aanpakken? Kom dan, alleen of met je partner, naar het 'WeeWeecafé' in Apeldoorn!"

Doelstelling

Het WeeWeecafé wil een plek scheppen waar oudere mensen die afhankelijk zijn van een uitkering en hun partners terecht kunnen, voor ontmoeting, gesprek en gerichte informatie. Daarmee wordt beoogd dat:

- door luisterend en met aandacht aanwezig te zijn, er ruimte ontstaat om te werken aan de emotionele verwerking van het ontslag en de wijze waarop dit heeft plaatsgevonden;
- door ontmoeting met anderen die in eenzelfde positie verkeren (lotgenotencontact), de deelnemers ervaren dat hun situatie niet uniek is en ook anderen kampen met gevoelens van uitgerangeerd zijn, afwijzing en zich niet meer geaccepteerd voelen;
- deelnemers die op een bepaald terrein behoefte aan informatie of ondersteuning hebben, deze ter plekke krijgen of gericht worden doorverwezen;
- de deelnemers, ook door informatie en gesprek over mogelijke zinvolle tijdsbesteding, uitgedaagd worden om hun kwaliteiten op een bij hen passende wijze in te zetten;
- de deelnemers zich door kennis en gevoel van eigenwaarde krachtiger kunnen presenteren.

"De ontmoetingen zijn hartverwarmend."

Maandelijks

Eens in de maand is er een bijeenkomst, ook in de zomermaanden. Er zijn vrijwillige medewerkers voor ontvangst, het luisterend oor en voor het geven van informatie en ondersteuning. Bij de opstart en informatieverstrekking is er enige professionele ondersteuning, afhankelijk van de noodzaak en behoefte. Daarnaast leveren deelnemers vanuit hun eigen kwaliteiten een bijdrage. Het WeeWeecafé is opgestart vanuit de protestantse kerk en het citypastoraat, maar werkt samen met welzijnsorganisaties, UWV, vrijwilligerscentrale en diverse andere maatschappelijke partners.

Meer weten?

Oecumenisch Centrum De Herberg
weeweecafeapeldoorn@gmail.com

Contactgegevens

Diaconaal Platform Putten:

Cees van de Pol
c.pol@solcon.nl

AetraCoaching:

Ron Steussy
Kastanjelaan 2
3881 EL Putten
06-44113370
Peter Baas
Roerdompstraat 17
3853 XH Ermelo
www.AetraCoaching.nl

Ondersteuning en toerusting werkzoekenden Putten

Vanuit de constatering dat ten gevolge van de economische crises de werkloosheid helaas ook aan Putten niet voorbij ging, heeft het Diaconaal Platform Putten het initiatief genomen om werkzoekende gemeenteleden ondersteuning te bieden in hun zoektocht naar nieuw werk. Het plaatselijke bureau AetraCoaching is benaderd en bereid gevonden een programma te ontwikkelen.



*Ron Steussy (links) en Gerbert Priem (rechts):
"Er is een groeiende behoefte aan ondersteuning."*

Aanbod

In het programma zit het volgende aanbod:

- **Groepsbijeenkomsten**
Een serie van zes bijeenkomsten, in een frequentie van éénmaal per 14 dagen. Met als doelstelling de deelnemers (verder) toe te rusten bij hun sollicitatie- en netwerkactiviteiten, ervaringen uit te wisselen en te leren van elkaar. De onderwerpen die worden behandeld zijn onder meer: verwerking van baanverlies, heroriëntatie, opnieuw solliciteren, een actueel CV en arbeidsmarktprofiel, een gerichte en open sollicitatiebrief, het voeren van sollicitatie- en netwerkgesprekken en het solliciteren via de sociale media. Op basis van de behoeften en achtergrond van de deelnemers wordt het programma per serie steeds aangepast.
- **Inloopspreekuur**
Deze activiteit is bedoeld om in ca. 15 minuten iets te bespreken met een coach: een praktisch punt of een korte ondersteuningsvraag.
- **Individuele gesprekken volgens afspraak met een coach.**
In deze gesprekken komen dezelfde onderwerpen aan bod als in de groepsbijeenkomsten ze maar bieden de mogelijkheid van meer maatwerk en eventueel gewenste anonimiteit.

Werkwijze en activiteiten

Het bovenstaande programma is eerst aangeboden aan uitsluitend kerkelijk meelevendenden en later aan zowel kerkelijk als niet kerkelijk meelevendenden.

De verwachting was dat vooral gebruik zou worden gemaakt van de aangeboden mogelijkheden van individuele ondersteuning vanuit de veronderstelling dat deze vorm meer zou voldoen aan de gewenste anonimiteit. In de praktijk bleek evenwel dat de groepsbijeenkomsten de meeste respons opleverden.

Ervaringen groepsbijeenkomsten

Voor de eerste serie bijeenkomsten hadden zich acht deelnemers gemeld, voor de tweede serie elf. De achtergrond van de deelnemers was divers zowel voor wat betreft leeftijd, opleidingsniveau als hun periode van werkloosheid. Bij de eerste groep was er vooral behoefte aan het hervinden van het zelfvertrouwen na een periode van solliciteren zonder succes. Veel aandacht is hier besteed aan het persoonsprofiel en vooral de eigen kwaliteiten en talenten alsmede het (objectief) waarderen van de eigen werkervaringen. Het was ook van belang voor een (verdere) bewustwording van het eigen aanbod op de arbeidsmarkt en het behouden van dit besef, ook wanneer een periode van werkloosheid langer duurt. Bij de tweede groep lag de behoefte meer in het bepalen van een nieuwe loopbaanakoers - "Wat wil ik nu gaan doen?" - en het oefenen van sollicitatie- en netwerkgesprekken. Het was mooi om te zien dat deelnemers na aanvankelijke schroom gaandeweg de bijeenkomsten steeds vrijmoediger konden spreken over hun persoonlijk aanbod op de arbeidsmarkt. Gedurende de periode van de bijeenkomsten hebben vijf deelnemers een nieuwe functie gevonden. Uit de evaluatie bleek dat de deelnemers de bijeenkomsten als zeer positief hebben ervaren. Vooral het kunnen doen van hun verhaal, het delen van elkaars ervaringen en het leren van elkaar waren voor hen zeer waardevol en bemoedigend voor de verdere arbeidsmarktactiviteiten.

Ervaringen individuele ondersteuning

Deze mogelijkheid bleek vooral te voorzien in de behoefte aan maatwerk: advies en coaching binnen specifieke situaties en momenten en ook als een vervolg op de groepsbijeenkomsten. Nadat in deze bijeenkomsten (opnieuw) een basis was gelegd volgde dan de verdere coaching en begeleiding binnen een individueel traject in de fase van daadwerkelijk solliciteren en netwerken.

De Werkwissel Leiden

Eind januari 2014 startte Bram van Mil vanuit Diaconaal Centrum De Bakkerij met de verkenning van de mogelijkheden van het pilotproject Jobgroups van de Stichting Encour. Hij ontwikkelde een programma, legde contacten met instellingen en bedrijven en wist van de eerste groep cursisten ook een aantal mensen met succes naar een volgende werkplek te begeleiden.

Een persoonlijke benadering

Toch groeide bij Bram de overtuiging dat een persoonlijke begeleiding voor de meeste mensen veel effectiever is. Met steun vanuit De Bakkerij is daarom in juni 2015 de stichting De Werkwissel opgericht, die zich exclusief richt op de persoonlijke begeleiding van mensen naar een passende nieuwe werkplek.

De stichting heeft als doelstelling: het verlenen van individuele begeleiding aan werkzoekenden uit Leiden en omliggende gemeenten, die niet optimaal begeleid kunnen worden via de reguliere begeleidingstrajecten (van UWV, Gemeente Leiden en Leidse werkgevers) en die zelf niet beschikken over de noodzakelijke middelen voor de ondersteuning van een jobcoach.



Veranderingen op de arbeidsmarkt

De tijden dat je 25 of zelfs 40 jaar bij dezelfde werkgever blijft, zijn voor de meeste mensen wel voorbij. Mensen wisselen tegenwoordig steeds vaker van werkomgeving; soms gedwongen, maar soms ook omdat ze zichzelf verder ontwikkelen en de baan niet meer bij hen past.

Of je nu zonder werk zit of je wilt oriënteren op een nieuwe baan in de nabije toekomst, De Werkwissel kan - met mensen die een rijke ervaring hebben in de begeleiding naar een nieuwe werkplek - helpen die wissel naar een nieuw spoor goed voor te bereiden en praktisch te ondersteunen. Het doel is een nieuwe werkplek te vinden die bij je past, een baan die nieuwe mogelijkheden biedt om je talenten volledig in te zetten.

Hervonden passie en zelfvertrouwen

Bram van Mil heeft ervaring in dit werk binnen de rijksoverheid en het bedrijfsleven, waaronder de uitzendbureaubranche en re-integratietrajecten. Zijn collega Simon Jonker heeft een jarenlange ervaring in human resources management (HRM) bij ING en Nationale Nederlanden.

Samen met deze begeleiders van De Werkwissel kunnen mensen herontdekken wat hun passie is, leren vertrouwen op hun intuïtie en hun zelfvertrouwen vergroten. Met begeleiders van De Werkwissel werken aan een wisseling van werkplek kan juist weer energie geven en helpen flexibel met toekomstige veranderingen om te kunnen gaan.

Meer weten?

Diaconaal Centrum De Bakkerij, Bram van Mil
Oude Rijn 44 b, 2312 HG Leiden, 06-38751263
info@dewerkwissel.nl, www.dewerkwissel.nl

Werk-Contacten-Bank Sliedrecht

Binnen de diaconie van de Hervormde Gemeente Sliedrecht is in 2013 het idee ontstaan om aandacht te besteden aan de gevolgen van de economische crisis, toegespitst op de toegenomen werkloosheid. Na de consumenten hielden ook bedrijven hun geld op zak. Een afnemende consumptie resulteerde zo in een afnemende productie en daarmee in het verlies van werkgelegenheid en toename van werkloosheid. Ook een aantal gemeenteleden was niet ontkomen aan dit ingrijpende gevolg van de economische recessie... Om het motto 'Naast de naaste' nog meer invulling te geven is toen besloten tot het opzetten van de Werk-Contacten-Bank (WCB).

Doelstelling

De doelstelling van de WCB is om op zo efficiënt mogelijke manier - met (be)hulp van zoveel mogelijk gemeenteleden en ieders individuele netwerk - mogelijkheden zien te creëren om zoveel mogelijk werkloos geworden gemeenteleden aan een nieuwe baan te helpen. De WCB wil gemeentebreed behulpzaam zijn bij het in contact brengen van werkzoekende gemeenteleden met potentiële werkgevers. Een 'dienstbetrekkinggarantie' kan natuurlijk niet worden geboden.

Vraag en aanbod

Om de mogelijkheden zo goed mogelijk te benutten dient de gemeente op de hoogte te zijn wat voor soort functies er door werk-

loze gemeenteleden wordt gezocht. De gezochte functies worden daarom op de website kenbaar gemaakt. Om de zes weken wordt ook een volledig overzicht in het kerkblad afgedrukt. Zo moet er bij betrokken gemeenteleden 'een lampje gaan branden', dat zij in de eigen 'kringen' (familie, kennissen, vrienden, eigen werk- en branchekring) informeren en mogelijk bruikbare signalen kunnen opvangen. Een open oog en oor kan veel teweegbrengen. Ook op die manier kun je als gemeente naar elkaar omzien.

Werkzoekenden kunnen zich aanmelden en daarbij aangeven wat voor soort functie ze zoeken en een CV bijvoegen. Op de website zijn de persoonlijke gegevens niet zichtbaar. Alleen de functie(s) worden vermeld. Krijgen de organisatoren op een of andere ma-

"Stel dat ú degene bent, die een werkzoekend gemeentelid aan een nieuwe baan kan helpen, dat zou toch mooi zijn...!"

nier een signaal over een mogelijk interessante functie voor iemand, dan wordt de werkzoekende zo spoedig mogelijk via e-mail op de hoogte gebracht. Het is dan aan de kandidaat om te beslissen eventueel een sollicitatieprocedure op te starten.

Werkgevers kunnen zich aanmelden om vacatures door te geven of aan te geven dat zij mogelijk een functie beschikbaar hebben voor een aangemeld werkzoekend gemeentelid. Op de website zijn de bedrijfsgegevens niet zichtbaar. Alleen de opengestelde functie wordt vermeld. Zien werkgevers bij de werkzoekenden een mogelijk 'bruikbaar' gemeentelid, dan kunnen zij dat melden.

Als gemeenteleden een mogelijke functie weten of een interessante tip hebben voor een werkzoekend gemeentelid, dan kunnen zij dat ook bij de organisatoren melden.

Meer weten?

wcb@hervormdliedrecht.nl

www.hervormdliedrecht.nl/gemeente/diaconie

Contactgegevens

Handelsweg 8N
9804 TK Noordhorn
06-27892836
info@dewerkplaats.nl
www.dewerkplaats.nl

DeWerkplaatZ Zuidhorn

Na dagen dromen, brainstormen en plannen smeden, kregen de bestuursleden van de werkgroep 'werken aan werk' in het Groningse Zuidhorn in november 2014 de sleutel van hun kantoor te Noordhorn. Vanaf die dag gingen de initiatiefnemers van Stichting 'DeWerkplaatZ' hard aan de slag om er een echte WerkplaatZ van te maken. Een maatschappelijke participatieplek waar vraag en aanbod elkaar ontmoeten, voor en vanuit de kerken ten behoeve van alle burgers in de gemeente Zuidhorn.

Gebruik maken van elkaars kracht

Als je werk verliest gaat er op allerlei fronten veel schuiven in je leven. Dit kan leiden tot rouwverwerking, schaamte, gebrek aan structuur, effect op je omgeving en relaties. Maar ook kunnen er



Dienen, delen en doen vanuit de kerk(en) in de samenleving

ernstige financiële problemen ontstaan die door de werkzoekenden niet worden onderkend en worden weggestopt. Geld is niet altijd de oplossing om iemand die zijn baan kwijtraakt weer op de rails te krijgen. Als diaconie kun je niet garant staan voor de handhaving van het welvaartsniveau. Het is voor de diaconie van belang om te ondersteunen in het maken van een plan voor de toekomst en voor bemoediging.

Na avonden die landelijk over dit thema werden georganiseerd door de diaconale steunpunten van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt en Nederlands Gereformeerde Kerken, startte Zuidhorn de werkgroep 'werken aan werk'. In die werkgroep rijpten de plannen verder. Het delen van lief en leed en het ontwikkelingsgericht trainen van werkzoekenden waren het startpunt. Maar er was behoefte om meer te doen. DeWerkplaatZ werd opgestart. Het is de bedoeling werkzoekenden te helpen bij het vinden van werk, werkervaringsplek of stageplek. DeWerkplaatZ wil werkzoekenden en startende ondernemers actief coachen en begeleiden. Het is meer dan bij elkaar zitten, bemoedigen of een workshop geven. Het is sociaal-maatschappelijk werk en het is de droom van de initiatiefnemers om handen en voeten te geven aan de participatiesamenleving. Gebruik maken van elkaars kracht zal leiden tot mooie resultaten. Gezegend en tot zegen zijn.

Perspectief bieden

De WerkplaatZ wil, geworteld in diaconale bodem, uit liefde en barmhartigheid, handen en voeten geven aan de participatiegedachte. Zij doet dit samen met kerken, organisaties en welzijnsinstellingen. Het centrum doet dit onder andere door werkzoekenden

doel en perspectief te bieden op betaald werk, omscholingstrajecten aan te bieden, vrijwilligers en mantelzorgers te trainen, begeleiden, ondersteunen en coachen, en door werk- en stageplaatsen te zoeken voor onder andere Wajongers en hen op de werkplek te begeleiden. Er is specifieke aandacht voor senioren en junioren. De WerkplaatZ is daarvoor een facilitair bureau. Het is de plek waar hulpvragers, hulpverleners en adviseurs elkaar ontmoeten en een ontmoetingsplaats voor werkgevers en werkzoekenden.

Het aanbod

- **Training 'Je bent meer dan je gedrag'**
Ontdek je innerlijke kracht om je doelen te realiseren, het effect van je communicatie te vergroten, oude denkbeelden los te laten en je leven vorm te geven zoals je dat zelf wilt. Een persoonlijk coachings- of groepstraject van vijf sessies van 1,5 uur.
- **Cursus 'Omgaan met geld'**
Een cursus Omgaan met geld is een uitstekend middel om te werken aan het voorkomen en oplossen van schulden. Je leert doelen te stellen en gaat ander financieel gedrag vertonen. Gewoontegedrag wordt doorbroken. Maar veel belangrijker is het dat je – vaak voor het eerst – in aanraking komt met lotgenoten.
- **Computercursus voor beginners**
- **Basiscursus fotografie vervolg**
- **Fotobewerkingcursus**
- **Cursus I-pad voor beginners**
- **Vacaturebank**
Vacatures aanbieden en Vacature vinden.

NOODHULP EN VOEDSELHULP

Soms zit het leven tegen en komen mensen in geld- of materiële nood. Bijvoorbeeld door familieomstandigheden, het niet op tijd ontvangen van gelden van uitkeringsinstanties of onverwacht hoge uitgaven zoals ziektekosten. Of het lukt niet vanwege een te laag inkomen om de rekening voor huur, energiekosten of andere vaste lasten te betalen. Kerken kunnen in zulke situaties bijspringen, bijvoorbeeld door steun vanuit een noodfonds of het betrokken zijn bij een voedsel- of kledingbank. Problemen worden hierbij niet structureel opgelost, maar op het moment dat de hulp wordt verleend zijn mensen wel uit de brand geholpen.



Voor mij persoonlijk is de opdracht van de gaven tijdens de eucharistieviering het belangrijkste: daar worden alle gaven die de gemeenteleden meebrengen voor Gods aangezicht gebracht, gezegend en uitgedeeld. Zo houdt de kerk zicht op het visioen van een rechtvaardige wereld en protesteert ze tegen onrecht.

Mgr.dr. Dirk Jan Schoon
Bisschop van Haarlem en voorzitter van het Collegiaal Bestuur van de Oud-Katholieke Kerk van Nederland.



De voedselbank - heeft u er een boodschap aan? Zwolle

Fokke van Dalen is diaken in de Thomas a Kempisparochie in Zwolle. Hij is de initiatiefnemer om de kerken te betrekken bij het inzamelen van voedsel voor de voedselbank.

De parochie omvat de plaatsen Zwolle, Kampen, Hattem, Hasselt, en IJsselmuiden. Het gaat om acht geloofsgemeenschappen. In Zwolle is de voedselbank al veel jaren jaar actief. Op initiatief van de kerken is ook in Kampen een voedselbank opgericht. Tijdens een interview met de voedselbank in Zwolle kwam Fokke op het idee om de kerken direct te betrekken bij de inzameling van voedsel. De Verrijzenisgemeenschap in Zwolle en de locatie in IJsselmuiden hebben dit idee opgepakt. Daarna heeft het diaconaal beraad in overleg met pastor Harm Kerdijk besloten om alle geloofsgemeenschappen in de parochie structureel te betrekken bij de inzameling van voedsel. Ook andere kerken doen mee in Zwolle.

Opzet en resultaat

Er is een draaiboek gemaakt met een basisopzet. De inzameling duurt drie weken. Het nieuws gaat rond via lokale nieuwsbladen en het parochieblad 'De Navorging'. Fokke verbindt de start van elke inzameling in de viering met homilie (preek) en voorbeden. Elke kerk richt een inzamelplek in met slogan en andere informatie. De opbrengst is altijd goed en gaat naar de lokale voedselbank.

Parochianen zijn zeer gemotiveerd om producten mee te nemen. Het project draagt bij aan bewustwording van armoede dichtbij. Tijdens het project in Zwolle ontdekte men dat de protestantse kerken in Kampen al met dit model werkten. Eén kerk is daar als coördinator aangesteld. Een hechte samenwerking tussen Zwolle en Kampen is het gevolg. Nu zamelen 27 geloofsgemeenschappen om de beurt voedsel in. Veel mensen doen een beroep op de voedselbank: "In Kampen gaat het om 150 pakketten in de twee weken en in Zwolle rond de 280. Per jaar worden ruim 11.000 pakketten uitgereikt."

Elke parochie een eigen vorm

Yvonne vertegenwoordigt de Verrijzenisgemeenschap in Zwolle Noord. In dit gedeelte van de stad wonen niet de rijkste mensen. Het is een multiculturele wijk. De geloofsgemeenschap is een afspiegeling daarvan. Yvonne: "Tijdens de inzameling kijken mensen hun keukenkastjes na en bezien wat ze kunnen missen. Dat leggen ze bij het binnenkomen op de tafel in de hal van de kerk. Ook zijn er mensen die aan anderen vragen om boodschappen voor hen te doen als ze zelf slecht ter been zijn. De inzameling wordt verbonden met het feest van de eerste communie. Ook oma's en opa's worden zo betrokken bij het project."

In Herfte-Wytmen verbindt men de inzameling met de schoolverlatersdagen. Iedereen uit de oecumenische school doet mee met de inzameling en via de school wordt het hele dorp erbij betrokken. Hattem is een klein plaatsje bij Zwolle. Hilly vertelt "hoe heel het dorp meeleeft. De redacteur van de plaatselijke krant geeft aanwijzingen wanneer het beste een bericht geplaatst kan worden. Mensen die niet bij de kerk horen komen voedsel naar de kerk brengen. Het is indrukwekkend wat een kleine gemeenschap bij elkaar brengt. Men kijkt er naar uit als de inzameling weer begint." Hilly zegt: "Er wordt geluisterd naar Gods stem en het is een vreugde dat ik dit werk mag doen."

Meer weten?

secretariaat@parochie-thomasakempis.nl
www.parochie-thomasakempis.nl

Contactgegevens

Begijnenhof 2
5611 EL Eindhoven
040 257 18 97
info@smh-eindhoven.nl
www.smh-eindhoven.nl



*De Barmhartige
Samaritaan
in de Catharinakerk*

Steunpunt Materiële Hulpvragen Eindhoven

"Buitenspel staan wil zeggen dat je niet meer kunt deelnemen aan de samenleving. Het wordt beangstigend wanneer je zoveel mensen tegenkomt die zo graag aan de samenleving willen deelnemen, maar het niet kunnen, omdat ze buitenspel staan. Zij worden de anonieme armoede in gedreven en uitgesloten en dat mogen wij niet accepteren!" Zo verwoordt diaken Rob Kosterman de motivatie van het Steunpunt Materiële Hulpvragen (SMH) in Eindhoven om mensen in nood bij te staan. Het Steunpunt vindt inspiratie in het gebrandschilderde raam van de Barmhartige Samaritaan dat in de Catharinakerk te zien is. Barmhartigheid betekent voor Kosterman: zien, bewogen worden en in beweging komen.

"Zie, raak bewogen en kom in actie!"

Ontstaan

Het Steunpunt Materiële Hulpvragen bestaat sinds 1997. Het werd destijds opgericht door de parochies in Eindhoven en enkele kloosters. Zij werden veelvuldig en indringend geconfronteerd met materiële hulpvragen. Het is duidelijk, dat niet ieder van deze parochies en kloosters beschikte over kennis en vaardigheden om met deze gecompliceerde en vaak ook weerbarstige vragen om te gaan. Tevens ontbraken vaak de middelen om hieraan te kunnen voldoen. Daarom is onder verantwoordelijkheid van het dekenaat Eindhoven dit Steunpunt opgericht. SMH steunt mensen met dringende financiële vragen of problemen en helpt met advies, verwijzingen, een lening of een gift voor de eerste levensbehoeften. Het gaat er om de ergste druk van de ketel te halen. Zo kan gezorgd

worden voor huisraad, kleding voor de kinderen, een identiteitskaart of een fiets voor het werk. Of er komt wat 'leefgeld', zodat men eten kan kopen.

De afgelopen jaren werd de weg naar het Steunpunt steeds vaker gevonden. Het gaat om flinke aantallen: per jaar worden tussen 1250 en 1400 hulpvragen behandeld. De gemiddelde waarde van de toegekende hulp is ongeveer 90 euro.

Spreekuren

De hulpvragen komen aan de orde op spreekuren die op drie middagen in de week plaatsvinden. Vanwege het grote aantal verzoeken om hulp moeten hulpvragers zich eerst telefonisch melden. Tijdens dit telefonisch spreekuur wordt nagegaan of betrokkene voldoet aan de criteria van het Steunpunt waarna de afspraak met betrokkene voor het spreekuur al dan niet wordt gemaakt. De hulp vanuit het Steunpunt kan het volgende inhouden:

- Tijdens het gesprek inzicht krijgen in de situatie van de hulpvrager en bespreking van de voorliggende hulpvraag.
- Zoeken naar wegen om in bestaande, veelal voorliggende gemeentelijke regelingen en voorzieningen, tot een oplossing te komen.
- Leggen en onderhouden van contacten met de gemeentelijke sector Werk en Bijstand van het Werkplein Mercado (voorheen sociale dienst) of met hulpverlenende instanties in Eindhoven.
- Indien bestaande regelingen of voorzieningen niet van toepassing zijn of qua procedure nog te veel tijd vergen, kan concreet hulp worden geboden in de vorm van materiële hulp en of verwijzing voor immateriële zaken.

Vrijwilligers

De inzet en betrokkenheid van de vrijwilliger is onmisbaar en kenmerkend voor het Steunpunt. Naast de diaken die belast is met

diaconie, zijn er nog 27 personen op vrijwillige basis actief voor de totale organisatie van het Steunpunt. De vrijwilligers draaien het spreekuur en helpen mensen als het even kan direct verder. Hulpvragen die vanwege hun complexiteit niet tijdens het spreekuur kunnen worden afgehandeld worden voorgelegd aan een beoordelingscommissie.

Regelmatig is er overleg tussen gemeente en Steunpunt waar knelpunten of nieuwe ontwikkelingen aan de orde worden gesteld.

Samenspel met de gemeente

Het Steunpunt heeft regelmatig overleg met de gemeentelijke overheid en gemeentelijke diensten over het probleem van het steeds verder op achterstand komen van mensen met een minimaal inkomen en haar verantwoordelijkheid in deze. Ook de gemeente Eindhoven is bezorgd om de mensen die zij binnen haar regelgeving niet kan helpen en die daarom buitenspel komen te staan. In 2007 heeft zij daarom een noodvoorziening in het leven geroepen en maakt voor de uitvoering hiervan gebruik van het Steunpunt Materiële Hulpvragen. De noodvoorziening is bij het Steunpunt ondergebracht onder de naam Noodfonds. Uit het gemeentelijke Noodfonds verstrekt het Steunpunt vooral leefgeld. Dit mag gezien worden als de vrucht van een steeds betere samenwerking tussen beide partijen. Samen hopen zij ertoe bij te dragen dat ieder mens de kans krijgt op te staan uit de nood en nieuwe levenskansen krijgt. Regelmatig, minimaal twee maal per jaar, vindt er nu overleg plaats tussen gemeentebestuur, ambtenaren van de gemeente Eindhoven en enkele leden van het Steunpunt waarbij door het Steunpunt tussentijds geconstateerde knelpunten of nieuwe ontwikkelingen aan de orde worden gesteld.

Contactgegevens

Interkerkelijk Sociaal Fonds Delft
Hugo de Grootstraat 10
2613 TV Delft
06-4673 0542
www.isfdelft.nl

Interkerkelijk Sociaal Fonds Delft

Het Interkerkelijk Sociaal Fonds in Delft (ISF), ontstaan uit de gezamenlijke diaconieën van de hervormde, gereformeerde en rooms-katholieke kerk, is groot. En het bestaat ook al relatief lang. Ruim twintig jaar. Wekelijks voeren vrijwilligers op dinsdag zo'n vijftien gesprekken met mensen uit Delft die in de knel zijn gekomen.

"Onze kracht is dat we op heel korte termijn mensen kunnen helpen"



En zo krijgen jaarlijks honderden mensen hulp, om uiteenlopende redenen. Na een zorgvuldige screening en analyse van de problematiek besluiten de medewerkers of vanuit het fonds hulp op zijn plek is.

Degelijke training

Het gaat om een goed geoliede organisatie met deskundige en gedreven vrijwilligers. Mensen die van de hoed en de rand weten. Co van der Maas, bestuursvoorzitter van het noodfonds: "De vrijwilligers die bij ons aan de slag gaan, krijgen een degelijke interne training van bijna een half jaar. Ze moeten in staat zijn om de ernst van situaties in te kunnen schatten. Want wij krijgen hier ook te maken met niet kloppende verhalen en daar moet je wel doorheen kunnen prikken. En ze moeten kennis hebben op financieel gebied. Hoe ziet de bijstand eruit, wanneer heb je daar recht op,

wat krijg je allemaal wel en wat niet? Op dat soort vragen moet je een antwoord kunnen geven."

Grofweg kent het noodfonds, financieel gevoed door de kerken, twee manieren van hulp. Dat zijn kleine giften om de eerste nood op te heffen. "Dat heeft puur met overleven te maken. Wat heb je eraan wanneer je weet dat je een uitkering krijgt, maar daar acht weken op moet wachten? Al die tijd niks te eten.... Geen optie natuurlijk. In Delft is het bijtijds uitbetalen echt een groot probleem en wij moeten nogal eens te hulp schieten. Naast die basishulp geven we renteloze leningen tot maximaal 750 euro. Dat is de grens. In kwesties waarbij grotere bedragen nodig zijn, bemiddelen we wel. Dan komt vaak de landelijke organisatie Stichting Urgente Noden in beeld."

Renteloze lening

Het was haar redding. Voor Natasja uit Delft bestaat daarover geen twijfel. Het interkerkelijk noodfonds uit die stad besloot om Natasja voorlopig uit de brand te helpen door te bemiddelen bij een naheffing door het waterbedrijf. Ze moest van het ene op het andere moment 2600 euro overmaken aan de waterleverancier. Natasja kreeg van het Delftse noodfonds een renteloze lening. Bovendien speelt het fonds een bemiddelende rol in het overleg met het waterbedrijf. En Natasja is er blij mee. Ze kan door met haar leven. Al heeft ze het bepaald niet breed. "Met mijn drie kinderen (15, 17 en 19 jaar) moeten we het doen met 30 euro leefgeld in de week. Gelukkig hebben ze een krantenwinkje en kunnen ze een heel eind voor zichzelf zorgen."

De kwestie met het waterbedrijf veroorzaakte paniek in het gezin van Natasja. Achteraf bleek er al lange tijd een kleine lekkage in de leiding te zitten en op zeker moment is de leiding geknapt en stond de volledige kruipruimte onder water.

Goed netwerk

Noodfondsen hebben duidelijk een meerwaarde. Zij kunnen zelf besluiten nemen op heel korte termijn. Van de ene op de andere dag kunnen ze iemand helpen. En dat is in een aantal gevallen ook heel hard nodig. Co van der Maas pleit ervoor dat er meer en meer noodfondsen in het land ontstaan. Moeilijk is het volgens hem niet om zo'n fonds te starten. Of dat nou op heel kleine schaal is of wat groter. "Alle beetjes helpen. Je moet deskundige vrijwilligers hebben en ook mensen met een netwerk." Want volgens Co van der Maas kun je in Nederland best veel voor elkaar krijgen, maar goede contacten met allerlei maatschappelijke organisaties en de lokale gemeente zijn van het grootste belang. En onderling vertrouwen. "Wij hebben hier een goed netwerk. Contacten met de woningbouwvereniging, sociale dienst, energiebedrijven, noem maar op. En dat is enorm waardevol. Daardoor kun je mensen beter helpen."

Contactgegevens

Jongerenkerk Venlo
SecretariaatJK@jkvenlo.nl
jongerenkerkvenlo@hetnet.nl
www.jkvenlo.nl



Solidariteitsmaaltijden Jongerenkerk Venlo

In 1965 wordt in Venlo geschiedenis geschreven. Kapelaan L. Brue-
ren, op dat moment al enkele jaren actief in de Venlose parochies,
organiseert in de Minderbroederskerk jeugdmissen, met eigen
teksten en eigen muziek. Al gauw is de Jongerenkerk, kortweg JK,
niet meer weg te denken uit de Venlose gemeenschap. De JK legt
zich niet alleen toe op de zondagse vieringen, maar groeit uit tot
een gemeenschap die zich met een wereldwijde blik inzet voor
mensen en noden dichtbij en veraf. Vanuit de JK worden allerlei
initiatieven ontwikkeld op het gebied van diaconie, veelal gericht
op de rafelrand van de Venlose samenleving. Gevangenen en zie-
ken worden bezocht. Een huis voor daklozen wordt opgericht. Er is
aandacht voor het vluchtelingenwerk.

Inmiddels is de JK een begrip in Venlo. De geloofsgemeenschap is met hart en ziel verbonden met de stad, maar meer nog met mensen die in de knel raken. Nog steeds is de gemeenschap nauw verbonden met mensen aan de rand van de samenleving. De dak- en thuislozen zijn daar een voorbeeld van. Binnen deze groep ziet de JK steeds meer (seizoens)werkers uit de zogenaamde MOE-landen

"Plaats van hoop en troost in een verharde samenleving."

(Midden- en Oost-Europa). Mensen die zich vaak in belabberde omstandigheden in onze Nederlandse samenleving staande moeten zien te houden, op zoek naar wat respect en eigenwaarde. Tijdens de wekelijkse maaltijdbijeenkomsten is deze groep MOE-landers duidelijk aanwezig. Voor hen is dit vaak de enige keer per week dat zij een warme en voedzame maaltijd krijgen.

Een constante factor

Deze activiteit is misschien niet direct vernieuwend, omdat ze al zoveel jaar elke week wordt georganiseerd. Maar daarmee is het wel een duurzame activiteit. Een constante factor! De mensen voor wie deze maaltijd is bedoeld, kunnen week in week uit, al jarenlang rekenen op een groep actieve vrijwilligers die elke week koken voor een groep van 30 tot 35 mensen. De maaltijd is voor de eters een belangrijk en vast gegeven in het wekelijkse patroon. Aan de eettafel worden verhalen en ervaringen uit het leven gedeeld.

De JK heeft zich de afgelopen jaren ook nadrukkelijk verbonden met het netwerk van hulpverleners aan dak- en thuislozen. Vanuit de goede contacten met kwetsbare medemensen in de samenle-

ving komen de leden van de JK vaak snel op het spoor van problemen die in de samenleving spelen.

Verbindingen met de hele samenleving

Via de solidariteitsmaaltijd is de JK ook uitdrukkelijk verbonden met de hele samenleving. Veel van de producten die wekelijks voor de maaltijd nodig zijn, worden door Venlose bedrijven gratis ter beschikking gesteld. Ook zijn er donaties van bedrijven en particulieren die de groep in staat stellen inkopen te doen. Rond Kerstmis zijn er altijd bedrijven die het mogelijk maken om de deelnemers een mooi kerstdiner aan te bieden.

De JK is ook verbonden met Homeplus, een jongerenhok bij 't Groenewold. Vanuit Homeplus worden regelmatig hand- en spandiensten verricht bij het werk voor de dak- en thuislozen. Voor de jongeren van Homeplus is dit een goede leerschool en een manier om daadwerkelijk in contact te komen met de problematiek van kwetsbare medemensen.

De JK van Venlo loopt de laatste jaren jammer genoeg steeds vaker tegen een probleem aan: het vinden van nieuwe vrijwilligers. Dat geldt met name voor de wekelijkse activiteiten. Gelukkig lukt het nog steeds om de openvallende plekken op te vullen, maar eenvoudig is dat niet. Van de vrijwilligers worden geen speciale eigenschappen of vaardigheden gevraagd. Het belangrijkste is, dat ze aandacht kunnen schenken aan hun medemens, beschikken over medemenselijkheid! Daarnaast is het handig als de vrijwilligers veel geduld en uithoudingsvermogen hebben en bestand zijn tegen het taalgebruik van de deelnemers.

Door de jaren heen is de JK in Venlo een stabiele factor geworden, die op een eigen en eigentijdse manier zorgt voor de opvang van en aandacht voor mensen aan de rafelrand van de Venlose samenleving. De JK biedt een plek van hoop en troost, van warmte en gezelligheid, zaken die voor veel van de deelnemers in onze huidige samenleving vaak ver te zoeken zijn.

Contactgegevens

Stichting Kledingbank Montferland
Van Rouwenoortweg 13
6942 PH Didam
06-26920718
kledingbankmontferland@gmail.com
www.kledingbankmontferland.nl

Kledingbank Montferland

Vrijwilligers, die bij de uitgifte van de voedselbank stonden, vingen signalen op dat er onder hun cliënten ook dringend behoefte aan kleding was. Na een haalbaarheidsonderzoek en ervaringsuitwisseling met de kledingbank Arnhem was de kledingbank in Montferland snel opgericht.

Uit het haalbaarheidsonderzoek bleek, dat men kon uitgaan van 200 potentiële cliëntadressen, goed voor 500 mensen. Voor de praktische uitvoering is flink afgekeken bij de kledingbank Arnhem. Zij hadden de nodige expertise in huis en waren bereid om het initiatief met advies en ervaringskennis te ondersteunen. Door middel van fondsen wordt het project financieel gedragen.



Het initiatief, dat vanuit de gezamenlijke kerken is gestart, is in heel korte tijd uitgegroeid tot een zelfstandige stichting. De stichting wordt onder andere gesteund vanuit de kerken. Daar worden ook collectes gehouden. Dertig vrijwilligers doen het werk. Vanuit de kerken wordt dit initiatief met raad en daad ondersteund en is ook als diaconaal project in de beleidsplannen meegenomen. In oktober 2012 kreeg de kledingbank de beschikking over een leegstaand pand van een particulier, dat tegen minimale vergoeding gebruikt kan worden.

“Je leert er zelf van hoe mensen, die niets hebben, toch positief in het leven staan.”

Een echte winkel

Het pand oogt met zijn schappen, kledingrekken en paspoppen als een winkel. Dit om cliënten echt het gevoel te geven dat ze aan het winkelen zijn. Alles is keurig geordend: truien, schoenen, broeken... en ook een afdeling voor carnaval. Elke woensdag en zaterdag kan tussen 10.00 uur en 12.30 uur kleding worden gebracht. De kleding dient schoon en netjes te worden aangeboden. De ervaring leert dat dit niet altijd lukt. De kleding wordt gesorteerd naar soort en maat. Ook ondergoed, handdoeken en washandjes zijn welkom en noodzakelijk. Soms kopen mensen nieuw ondergoed om dat aan de kledingbank te geven omdat juist daar een groot tekort aan is. Als er een overschot aan bepaalde kledingstukken is, gaat de kleding naar een andere instelling. In de wintermaanden wordt de zomerkleding opgeborgen in een ander deel van het pand of zelfs op een andere locatie.

Cliënten

De cliëntèle bestaat voor een groot deel uit gezinnen. Ook alleenstaanden of paren maken er gebruik van. In aanmerking komen mensen die qua financiën aan de normen van een voedselbankcliënt voldoen. Mensen die ingeschreven staan bij de voedselbank kunnen direct bij de kledingbank terecht. Het voordeel is dat zij hun verhaal niet opnieuw hoeven te doen. Ook anderen kunnen via een hulpverlener een aanvraag indienen, maar zullen wel aan de financiële normen moeten voldoen. Iemand die een aanvraag heeft gedaan, wordt binnen twee weken geholpen. De kleding wordt op afspraak uitgegeven. Om de privacy te waarborgen, is er nooit meer dan één gezin, paar of individuele cliënt aanwezig. Een volwassene heeft recht op drie volledige sets kleding van top tot teen. Kinderen hebben vaak meer nodig. Daar wordt rekening mee gehouden. Inmiddels worden gemiddeld 100 personen per maand op deze wijze van kleding voorzien.

Zorgen, er zijn, leren uit ervaring

Waarom zetten vrijwilligers zich in voor de kledingbank? Wat is hun drijfveer en inspiratie? De vrijwilligers zijn blij en dankbaar, dat ze mogen omzien naar en zorgen voor hun medemensen die minder bedeed zijn. Die kunnen en mogen er gewoon zijn. Naar de verhalen van de cliënten wordt geluisterd. De vrijwilligers zetten in wat ze van thuis hebben meegekregen. Ze hebben er bewondering voor en ervaren zich als lerende in en door alles wat ze 'ontvangen'. Doordat het project kleinschalig is, weten en zien mensen dat de kleding die ze afgeven ook goed terecht komt. Soms zit tussen de kleding een pak koffie voor de vrijwilligers. Een warm en meelevend gebaar!

84 Vincentiusvereniging Landgraaf

Hoe kun je mensen aan de rand van de samenleving weer een beetje toekomst geven? Dat is de grote uitdaging waar de leden van de Vincentiusvereniging in Landgraaf voor staan. De van oorsprong katholieke Vincentiusvereniging is nu oecumenisch en helpt alle mensen - ongeacht hun geloof of afkomst - waarvan het recht op een menswaardig bestaan in de verdrukking is gekomen.

"Wij willen voor iedereen die in de knel zit, een warm hart zijn."

Goede samenwerking

Gepassioneerd vertelt Marleen Waldus-Haan, secretaris van de vereniging, over het contact dat ze heeft met mensen die in de knel zijn geraakt. "Gewoon, van mens tot mens. Bij ons mogen ze hun kwetsbare kant laten zien en zeggen dat ze in paniek zijn en het niet meer weten. Door deze mensen thuis te bezoeken, zie je het hele plaatje waar mensen in zitten en kan de hulpvraag wel eens groter zijn dan je dacht." De kracht van de Vincentiusvereniging zit in het makkelijk bereikbaar zijn en direct hulp kunnen bieden. Bovendien hoeven de mensen met een hulpvraag bij hen geen verantwoording af te leggen. Dit komt door een nauwe samenwerking met het maatschappelijk werk, bewindvoering of crisisopvang in Landgraaf. Daar wordt gekeken wat de hulpvraag is en wie het beste welk deel van de hulp kan bieden. Elk kwartaal is er met alle betrokken hulporganisaties een overleg om te kijken of op de juiste wijze hulp geboden is.

De laatste tijd is er duidelijk een trend te zien. Meer mensen - wel 80% meer - hebben in 2014 een beroep gedaan op de Vincentiusvereniging. Een verklaring hiervoor is dat de economische crisis nu

al enkele jaren voortduurt, waardoor bezuinigingen en lastenverzwaringen toenemen. Hierdoor raken de reserves op.

Bemoedigen

Er zijn ook situaties waarin Marleen Waldus-Haan moeders moet beschermen tegen zichzelf. Door alle zorgen en het weinige dat zulke moeders te besteden hebben, ontzeggen ze zichzelf alles en zorgen ze alleen voor de kinderen. Daarnaast voelen velen een grote psychische druk. De verschillende uitkeringen, toeslagen en schulden zijn een onoverzichtelijke wirwar. Het werkt frustrerend als je er maar geen grip op krijgt. Dan wordt leven 'overleven'. In zulke schrijnende situaties probeert Marleen Waldus-Haan hen te bemoedigen. Dat lukt als je ze een stukje eigenwaarde kunt geven en laat zien dat ze niet alles alleen hoeven te doen. Marleen probeert in elke situatie mee te denken en mee te zoeken naar een oplossing. De uitvoering van deze oplossing laat zij over aan de professionals. De hulp die de Vincentiusvereniging biedt, is in principe eenmalig. In het verleden bestond de hulp enkel uit 'leefgeld'. Nu is de hulp veel breder. Denk aan het geven van huishoudelijke apparaten, maar ook het betalen van ziektekosten omdat er geen aanvullende ziektekostenverzekering is.

Alle hulpvragers krijgen met Kerst een attentie. Er is voor gekozen een geldbedrag te geven. "De mensen weten zelf het best waar ze dat aan kunnen besteden. Voor de een is dat een warme jas, een ander schoenen en weer een ander wil iets extra's op tafel zetten."

Meer weten?

vincentiuslandgraaf@live.nl

www.vincentiusvereniginglandgraaf.nl

Caritas op Walcheren

De PCI-en (Parochiële Caritas Instellingen) van meerdere parochies op Walcheren hebben de handen ineengeslagen. Na een fusieproces is er een bestuur voor heel Walcheren dat in staat is de nodige hulpactiviteiten te organiseren.

Hulp aan individuen

Het geld van Caritas Walcheren wordt gebruikt om lokaal mensen te helpen. Diaconie is niet beperkt tot de eigen parochie(leden). Natuurlijk worden er parochianen geholpen, maar - direct of indirect - ook mensen die niet tot de parochie horen.

Alle gezinnen met kinderen in Middelburg, die op het sociaal minimum leven, krijgen al jaren een kerstgift van € 40,-. Dat is een gezamenlijke actie met een groot aantal protestantse kerken in Middelburg. Veel gezinnen in Vlissingen ontvangen een kerstpakket. Samen met de protestantse kerken worden daarvoor speciale collecten in de Vlissingse kerken gehouden. Er is een Noodfonds, zowel in de gemeente Vlissingen als in de gemeente Middelburg. Het Noodfonds Middelburg kan geld geven aan degenen die niet bij een kerk (willen) horen; de 'kerkelijken' worden geacht hulp te ontvangen door de eigen Caritas of Diaconie. In Vlissingen is er een Noodfonds dat wordt gevormd door Caritas, Leger des Heils en twee protestantse kerken, en het helpt kerkelijke en niet-kerkelijke mensen in Vlissingen.

Meer weten?

Caritas H. Maria Parochie
Singel 106, 4382 LC Vlissingen, 0118-412247
matthijsse@zeelandnet.nl
www.rkwalcheren.nl/parochie/caritas

Hulp aan organisaties

De PCI ondersteunt ook lokale organisaties. Sommige organisaties ontvangen de opbrengst van een speciale collecte. Voorbeelden daarvan zijn Mission to Seafarers, Palazolli (kankerpatienten), Voedselbank, Kledingbank, Hospice, Witte Huis (opvang daklozen), In- en Uitloophuis. Ook wordt een aantal extra kerstpakketten verstrekt. Deze mensen worden geholpen op signaal van de pastores of wanneer de PCI zelf een probleemgeval ziet. Caritas Walcheren

Ieder die geholpen wordt, telt.

zorgt voor 'rugzakjes' voor de kinderen in het Blijf van mijn Lijfhuis. De PCI geeft, samen met de diaconieën, ook rugzakjes aan kinderen van asielzoekers, die in 2015 naar Middelburg komen.

De PCI neemt bestuurlijk deel aan het overleg van de Gezamenlijke Middelburgse Diaconieën (Caritas en circa tien diaconieën) en aan het Noodfonds Middelburg van de gezamenlijke diaconieën in Middelburg. De PCI heeft meegedaan aan de oprichting van een Stichting Present, die bemiddelt tussen vraag en aanbod van vrijwilligerswerk. Ook doet ze mee aan de oprichting van een Stichting SchuldHulpMaatje Middelburg. De PCI doet ook mee aan de interkerkelijke werkgroep die gevormd is bij de komst van een Asielzoekerscentrum (AZC) in Middelburg.

Het bestuur vindt het soms wat teleurstellend in welke mate hulp mogelijk is. Veel mensen die financieel in de problemen zijn geraakt, kunnen zij niet helpen. De schulden zijn te groot en de financiële mogelijkheden te gering. Tegelijkertijd is het een prachtige ervaring als je iemand wel kunt helpen. Ieder die geholpen wordt, telt.

KINDEREN EN JONGEREN

Steeds meer kinderen in Nederland groeien op in een gezin waar te weinig geld is. Lid worden van een (sport) vereniging zit er niet in, schoolreisjes zijn te duur en kinderen worden op hun verjaardag ziek gemeld omdat er geen geld is voor een traktatie. Deze kinderen kunnen niet onbezorgd opgroeien: financiële nood bezorgt het hele gezin stress. Deze stijgende armoede heeft grote gevolgen in het leven van een kind en is een belangrijke voorspeller voor verminderde toekomstperspectieven. Lokale kerken organiseren zelf acties, ze ondersteunen organisaties die zich inzetten voor kinderen in armoede, en ze gaan in gesprek met de lokale overheid over de invoering van een kindpakket. Daarnaast zijn er initiatieven waarbij kerkelijke kinderen en jongeren zich inzetten voor de ander.



Als kinderen niet mee kunnen doen aan schoolreisjes, sport, muziek en Sinterklaas of voor school geen computer of laptop kunnen aanschaffen, dan kan armoede schaamte en uitsluiting tot gevolg hebben. Veel armen voelen zich eenzaam en buitengesloten. Daarom is het belangrijk om hun eigenwaarde te versterken en te investeren in initiatieven die de eigen kracht van mensen mobiliseren en samenbrengen.

Joyce Schoon

Diaconaal consulente van de Protestantse diaconie in Gouda



Fietsenproject Vianen

De PCI in Vianen besloot enige tijd geleden contact te zoeken met enige ambtenaren van de gemeentelijke sociale dienst. Dat contact leidde tot verschillende uitnodigingen voor projecten, workshops en cursussen van de gemeente Vianen. Daarop is ze actief ingegaan. Eén van de gevolgen was de oprichting van een werkgroep rond armoede en armoedebestrijding. In deze werkgroep treffen heel uiteenlopende organisaties elkaar zoals de sociale dienst, sportraad, voedselbank, diaconie PKN, zorginstelling RIVAS, Bouwvereniging Volksbelang, wijkagent politie, coördinator Wijkwinkel Vianen en een gemeenteraadslid. Ook de wethouder maakt deel uit van de werkgroep. De PCI participeert hierin heel actief: de voorzitter van de PCI zit de vergaderingen voor, de secretaris zorgt voor de agenda en de verslaglegging.

Fietsenproject

Deze PCI wil zich niet beperken tot het ondersteunen van mensen in acute noodsituaties. Ze gaat ook actief op zoek naar projecten ten behoeve van jeugdigen, die zonder financiële ondersteuning niet van de grond komen. Bij de PCI leefde de veronderstelling dat er in Vianen gezinnen zijn, waar het bezit van een fiets bij kinderen in de leeftijd van 10 tot 12 jaar niet vanzelfsprekend is. Hierdoor is deelname aan klassikale activiteiten waarbij een fiets noodzakelijk

is, niet mogelijk. De PCI wilde die maatschappelijke participatie van kinderen graag mogelijk maken. Ze zocht daarop contact met basisscholen in Vianen en Hagestein vanuit de gedachte dat de leerkrachten het beste konden beoordelen of hier inderdaad sprake is van een probleem. In hun ogen bleek het hebben van een fiets voor die leeftijdscategorie inderdaad een must. In contact met de leerkrachten van groep 7 en 8 bleek dat er in beide klassen ongeveer twaalf kinderen waren zonder fiets. Daarop besloten PCI en school om samen een fietsenproject op te zetten. De PCI schafte tien degelijke maar wel gebruikte fietsen aan. Vijf jongens- en vijf meisjesfietsen. De rijwielhandelaar voegde er een fietspomp, fietsgereedschap en bandenplakmateriaal aan toe. De lokale bouwvereniging Volkskracht stelde gratis een garagebox in de buurt van de school ter beschikking als fietsenberging. En de leerkrachten beheren het gebruik. De aftrap van het fietsenproject vond plaats in 2010 aan het begin van het nieuwe schooljaar.

Ervaringen

Bijna een schooljaar verder, blijkt het project te voorzien in een behoefte. Met enige regelmaat worden de fietsen gebruikt. Op de dag van het evaluatiegesprek waren enkele kinderen op een leenfiets naar de dag van de 'Olympische spelen'. Een paar dagen later zou het schoolplein als een soort verkeerstuin worden ingericht om hier praktische verkeersles te geven. Dan bewijzen de fietsen ook hun nut. De fietsen zijn verder gebruikt voor buitenschoolse projecten en excursies. Ook heeft de school een meisjesfiets enkele weken uitgeleend aan een leerlinge, die geen fiets had en er privé een nodig had. Toen het fietsprobleem voor deze leerlinge was opgelost, is de fiets weer terug naar school gegaan. Het aanvankelijke plan om de fietsen aan het eind van het schooljaar mee te geven aan schoolverlaters, die geen eigen fiets hebben, blijkt niet nodig te zijn. Alle leerlingen die naar het voortgezet onderwijs gaan zijn in het bezit van een fiets.

Meer weten?

PCI Vianen
Brederodestraat 2
4132 VP Vianen
0347-371339
ammergroot@hotmail.com

BabyBullenBank

Parkstraat 32

2514 JK Den Haag

070-3181616

www.stekdenhaag.nl

Beroepskracht: Nikoline Stauttener



Jonge moeders in Den Haag blijken soms grote behoefte te hebben aan basics, zowel voor en na de bevalling als in de maanden erna.

BabyBullenBank Den Haag

"Baby met hartafwijking, verblijfsvergunning op medische grond."

"Alleenstaande moeder, Wajong, water afgesloten."

"Ongedocumenteerd, geen procedure, vader erkent baby niet."

"Moeder komt uit detentie, nieuw begin met zoon van 3 jaar."

"Slachtoffer mensenhandel, acht maanden zwanger, alleenstaand, vader doet niets."

"Gezin, veel schulden, kind slaapt in buggy."

Een kleine greep uit de 'situatieschetsen' van mensen, meest moeders, die worden doorverwezen naar de BabyBullenBank. Zij zijn hoogzwanger of hebben net een kind gekregen en missen de middelen en de contacten voor de aanschaf van zaken als een wieg, een kinderwagen, een buggy, een badje, een Maxi-Cosi of box. Of ze hebben geen positiekleding, geen speelgoed, veel te weinig kleertjes. Voor hen is er de BabyBullenBank (BBB) opgericht door Stek (voor Stad en Kerk) en de Protestantse Diaconie van Den Haag. Daar brengen mensen en instellingen die deze 'bullen' missen kunnen heen. Daar worden ze geselecteerd, zo nodig gewassen of gerepareerd en opgeslagen.

Al 400 moeders geholpen

Deze vorm van individuele hulpverlening fungeert sinds februari 2013. Van meet af aan is de BBB een groot succes gebleken. Ze wordt vooral gerund door vrijwilligers onder supervisie van Stek-medewerker Nikoline Stauttner. De mensen van de servicebalie van Stek spelen een belangrijke rol bij de intake en het aanbieden van de spullen aan de mensen die ervoor in aanmerking komen. De cliënten worden naar de Parkstraat doorverwezen door tal van welzijnsorganisaties, maatschappelijk werk, VluchtelingenWerk e.d. Zowel de aanlevering van spullen als het aantal afnemers ervan nemen vanaf het begin een grote vlucht. Na vijftien maanden

waren er al 200 moeders geholpen. Aan het begin van het najaar van 2015 ligt dat aantal al boven de 400. Het jaargemiddelde bedraagt rond de 150 mensen die hiermee worden geholpen.

Nou ja, succes...

Marja Prins (69) komt er dikwijls als vrijwilligster en neemt vaak haar kleinkinderen mee: "Het is triest: kinderen die niet naar buiten kunnen omdat ze geen jasje hebben. Dat de nood zo hoog is, wist ik niet. Nadat ik een advertentie van de BabyBullenBank had gelezen, ging ik naar de Parkstraat om wat zakken met kleertjes en een kinderstoel af te geven. De receptieruimte stond tot de nok vol met dozen, zakken en losse spullen. Het was één grote chaos. Stek had niet verwacht dat het project zo'n succes zou worden. Nou ja, succes... Het is natuurlijk heel erg dat het nodig is. 'Wilt u ons niet komen helpen?' vroeg de receptioniste." Marja Prins zei ja. "Een enkele keer heeft iemand geen vervoer en dan breng ik het bij hen thuis. Bel je aan, moeder doet open: bolle buik, kind op de heup. Vader in de gevangenis. Geen speelgoed in huis, niks. Nog geen tien euro voor een tweedehands kinderstoel bij de kringloop. Dat doet zeer. Dan rijd ik later terug met nog een doos met speelgoed en kleren voor de grotere kinderen."

Dat zijn citaten uit een interview met Marja, dat verscheen in het jaarverslag van Stek over 2013. Mensen in Gouda kregen het interview onder ogen. Mooi project, dachten ze daar. Een maand later kwam er een kleine vrachtwagen vol spullen aanrijden. Ingezameld in Gouda. Bij de BabyBullenBank blijkt de kracht van wederkerigheid, van 'onderlinge bijstand', van geven en ontvangen en van doeltreffende praktische armoedebestrijding.

90 Verjaardagstas Maarssen

"Bij ons thuis vieren wij geen verjaardagen. Dat is veel te duur." Het wordt niet altijd zo hardop gezegd, maar het komt veel voor. De diaconieën van De Ark, De Ontmoetingskerk en wijkgemeente Ichthus in Maarssen vinden het pijnlijk dat sommige kinderen en tieners in gezinnen leven waar het vieren van verjaardagen er niet in zit. Daarom namen zij het initiatief voor een verjaardagstas voor kinderen en een cadeaubon voor tieners. Het project draait al zo'n 3 jaar.

Iedere tiener heeft recht op een leuke verjaardag!

Dat vinden de kerken in Maarssen ook!

- Daarom krijgt de jarige een bon om met 5 vrienden of vriendinnen een uur te bowlen in Maarssenbroek met daarbij een consumptie.
- In de envelop zit ook een tegoedbon voor een appeltaart.
- Je komt voor deze bon in aanmerking als je in het bezit bent van een U-pas, je kind 13, 14 of 15 jaar wordt en je in Maarssen woont.

Flyers worden uitgedeeld door Voedselbank Stichtse Vecht en worden onder de aandacht gebracht door middel van de nieuwsbrief van sociale zaken van de gemeente. Verder brengen medewerkers van maatschappelijk werk hun cliënten met de initiatiefnemers in contact. De middenstand helpt door het geven van korting. Wie het speciale telefoonnummer belt krijgt de verzekering dat er vertrouwelijk met de gegevens wordt omgegaan.

Ieder kind heeft recht op een leuke verjaardag!

Dat vinden de kerken in Maarssen ook!

- Daarom hebben ze een tas gevuld met ballonnen en slingers.
- In de tas zit een tegoedbon voor een taart en een traktatie op school.
- Een cadeaubon voor de jarige om zelf iets uit te zoeken.
- Je komt voor de tas in aanmerking als je in het bezit bent van een U-pas, een kind hebt dat op de basisschool zit en als je in Maarssen woont.

MAARSSSEN



Meer weten?

Voor informatie kunt u contact opnemen met Jacqueline Stoop, tel. 0346 568578



Speelgoedbank Wageningen

De doelstelling van Speelgoedbank Wageningen is het verzamelen en gratis beschikbaar stellen van speelgoed aan gezinnen die niet de voldoende financiële middelen hebben om speelgoed te kopen. Er zijn steeds meer mensen in Nederland die rond en zelfs onder de armoedegrens leven. De Speelgoedbank wil de kinderen blij maken met het speelgoed. Speelgoed is goed voor de ontwikkeling van kinderen, ieder kind heeft het recht om te spelen.

Speelgoed is geen eerste levensbehoefte, maar door te spelen kunnen kinderen zich ontwikkelen.

Voedselbankpas of verwijzing

Ouders, verzorgers, opa's en oma's kunnen met de kinderen speelgoed komen halen op donderdagochtenden of een paar donderdagavonden en zaterdag in de maand. Om in aanmerking te komen voor onze diensten dient het gezin in het bezit zijn van een voedselbankpas of een verwijzing. Men kan met de kinderen naar de Speelgoedbank komen en zich ter plekke inschrijven. De verwijzing of de voedselbankpas wordt dan gecontroleerd.

Meer weten?

Stichting Speelgoedbank Wageningen
Tarthorst 675
6708 HX Wageningen
speelgoedbankwageningen@gmail.com



Zelf uitzoeken

Kinderen mogen zelf bepalen wat zij mee willen nemen. Ieder jaar wordt vastgesteld hoeveel stuks speelgoed kinderen per kwartaal mee mogen nemen. Dit is afhankelijk van de voorraad die beschikbaar is. Als kinderen jarig zijn mogen ze een extra stuk speelgoed uitzoeken en krijgen de ouders de gelegenheid om, indien voorradig, een nieuw cadeautje uit te zoeken. Daarnaast zijn er altijd leesboeken beschikbaar die extra meegenomen kunnen worden. Voor de feestdagen is de winkel extra geopend voor alleen ouders/verzorgers, zodat er cadeautjes uitgezocht kunnen worden voor de feestdagen. Dit is vaak een combinatie van gebruikte en nieuwe producten. Hiervoor worden de aantallen per jaar vastgesteld, afhankelijk van de voorraad.

Contactgegevens

De Kinderwinkel
 Van Baerlestraat 113-115
 2533 LK Den Haag
 070-3881758
 info@stekdenhaag.nl
 www.stekdenhaag.nl



De Kinderwinkel Den Haag

In de Haagse wijk Moerwijk – een van de wijken in Den Haag waar kinderen het in het algemeen niet gemakkelijk hebben – werd in 1995 vanuit kerkelijk initiatief de Kinderwinkel opgericht. In 2015 vierde de Kinderwinkel in de Van Baerlestraat zijn twintigjarig bestaan. In die jaren heeft het project zich ontwikkeld tot een onmisbare plek in de wijk, waar kinderen zich thuis kunnen voelen, samen kunnen spelen, sporten, knutselen en zich veilig kunnen voelen.

Elk kind is waardevol

Missionair diaconaal buurthuis De Kinderwinkel is er voor kinderen en tieners in de leeftijd van 2 tot en met 16 jaar in Moerwijk. Het uitgangspunt is de Bijbelse boodschap dat elk mens waardevol is. Vertaald naar de praktijk van de Kinderwinkel leidt dit tot de volgende principes:

- Elk kind is uniek en heeft recht op een plaats om te spelen en te ontdekken dat het er zijn mag.
- Elk kind, ongeacht afkomst, cultuur of geloof, is welkom en wordt gerespecteerd.
- Elk kind moet weten dat het liefde mag ontvangen en geven.
- Elk kind heeft kwaliteiten en verdient het geholpen te worden de eigen kracht en mogelijkheden te ontdekken.

Vrijwilliger Rik Pronk: "Ik zie het werk van de Kinderwinkel soms wel eens als druppeltjes-werk. Er is zoveel aan de hand in deze wijk. Maar het is wel een unieke plek waar buurt, school en kerk met elkaar worden verbonden."

Voor veel kinderen is Moerwijk-Zuid een moeilijke wijk om in op te groeien. Er is veel sociale en financiële problematiek, huiselijk geweld en drugsgerelateerde criminaliteit. Moerwijk behoort tot de armste wijken van het land en tot de wijken waar kinderen het het moeilijkst hebben. Met grote inzet van veel vrijwilligers is het mogelijk om de kinderen de aandacht te geven die ze nodig hebben. Daarnaast laat hun vrijwillige inzet zien dat er mensen zijn die iets over hebben voor de kinderen in Moerwijk.

Veilige thuisplek

De Kinderwinkel wil dagelijks een veilige thuisplek zijn voor kinderen en tieners in Moerwijk. Er werken twee beroepskrachten en circa 40 vrijwilligers uit de wijk met elkaar samen. Er worden tal van activiteiten ontwikkeld: kinderloop, tienerloop, ouder-kindochtenden, het bekende tienerrestaurant op donderdagavond, huiswerkbegeleiding, muziekprojecten, BijbelClub, uitstapjes in de schoolvakanties, een zomervakantieweek e.d. Aan het werk van de Kinderwinkel is ook een project verbonden op de nabijgelegen P. Oosterleeschool, 'De Bank': individuele begeleiding van kinderen die in een moeilijke situatie verkeren of gewoon eens vertrouwelijk willen praten.

In 2014 vonden 120 kinderen en tieners wekelijks hun weg naar de Kinderwinkel voor de verschillende activiteiten. Zo'n 35 kinderen gingen mee op zomerkamp.

De Kinderwinkel is een gezamenlijk project van de wijkgemeente Marcuskerk van de Protestantse Gemeente van Den Haag (PGG) en Stek – stichting voor stad en kerk in Den Haag. Het werk wordt financieel gedragen door de Protestantse Diaconie van Den Haag, de gemeente Den Haag en verschillende fondsen.

Ontmoeting op De Bank

Marinke Noback: "De jongen zit tegenover me in mijn kamer op school, het is duidelijk dat hij zich ergens voor schaamt en dat hij het nog even niet kan uiten. Graag zou hij het vertellen, maar eerst maar eens een potje kwartetten. Hij geniet van het spel en we lachen samen. Daarna laat ik hem een eigenwijsje/kaartje trekken. Hij pakt de kaart: 'Ik zeg wat ik voel!', kijkt me met grote ogen aan en zegt: 'Deze kaartjes zijn magisch!' Hij zucht en slikt zijn woorden nog weer even in. Ik help hem een eindje op weg en stel voor om mijn ogen dicht te doen of om hem een briefje te geven zodat hij het kan opschrijven. Hij geeft aan het allebei te willen: juf met de ogen dicht en hij een briefje schrijven. En zo gaat het. Vlak voor hij weer teruggaat naar de klas, vertel ik dat mij opvalt dat mijn geboortjaar op zijn vest staat. Dezelfde grote ogen... Met een glimlach doet hij de deur achter zich dicht en ik lees daarna het briefje waarin hij zijn probleem met mij deelt. 's Avonds, na een lange werkdag, sta ik achter hem in de rij in de supermarkt. Ik hoor hem zeggen: 'Dit is écht toevallig hoor.' 'Dat gaat de hele dag al zo met ons, hè?' antwoord ik. Hij lacht en zegt: 'Straks kom ik u ook nog bij mijn huis tegen! Zijn huis... Ja, want zo dichtbij voelt het soms. Ik zeg óók wat ik voel: ik voel nabijheid, in de meest pure vorm.'



Contactgegevens

Stichting Interkerkelijk Platform Campus Hoogvliet
Kruisnetlaan 200
3192 KD Hoogvliet-Rotterdam
info@ipch.nl
www.ipch.nl

Interkerkelijk Platform Campus Hoogvliet Rotterdam

Op dinsdagmiddag verandert een bovenzaaltje van het buurtcentrum op de campus in Hoogvliet (Rotterdam) in een hangplek voor jongeren. Wat drinken, met elkaar kletsen, dansen. "Refresh is blijkbaar een plek die ze nodig hebben", vertelt jongerenwerker en pionier Mayela van Walsum.

Het buurthuis staat op een bijzondere plek. midden op een campus voor middelbare scholen. De bouw van de campus destijds riep bij de protestantse gemeente Hoogvliet de vraag op of de kerk iets zou kunnen betekenen voor de jongeren op de campus. Uit een gehouden onderzoek is duidelijk geworden dat er onder de



jongeren behoeften zijn waarin de kerken gezamenlijk iets kunnen betekenen. Samen hebben de kerken gezocht naar een verbindende factor die de samenwerking mogelijk maakt: werken vanuit Gods liefde en vanuit die liefde er zijn voor de jongeren op de campus. Dat is wat alle kerkgemeenschappen bindt. En vanuit die samenwerking is de stichting "Interkerkelijk Platform Campus Hoogvliet" (IPCH) ontstaan.

Samen als kerk

Men is toen samen op zoek gegaan naar een jongerenwerker die de spil kan zijn tussen jongeren, de campus en de kerken. Aangezien het Campus-project een uniek concept is in Nederland, is het officieel ook een 'lifespot' van Youth for Christ geworden en een pioniersplek van de PKN (Protestantse Kerk in Nederland). Dit betekent dat dit werk ook ondersteund wordt door Youth for Christ en JOP (Jeugdwerkorganisatie van de PKN). Zij hebben elk hun eigen expertise op het gebied van het begeleiden van initiatieven.

"Als verschillende kerken samenwerken laten we zien dat we elkaar en anderen niet afwijzen."

Refresh is het initiatief van zes verschillende kerken uit de omgeving. Jongerenwerker Mayela van Walsum: "Het is een uitdaging om met zoveel kerken samen te werken. Tegelijkertijd kunnen we een voorbeeld zijn door te laten zien dat het goed kan. Kerken kunnen echt een rol spelen in het faciliteren van buurthuizen, waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Als verschillende kerken samenwerken laten we zien dat we elkaar en anderen niet afwijzen."

Jezelf zijn

Een plek waar jongeren na school terecht kunnen, waar naar hen geluisterd wordt en waar ze zichzelf kunnen zijn. Dat is wat Mayela voor zich zag. "We doen van alles, smoothies maken of nagellakken met de meiden. Er is dagelijks huiswerkbegeleiding. Er is inmiddels een vaste kern die zich zelfs afmeldt via Whatsapp als ze niet komen. Overbodig, maar het laat ons zien dat we gewaardeerd wor-

"Luisteren, daar draait het om."

den." Niet alleen jongeren worden door de plek aangetrokken, ook vrijwilligers en buurtbewoners komen spontaan langs. "Als ik zie hoe voorspoedig het gaat denk ik: God heeft dit zo bedoeld. Laatst zei een van de jongeren: hier kan ik gewoon mezelf zijn, gewoon chillen. Toen dacht ik: mijn missie voor jou is geslaagd." Luisteren, daar draait het om volgens Mayela: "Je kunt de beste ideeën hebben, maar als het niet aansluit bij de doelgroep, dan zullen ze niet komen. Ieder mens heeft de behoefte om gezien te worden, en dat lijkt steeds minder in de maatschappij te gebeuren. Alleen door te luisteren, kun je een grote bijdrage leveren."

Vrijwilligers kunnen - waar nodig en mogelijk - ingaan op behoeften van jongeren op de campus rondom levensvragen, zingeving en behoeften op maatschappelijk en diaconaal vlak. Er wordt actief gebouwd aan een aansprekende 'community' van jongeren die andere jongeren ook zullen uitdagen om mee te doen.

Afhankelijk van de behoeften van jongeren kan het opstarten van sportactiviteiten, een kookproject of een meidengroep ook tot de mogelijkheden behoren. "Bij de organisatie van deze activiteiten willen we de jongeren zoveel mogelijk inzetten, zodat zij zich herkennen in het initiatief en er daardoor optimaal bij betrokken zijn."

Contactgegevens

Solidair Groningen-Drenthe

Krista Russchen

krista@solidairgroningendrenthe.nl

www.solidairgroningendrenthe.nl/projecten/132-project-m25-diaconie-door-jongeren

www.facebook.com/M25GroningenLeeuwarden

www.mtwentyfive.nl



M25 in de Groningse Kanaalstreek

Binnen het bisdom Groningen-Leeuwarden wordt middels het project M25 (spreek uit emtwentyfive) aandacht besteed aan diaconie door jongeren. M25 is een verzamelnaam voor initiatieven in Nederlandse parochies waarin jongeren zich inzetten voor een ander. De bedoeling is om jonge mensen te laten ervaren wat het is om iets voor een ander te kunnen betekenen. De naam M25 is afgeleid van Mattheus 25. In dit hoofdstuk uit de bijbel geeft Jezus aan hoe wij met andere mensen moeten omgaan en elkaar kunnen helpen.

Jongeren oefenen zich in het doen van 'goede werken'

Voor wie M25 is bedoeld?

M25 heeft een oecumenisch karakter is bedoeld voor alle jonge mensen van 12-18 jaar in de parochies van het bisdom. Gedacht kan worden aan jongeren die de afgelopen drie jaar zijn gevormd. Ook hun vrienden en vriendinnen van alle opleidingen en achtergronden zijn van harte welkom. Via M25 maken jongeren kennis

met mensen op andere plaatsen in de samenleving, mensen die onder andere omstandigheden leven en met mensen in een andere levensfase. Jongeren worden zich meer bewust van hun eigen positie, (voor)oordelen en inzichten. Ze ontdekken hun eigen talenten en leren verantwoordelijkheid te nemen en te dragen. En ze ervaren hoe waardevol en leuk vrijwilligerswerk is. Kortom: jongeren oefenen zich in het doen van 'goede werken'.

De activiteiten in de Groningse Kanaalstreek

In de inmiddels gefuseerde parochie van het Heilige Kruis in de Groningse 'Kanaalstreek', is eind 2012 met hulp van een consultant maatschappelijke activering een M25 groep ontstaan. Het betreft de dorpen Musselkanaal, Stadskanaal, Kopstukken, Ter Apel en Zandberg. Deze groep is gestart met acht jongeren van zestien tot achttien jaar uit de verschillende parochies. Dit waren voornamelijk jongeren die het jaar daarvoor mee waren geweest op een reis naar Taizé. Zij zijn cupcakes gaan bakken en brachten die vervolgens langs bij ouderen uit de parochie. De pastor had de ouderen hiervoor geselecteerd. De ouderen waren door de consultant van tevoren telefonisch geïnformeerd. De jongeren waren enthousiast. Na de activiteit is in 2013 een nieuwe groep gevormd vanuit de jongeren die het sacrament van het vormsel ontvingen. De nieuwe groep van ongeveer tien jongeren is aan de slag gegaan bij de voedselbank. Ook deze jongeren waren enthousiast.

Enkele vrijwilligers, de pastor, een jongere die met de eerste M25 activiteit heeft meegedaan en de consultant, hebben vervolgens de handen ineen geslagen en gingen vanaf dat moment een M25 projectgroep vormen. Zij namen contact op met verschillende organisaties en organiseerden in de herfstvakantie 2014 drie M25 activiteiten: cupcakes bakken met ouderen in een verzorgingstehuis, helpen bij de voedselbank en een activiteit bij het AZC. Voor dat de activiteiten plaatsvonden, werd er voor jongeren eerst een startbijeenkomst georganiseerd. Deze bijeenkomst vond plaats in

de vormselgroep, maar ook andere jongeren waren uitgenodigd. Deze andere jongeren werden uitgenodigd via mail, via de mededelingen in de kerk, via het parochieblad en verder werden zij persoonlijk benaderd. In de startbijeenkomst werd onder meer het evangelie van Mattheus hoofdstuk 25 uitgelegd en met jongeren werd besproken wat de tekst opriep. De jongeren konden daarna kiezen uit de drie activiteiten. Verder werd met jongeren een M25 viering georganiseerd. In de viering zongen enkele jongeren in een M25 gelegenheidskoor en andere jongeren lazen de voorbeden. In deze viering stond wederom het Mattheus-evangelie centraal. Daarna gingen jongeren aan de slag en het aantal aanmeldingen was overweldigend: maar liefst 40 jongeren hadden zich aange-

In de startbijeenkomst werd het evangelie van Mattheus hoofdstuk 25 uitgelegd en met jongeren werd besproken wat de tekst opriep.

meld. De meeste activiteiten verliepen erg goed. Nadat de activiteiten hadden plaatsgevonden werd met jongeren geëvalueerd. Hieruit bleek dat het uitdelen van de pakketten bij de voedselbank het meeste indruk had gemaakt. Ondanks deze enthousiaste jongeren blijft M25 een kwetsbaar project. Interessant is ook dat de keuze voor activiteiten hier een rol in speelt: het plan om een bezoek te brengen aan een instelling met verstandelijk gehandicapten (meivakantie 2015) kwam pas na extra uitleg tot uitvoering, omdat de jongeren het eerst te eng vonden. De M25 projectgroep houdt nu nog steeds dezelfde structuur vast en organiseert twee keer per jaar een M25 week (herfstvakantie en meivakantie) met steeds vooraf startbijeenkomsten en vieringen. Na de activiteiten wordt met jongeren geëvalueerd.

VAKANTIE

De maand mei is de maand waarop veel werknemers een vakantietoelage op hun maandsalaris ontvangen: een stukje extra inkomen. Mensen met een hoog inkomen ontvangen aanmerkelijk meer vakantiegeld dan mensen met een laag inkomen. Dat betekent dat mensen die toch al moeilijk rondkomen niet op vakantie kunnen van dat kleine beetje vakantiegeld, het vakantiegeld nodig hebben voor het vervangen van de kapotte wasmachine of de steeds hoger wordende zorgkosten, of het aflossen van achterstallige betalingen. Veel mensen met een kleine beurs wonen in hoogbouwflats of wijkten met weinig groen. De dagelijkse zorgen om geld kosten veel energie. Lokale kerken zijn actief in het organiseren van acties rondom vakantie, zodat mensen met een kleine beurs er ook even tussen uit kunnen.



Armoede levert niet alleen financiële knelpunten op, maar ook immateriële. Eenzaamheid als gevolg van schaamte, creativiteit die ingedamd wordt door piekeren over materiële puzzels, kinderen die hun wensen maar voor zich houden om ouders niet te belasten. Ik ben trots op kerken die zowel materieel als immaterieel concreet hulp bieden.

Karin van den Broeke
Preses synode van de Protestantse Kerk in Nederland



Caravanproject Woerden

Het Caravanproject biedt alleenstaanden of gezinnen die al jarenlang moeten leven van een minimuminkomen een weekje vakantie aan in een stacaravan op een van de vele campings in Nederland. De Stuurgroep Diaconie van de H. Bonaventuraparochie doet dit samen met de diaconieën en Parochiële Caritas Instellingen (PCI), die deel uitmaken van de Commissie Diaconie van de Raad van Kerken in Woerden. Daarin nemen deel de geloofsgemeenschappen van diverse denominaties in Woerden, Kamerik, Kanis, Zegveld en Harmelen.

Uitbreiding

Het initiatief voor dit project kwam van de Stuurgroep Diaconie. De voorzitter van de toen nog bestaande Vincentiusvereniging in Woerden maakte de stuurgroep attent op de mogelijkheid om voor alleenstaanden of gezinnen een vakantie te organiseren. Deze vakanties werden aangeboden door Stichting Ontspanning en Recreatie Rijswijk (gelieerd aan de landelijke Vincentiusvereniging). Aanvankelijk startte de stuurgroep met het benaderen van enkele families. De financiering ging via de PCI van Woerden. Dat was rond 2003. In de loop der jaren breidde de activiteit zich uit en gingen ook de andere kerken in Woerden en omgeving meedoen. Alle diaconieën zijn financieel betrokken bij

dit project. Medefinanciers zijn het Van der Wel-Ijff Fonds (in 2014 en 2015) en de Rotary van Woerden (2015).

Gezinnen en ouderen

Elk jaar wordt aan 20 tot 30 gezinnen op deze manier een vakantie aangeboden. Wat is meer diaconaal dan voor gezinnen aan de onderkant van de samenleving een vakantie te organiseren? Deze groep mensen heeft eenvoudigweg geen geld om op vakantie te gaan. Kinderen kunnen nu na de vakantie ook hun avonturen op school vertellen in het kringgesprek. De tweede groep, die minder voorkomt in Woerden, zijn ouderen die van een heel klein pensioen met alleen een AOW moeten zien rond te komen. Als ze meegegaan zijn ze zeer dankbaar, omdat ze ervaren er ook bij te horen. Het vakantieproject is heel bekend in de gemeente. Het is voor iedereen toegankelijk die tot de doelgroep behoort en in Woerden woont.

Organisatie

De Commissie Diaconie Raad van Kerken Woerden (waarin thans 13 kerkgenootschappen zijn vertegenwoordigd), organiseert het project.

De gezinnen en samenwonenden met of zonder kinderen worden aangemeld door de navolgende instanties: de diaconieën en PCI'en, de Voedselbank, Maatschappelijk Werk, de Thuisbegeleiding, het Vluchtelingen Steunpunt Woerden Oudewater, de Regionale Adviesraad voor Werk en Bijstand en alle mensen van goede wil, die mensen uit de doelgroep kennen. De commissie wil het vakantieproject ook de komende jaren blijven aanbieden. Maar dat is afhankelijk van het per jaar beschikbaar gestelde budget.



Meer weten?

Commissie Diaconie Raad van Kerken Woerden
0348-422185
driessen@kpnmail.nl
www.rdcj.nl/vakantie_in_vorbereiding.pdf

Contactgegevens

info@vsdapeldoorn.nl

www.vakantiegeldsamendelenapeldoorn.nl



Vakantiegeld Samen Delen Apeldoorn

In mei krijgen veel mensen vakantiegeld. Mensen met een hoog inkomen ontvangen aanmerkelijk meer vakantiegeld dan mensen met een laag inkomen. Dat betekent dat mensen die toch al moeilijk rondkomen niet op vakantie kunnen van dat kleine beetje vakantiegeld. Kunt u zich voorstellen dat u niet op vakantie kunt of een dagje uit met de (klein)kinderen?

Bewustwording èn solidariteit

De kerken in Apeldoorn organiseren elk jaar de actie 'Vakantiegeld Samen Delen'. Alle kerken in een drietal delen van Apeldoorn doen mee aan de actie. De bedoeling ervan is tweeledig:

Bewustwording van de grote en steeds verder toenemende verschillen die er in onze samenleving zijn.

Actieve solidariteit. Diegenen die veel ontvangen, worden uitgenodigd om te delen met mensen die weinig of niets hebben. Voor velen een mooie gelegenheid om iets voor een medemens in de directe omgeving te doen.

Voorwaarden

Om een aanvraag te kunnen doen om vakantiegeld te ontvangen, moeten mensen een jaar of langer een inkomen of uitkering tot maximaal 120% boven het geldende sociale minimum inkomen ontvangen en wonen in Apeldoorn De Maten, Apeldoorn Zuid of in Ugchelen. De aanvragers moeten een kopie van hun maandelijkse inkomsten/uitkering en jaaropgave bijsluiten.

Om in aanmerking te komen maakt het niet uit of de aanvrager wel of niet tot een kerkgemeenschap behoort. Bij het verdelen van

het geld hanteert de werkgroep een maximum bedrag per gezin/ alleenstaande.

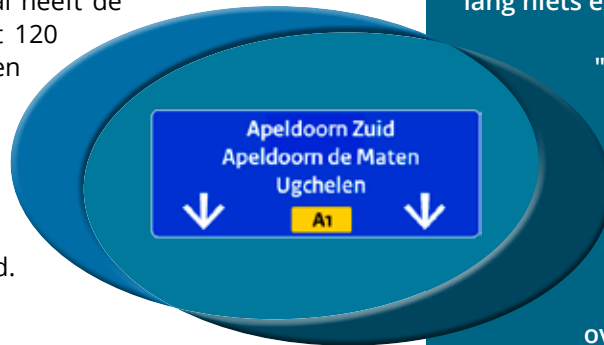
Afspraken met de gemeente

Over de actie Vakantiegeld Samen Delen is afstemming met de gemeente Apeldoorn. Dat is nodig om er voor te zorgen dat mensen die vakantiegeld ontvangen niet in de problemen komen wanneer zij een uitkering ontvangen of in schuldsanering zitten. Voor mensen in schuldsanering zoeken we naar een gift in natura, omdat zij geen geld mogen ontvangen.

Met de gegevens van gevers én ontvangers gaat de werkgroep die de actie uitvoert natuurlijk strikt vertrouwelijk om.

De Maten, Zuid en Ugchelen

In de wijk 'De Maten' kwamen in 2014 bijna zeventig aanvragen binnen om te mogen delen in vakantiegeld – ruim 20 aanvragen meer dan het jaar ervoor. Dat gaat om bijna 170 mensen (waarvan de helft kinderen). Er spreekt een groot vertrouwen uit in deze actie. In Apeldoorn Zuid ging het om 50 adressen waar ruimhartig het gedeelde vakantiegeld naartoe kon gaan. 20 alleengaanden, 5 echtparen en 25 gezinnen met een of meerdere kinderen konden daar worden verrast. Totaal heeft de werkgroep die de actie organiseert 120 personen, waarvan 54 kinderen een enorme verrassing bezorgd. Ook de gevers zijn vol vertrouwen: er werd een bedrag van maar liefst € 21.658 gegeven in De Maten en € 17.300 in Apeldoorn Zuid. De bedragen worden helemaal uitgedeeld. Er blijft niets over.



Reacties van ontvangers

"Super bedankt voor de gift. We zijn een midweek op vakantie in Arnhem. Lekker gezwommen, naar het watermuseum geweest, fietsen gehuurd en patat en ijs gehad. En we kunnen er nog meer mee doen!" (Via ansichtkaart van moeder met vier kinderen)

"Eindelijk een dagje uit met de kleinkinderen. Na een heel verdrietig jaar."

"Nu kan ik met de kinderen een dagje naar familie in Maastricht."

"Fijn voor dit gezin dat jullie helpen! Ik ben met een paar gezinnen aan de praat. Eén gezin heeft de formulieren al ingevuld, dus die ontvangen jullie komende week. Het betreffende gezin was superblij. Onvoorstelbaar waar sommige gezinnen van moeten leven." (Directeur basisschool)

"Het doet je ongelooflijk goed dat het geld zo goed terecht komt. Het blijkt vaak dat de mensen echt heel lang niets extra's hebben gehad." (Reactie deler)

"Na een poosje voedselbank en schulden, nu schuldenvrij! Zeer welkom extraatje. Ik ben me bewust geworden dat er nog vrijwilligers zijn die dingen voor mensen doen. Dat had ik me voordien nooit gerealiseerd. Ik ben opgegroeid met de boodschap 'bijstand is eigen schuld'. Inmiddels weet ik dat het je soms overkomt."

102 Met Vincentius Dokkum op vakantie

De Vincentiusvereniging Dokkum is opgericht in 1856 en is een lokaal georganiseerde vrijwilligersorganisatie, die met behulp van armoedebestrijding en persoonlijke hulpverlening en vanuit het gedachtegoed van Vincentius, een structurele bijdrage wil leveren aan goed leven voor zwakkeren en kwetsbaren in de samenleving.

Vakantie is niet vanzelfsprekend

Er even lekker tussenuit, in het voorjaar, de zomer of het najaar. Wat voor de meeste mensen in Nederland als vanzelfsprekend wordt beschouwd, is voor veel anderen om financiële redenen een onhaalbare droom. Maar verdient niet ieder mens het om een weekje op adem te komen? De Vincentiusvereniging vindt van wel. De landelijke vereniging biedt mensen met weinig financiële middelen een weekje vakantie aan in een stacaravan op een gezellige familiecamping tegen een sterk gereduceerde prijs. Het caravan-

project beschikt over zeven rookvrije stacaravans over heel Nederland verspreid. Met eigen toilet en douche, warm stromend water, geheel ingericht. In een schuurtje staan tuinmeubelen en fietsen. Allemaal van eerste klas kwaliteit en prima onderhouden, op kindvriendelijke campings met allerlei voorzieningen. De stacaravans zijn niet rolstoelvriendelijk.

Vakantiecaravanproject

De Vincentiusvereniging Dokkum heeft in de parochies Burgum en Dokkum ook zoiets georganiseerd. Zo dragen ze zelf iets bij aan een landelijke actie waarvan ook onze eigen mensen profiteren. Het is de eerste Vincentius-vakantieplek zo ver in het Noorden en een mooie verbreding van het landelijke aanbod. Zo kunnen mensen uit Friesland voor weinig geld terecht op een mooie camping niet alleen in de buurt, maar ook bijv. in Brabant. Ook mensen in Burgum en Dokkum kunnen gebruik maken van de vakantieplekken die aangeboden worden door andere Vincentiusverenigingen. Gelukkig is er in de buurt een camping die aan alle eisen voldoet, een echte veelsterrencamping. Er zijn mooie staanplaatsen, een kinderboerderij, een overdekt zwembad, een recreatieteam, enzovoort. Al dat moois is gevestigd vlak bij Burgum aan het Bergumermeer. Het vakantie seizoen loopt van april t/m oktober.

Aanvragen die ingediend worden via plaatselijke Vincentiusverenigingen, parochies, diaconieën, Maatschappelijk Werk, Jeugdzorg, Sociale Dienst en andere gelijkwaardige organisaties krijgen voorrang bij plaatsing.



Meer weten?

Vincentiusvereniging Dokkum

Dhr. G. Nijholt, secretaris

De Schans 47

9101 HR Dokkum

secretariaat@vincentiusdokkum.nl

www.vincentiusdokkum.nl

Vincentiusvereniging Nederland

secretariaat@vincentiusvereniging.nl

www.vincentiusvereniging.nl

Zomeractie Soest

Voor kinderen in gezinnen die het niet breed hebben zijn er in de zomertijd wel heel wat weken vrij van school maar soms niet zoveel 'vakantie'. Al een aantal jaren bieden kerken in Soest die kinderen daarom een aardigheidje aan: kaartjes voor de bioscoop, of voor de dierentuin, voor 'Superfun' (een versie voor jongere en één voor oudere kinderen), voor het Bosbad. De kinderen mogen zelf kiezen en even later krijgen zij de kaartjes. De reacties laten zich raden!

Koppeling met kerstpakkettenactie

Het betreft de gezinnen die al bekend zijn via de kerstpakkettenactie. In 2015 is het aantal huishoudens met kinderen in dat bestand 115. Daar wonen ongeveer 225 kinderen. De Zomeractie is een initiatief waarin de caritasinstelling van de RK Willibrord parochie, de Evangelie Gemeente en de diaconie van de Protestantse Gemeente Soest samenwerken. Vanuit die kerken zijn ongeveer 25 vrijwilligers in touw, eind juni begin juli, om de gezinnen te bezoeken.

Het adressenbestand voor de (al lang in Soest bestaande) kerstpakkettenactie is dus van groot belang. Die adressen worden elk jaar weer ontvangen van gemeenteleden in alle betrokken kerken, van de voedselbank, vluchtelingenwerk, het maatschappelijk werk en andere gemeentelijke instanties.

Vrijwilligers gaan op bezoek

Elke vrijwilliger krijgt ongeveer vijf adressen. Natuurlijk gaat het om 'vertrouwelijk' werk. Hij/zij bezoekt die in principe drie keer: de eerste keer ontvangt het gezin de uitnodiging en de keuzemogelijkheden met informatie. De tweede keer wordt het invulformuliertje opgehaald. Daarna gaan wij aan de slag om alle aanvragen te bestellen. De derde keer worden de gevraagde tickets bezorgd, voordat basisscholen hun laatste schooldag voor de vakantie hebben. Met 'de attracties' worden vooraf afspraken gemaakt. Meestal geven zij wat reductie, of zelfs veel reductie.



Contactgegevens

Het Kruispunt
Heidebloemstraat 2
7887 EB Erica
www.pkerica.nl/diakonie

Vakantievijfdaagse Erica

In Erica (ZO-Drenthe) heeft de diaconie, met hulp van veel gemeentelieden en anderen, een vakantievijfdaagse georganiseerd voor vijf moeders met kinderen uit Rotterdam. Twee diakenen namen het initiatief en kregen de volledige medewerking van de diaconie & zendingscommissie, die enthousiast reageerde. Het traject van idee tot uitvoering nam ongeveer anderhalf jaar in beslag. Ze bedachten allerlei activiteiten, zochten steun, geld en medewerking. In een draaiboek hebben ze alles vastgelegd.

Logeren in de kerk

Bijzonder is dat er in de kerk geloged werd. De kerk in Erica met alle zalen erbij blijkt geschikt. Er is voldoende ruimte om slaapkamers te maken, een geschikte keuken en voldoende toiletten. Maar er komt regelwerk bij kijken, veel regelwerk. Zou het ook van de burgerlijke gemeente mogen? Een kerk heeft nu eenmaal geen woonbestemming. En... wie worden uitgenodigd?

Een gemeenteadviseur gaf een lijstje met namen van organisaties. Zo werd in de zomer van 2013 contact gelegd met het Wijkpastoraat Oude Noorden in Rotterdam. Een groep moeders met kinderen werd uitgenodigd.



Mobiele douche

Toestemming van de gemeente kwam er, al moesten er wel brandmelders worden aangelegd. Ook werd er een mobiele douche gehuurd via een bouwbedrijf. Bedden, beddengoed, handdoeken, eten, speelgoed, potten en pannen, het werd allemaal geregeld. De bedden kwamen uiteindelijk van een tweedehands winkel die een partij had staan, ook geschikt voor verhuur. De kookploeg werd geleid door een gemeentelid. De was werd gedaan door gemeenteleden. Twee diakenen sliepen bij toerbeurt in de kerk.

Dierentuin en trekschuit

Het programma bestond uit bezoeken aan attracties in de buurt. Erica ligt in een mooie, rustige omgeving en er zijn voldoende dingen te bedenken voor gezinnen waar je lopend of met de fiets naar toe kunt. De fietsen werden door de plaatselijke fietsenhandel gratis ter beschikking gesteld. De supermarkt - waar een van

de diakenen werkt - gaf activiteitevouchers. Daardoor kon ook de dierentuin in Emmen worden bezocht voor een betaalbaar bedrag. Een boottocht met een snikke - de trekschuit door het kanaal bij Erica - zorgde nog voor verwarring, want in de sluis dachten de dames dat ze kopje onder zouden gaan! Gelukkig hielden we het droog. Vrijwilligers uit de gemeente gingen ook mee, en zo ontstonden er ook weer leuke gesprekken over en weer.

's Avonds was er steeds koffie voor iedereen in de gemeente, zodat veel mensen meededen. De zondagse kerkdienst stond in het teken van 'Vriendschap'. Dat was de enige activiteit die voor iedereen verplicht was. Maar ook dat vonden de vakantiegasten leuk.

"We zijn nu voor het eerst met vakantie."

"Hier is geen stress"

Moeder Irene zegt met nadruk: "De mensen in Erica zijn erg behulpzaam en zorgzaam. Met het eten houden ze rekening met iedereen, we eten halal en ook geen rundvlees. We doen heel andere dingen dan thuis, wij kijken hier geen tv, en dat mis ik ook niet." Devika vult haar aan: "We zijn druk bezig en toch is er geen stress zoals thuis. Hier hoeven we niet te zorgen dat er eten is, niet af te wassen of te koken en te poetsen." "In Rotterdam is wel veel stress en de stilte hier is fijn, maar ik zou ook niet zonder de stad kunnen. Het is fijn dat de kinderen hier zo kunnen rondlopen. We hoeven niet zo op te letten. Mijn zoon kan thuis niet alleen de straat op en hier wel", verwoordt Irma nog een verschil.

De gasten

De vijf moeders zijn lid van een moedergroep van Wijkpastoraat Oude Noorden. In hun dagelijks leven hebben de vrouwen veel stress. Zij leven behoorlijk geïsoleerd, zijn eenzaam of hebben te weinig geld omdat ze geen werk hebben of omdat ze hier zijn gekomen als vluchteling. In de moedergroep ontmoeten de vrouwen elkaar iedere week op donderdagochtend. Ze ontbijten samen en bespreken met elkaar dagelijkse dingen en helpen elkaar zo verder. De vrouwen die in Erica verblijven, zijn op deze moedergroep met elkaar bevriend geraakt.

De vrouwen mogen anderhalf jaar meedoen met de moedergroep en maken daarna weer plaats voor andere vrouwen in de wijk. Al blijft iedereen welkom bij het open programma. In oktober gaan diakenen en leden van de projectgroep uit Erica op bezoek in Rotterdam.

106 Vakantiebanc Delft

In het kielzog van de voedselbank ontstaan allerlei andere initiatieven. Een voorbeeld daarvan is de Vakantiebanc Delft.

Anita van Velzen, de eerste coördinator van de Vakantiebanc: "De Vakantiebanc is ontstaan vanuit de voedselbank. We kregen steeds meer het idee dat eten alleen niet voldoende is. Kinderen speelden soms zes weken lang op straat. Al gauw groeide het aantal activiteiten, omdat verschillende mensen verschillende wensen hebben."

Vakantiebanc Delft steunt gezinnen met kinderen, alleenstaanden en ouderen voor wie een vakantie financieel niet mogelijk is. Vakantie, al is het maar een dagje weg, maakt je blij!

Marjolein Kenselaar, de huidige coördinator: "Aanmeldingen voor de Vakantiebanc worden gedaan via Voedselbank Delft, maatschappelijk werk en andere hulpverlenende instanties in Delft. De Vakantiebanc selecteert aanmeldingen op grond van het aantal beschikbare plaatsen, motivatie en urgentie. Daarna wordt contact opgenomen met de aangemelde cliënten die in aanmerking komen."



Dagje naar Drievliet

Naast de vakanties zijn er ook dagjes uit. Zo organiseert de diaconie van de Vierhovenkerk i.s.m. de Vakantiebanc reeds meerdere jaren in de maand juni een uitje naar pretpark Drievliet of andere bestemmingen. Dan gaan 50 kinderen met hun ouders mee. De Vierhovenkerk ligt in de wijk Buitenhof, een wijk waar veel kinderen in achterstandssituaties leven. Veelal gaan deze kinderen naar de Horizonschool. Op deze school is een coördinator, die gedeeltelijk in dienst is bij deze school en gedeeltelijk bij een woningcoöperatie. Hij kent de thuissituatie van veel kinderen. Hij selecteert de kinderen die hiervoor in aanmerking komen. Soms zijn er zoveel aanmeldingen dat het uitje in september op herhaling gaat.

Organisatie

De Vakantiebanc is onderdeel van het RK Stadsdiaconaat Delft. Vanuit de RK kerken wordt dit initiatief ondersteund, onder meer door overleguimte, aan te bieden, collectes en Actie 'Geef ze de Vijf'. Fondsen, scholen en bedrijven dragen ook bij. Het is ook mogelijk een donatie in natura te doen: vervoer, een vakantie-accommodatie, een workshop, spelmateriaal of een boodschappenpakket. Het initiatief ontvangt geen subsidie. Vrijwilligers zijn onmisbaar. Mensen die hun ervaring inzetten op het gebied van PR, fondswerving, organisatie en begeleiding, chauffeurs die deelnemers en bagage naar de vakantiebestemming brengen en halen. Zowel organisatorische regelaars en meedenkers als heel praktische doeners geven hun medewerking. Mensen met een flexibele, open houding, respect en een warm hart voor deelnemers van de Vakantiebanc.

Meer weten?

info@vakantiebankdelft.nl
www.vakantiebankdelft.nl

Kindervakantieweek Rotterdam-Zuid

De werkgroep Diakonie van de Kruisvindingkerk op Rotterdam-Zuid organiseert sinds 2002 jaarlijks een kindervakantieweek voor kinderen die om verschillende redenen zelden of nooit op vakantie kunnen gaan. De kinderen, er mogen 25 deelnemen, komen uit heel Rotterdam-Zuid en variëren in leeftijd van 7 t/m 11 jaar. De kinderen verschillen in nationaliteit, cultuur, religie, leeftijd en status. De vakantieweek is de gelegenheid om samen een goede tijd te hebben, om te ervaren hoe fijn het is om met allerlei spellen en belevenissen op vakantie te zijn.

Flinke staf

Het kamphuis ligt in Schaijk en beschikt over alles wat er nodig is om zowel de kinderen als de vijf spelleaders als de kookstaf een goed, veilig en vooral heerlijk onderkomen te verschaffen. De week wordt door de spelleiding in een bepaald thema gezet, bijvoorbeeld 'De wereld rond' (2013). De spelleaders zijn jongvolwassenen die een maatschappelijke opleiding doen of gedaan hebben en enkele studenten van de PABO. Allemaal geven zij een hele midweek aan vrije dagen en hebben ze al veel tijd in de voorbe-

reidingen gestoken. Als 'hoofdcoach' is er een onderwijzeres en daarnaast de onmisbare kokkin. Ze worden zeer gewaardeerd.

De week wordt door de spelleiding in een bepaald thema gezet.

Gemotiveerd

Vanuit de werkgroep zorgt een team voor de aanmeldingen, eventuele huisbezoeken, boodschappen, financiën enzovoort. Vooral de financiering wordt steeds moeilijker, maar de blijdschap, het plezier en het samen bezig zijn geeft de werkgroep de kracht om door te gaan.

Als de bus voor de kerk vertrekt, wordt de kerkklok geluid, tot groot plezier van de kinderen. En als bij thuiskomst een jongetje van 8 dat nog nooit ergens was geweest, op de vraag: "Wat vond jij nou het leukste?" antwoordt: "Dat we samen aan tafel gingen eten. Dat ga ik mama ook vragen", dan is de werkgroep weer gemotiveerd om volgend jaar weer een vakantiecamp te organiseren.



Meer weten?

Wergroep Diakonie
Marianne Schouten
Bongert 12
3075 WB Rotterdam
010-4846785
jm.schouten@planet.nl

BELANGENBEHARTIGING EN LOBBY

De Nederlandse overheid is in eerste instantie verantwoordelijk voor het plaatselijke armoedebeleid. De diaconie is geroepen niet alleen goed te doen, maar ook recht te doen. Plaatselijke diaconieën oefenen invloed uit op het lokale armoedebeleid, door het besluitvormingsproces van zowel politieke partijen als de gemeenteraad te beïnvloeden. Daarvoor is het nodig om relaties op te bouwen met vertegenwoordigers van die partijen en met hen in gesprek te gaan. Lobby en belangenbehartiging zijn dus niet hetzelfde als actievoeren. Samenwerking met professionele en vrijwilligersorganisaties is hierbij een belangrijke sleutel. Samen kun je tenslotte meer dan alleen!



Kerken hebben sterke netwerken. De uitdaging is die netwerken in te zetten om armoede op te sporen. Het appel is barmhartigheid en gerechtigheid doen. Barmhartigheid vraagt: voor wie ben ik een naaste? Gerechtigheid vraagt: krachtadig werken aan een menswaardig bestaan voor slachtoffers van oneerlijke verdeling van de welvaart.

Aart Peters, tot 1 oktober 2015 gemeenteadviseur in de Protestantse Kerk in Nederland.



Sociale Actie Nuth

Midden jaren 90 kwam vanuit de kerken – parochie en protestantse gemeente – de vraag om concreet met armoede in de toenmalige gemeente Nuth aan de slag te gaan. Vanuit verkennende gesprekken tussen de parochie en de protestantse gemeente heeft dat aan het eind van de vorige eeuw geleid tot de oprichting van de werkgroep Armoede in Nuth.

Deze werkgroep heeft in eerste instantie geïnvesteerd in het leggen van goede contacten met de gemeente Nuth en in het bijzonder met de plaatselijke sociale dienst. In deze fase van verkenning en zoeken naar mogelijkheden om concreet iets met armoede te doen was uiteindelijk de naamgeving van de werkgroep een groot struikelblok. Men vond ‘werkgroep Armoede in Nuth’ te beladen voor zo’n relatief kleine gemeenschap. Een andere overweging daarbij was dat men ervoer dat mensen zich niet graag laten aanspreken op hun levenssituatie en eventuele problemen. Uiteindelijk heeft men gekozen voor Sociale Actie Nuth: SAN.

SAN stimuleert mensen uit de gemeente Nuth om signalen uit hun eigen omgeving op te merken, maar ook om aandacht en zorg aan elkaar te besteden. Mensen worden uitgenodigd om met een andere blik naar medemensen te kijken en zelf met hen te zoeken naar mogelijkheden bij het oplossen van hun vragen en problemen. Samen wordt zo gewerkt om de persoonlijke leefsituatie van mensen te verbeteren, maar ook om sociale uitsluiting te voorkomen en op te pakken.

Bindmiddel in een Limburgs dorp.

Een kleine gemeenschap

SAN timmert nog steeds hard aan de weg. Zo zijn de vrijwilligers nog nauw betrokken bij het verzamelen en samenstellen van voedselpakketten in de kerkdorpen. Met Kerstmis en Pasen wordt in de kerken voedsel ingezameld en uitgedeeld bij mensen in de dorpen. Maar is het ook nog belangrijk om de sociale problematiek te blijven benoemen. SAN heeft duidelijk ervaren dat het lastig is om in een plattelandsgemeente actief te zijn op het terrein van armoedebestrijding en sociale uitsluiting. In een kleine gemeenschap kent uiteindelijk iedereen elkaar. Daarnaast komt men er niet graag voor uit dat men in een financieel moeilijk parket zit en ondersteuning nodig heeft van anderen of van de sociale dienst. Een kleine gemeenschap kent dus nadelen als het gaat om zich in de openbaarheid te manifesteren. Maar heeft ook het voordeel dat veel mensen elkaar persoonlijk kennen en in die hoedanigheid in staat zijn om mensen te helpen. SAN probeert zo, vanuit een diaconale invalshoek, oog en oor te zijn voor mensen in de kerkdorpen van de gemeente Nuth.

Volwaardige gesprekspartner

Inmiddels wordt SAN door de gemeente als een volwaardige gesprekspartner geaccepteerd en worden de gevraagde en ongevraagde adviezen ter harte genomen. Zo heeft SAN in het verleden er onder meer voor gezorgd dat de communicatie naar de betrokken burgers eenvoudiger en duidelijker is geworden. Ook heeft SAN een belangrijke bijdrage geleverd aan het vereenvoudigen en zelfs bijna halveren van de benodigde papieren die mensen voor de WWB moeten invullen. Tot slot heeft SAN er bij de gemeente op aangedrongen dat er meer privacy voor cliënten van de sociale dienst moet zijn.

Meer weten?

Sociale Actie Nuth is te bereiken op het telefoonnummer 045-4051872.

Contactgegevens

Diana

p/a De Genestetlaan 14c, 6891 CS Rozendaal

026-3611721

erik.kool@dekerkvanrozendaal.nl

www.kerk.pknvelp.nl/diana



DIANA - Diaconaal Netwerk Armoedebestrijding Rheden

Zo'n tien jaar geleden hebben de diaconieën en caritasinstellingen in de gemeenten Rheden en Rozendaal (Gelderland) besloten, een diaconaal netwerk op te richten om de krachten te bundelen bij de armoedebestrijding. Dit netwerk, Diana, ondersteunt de aangesloten katholieke en protestantse diaconieën, bevordert kennisuitwisseling en zorgt ervoor dat de kerken met één mond spreken richting burgerlijke overheid. De diaconieën komen drie à vier keer per jaar bij elkaar. Recent is besloten om de samenwerking niet te beperken tot armoedebestrijding, maar ook andere diaconale vraagstukken mee te nemen, met uitzondering van het werelddiaconaat (ZWO) omdat daarvoor al samenwerkingsverbanden bestaan.

Mede door druk vanuit de kerken worden minima bij bezuinigingen in Rheden en Rozendaal zoveel mogelijk ontzien.

Overleg met de gemeente

Er vindt regelmatig overleg met ambtenaren en bestuurders van beide gemeenten plaats. Mede door druk vanuit de kerken worden minima bij bezuinigingen in Rheden en Rozendaal zoveel mogelijk ontzien, uiteraard binnen de grenzen die het Rijk stelt. Zo is de grens waarop mensen nog gebruik kunnen maken van gemeentelijke bijdrageregelingen onlangs verlaagd van 120 naar 110% van het bijstandsniveau. Een probleem is dat lang niet iedereen die recht heeft op financiële steun van de overheid, daar daadwerke-

lijk gebruik van maakt. De gemeente wil dit niet-gebruik terugdringen en heeft daarvoor o.a. aan de kerken hulp gevraagd. In Diana is afgesproken dat de diaconieën via hun kerkbladen en andere vormen van publiciteit inwoners attent maken op de bijdrageregelingen die er zijn. Ook is afgesproken dat bezoekers vanuit de kerk attent zullen zijn op tekenen van (verborgen) armoede bij gemeenteleden en zo nodig actie zullen ondernemen, bijvoorbeeld door te wijzen op voorzieningen van de gemeente, hulp van de diaconie, doorverwijzing e.d.

Effectieve samenwerking

Op het gebied van maatschappelijke ondersteuning en armoedebestrijding zijn veel organisaties werkzaam. Hulpvragers, maar ook hulpverleners zien soms door de bomen het bos niet meer. Naar aanleiding van het Europese jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in 2010 is de Initiatiefgroep Maatschappelijke Ondersteuning Rheden (ISMORhe) opgericht met als doel de onderlinge samenwerking te verbeteren en nieuwe initiatieven te nemen. Diana doet hieraan actief mee.

Er is in maart 2012 een conferentie georganiseerd met de betrokken organisaties en de gemeente Rheden, waarop tien aanbevelingen zijn opgesteld op het terrein van armoede en sociale uitsluiting, die aangeboden zijn aan de wethouder van sociale zaken. Een belangrijk punt is een goede samenwerking tussen het gemeentelijke Zorgloket en het Meldpunt Vrijwillige Thuishulp, zodat hulpvragers snel en doeltreffend geholpen worden. Ook vergroting van de naamsbekendheid en vindbaarheid van Zorgloket en Meldpunt zijn van groot belang. Als vervolg komt er een brochure uit met de ambities van alle organisaties op het gebied van armoedebestrijding.

In 2015 is de oprichting van Stichting Schuldhulpmaatje Rheden-Rozendaal een eind op streek. Een flink deel van de aangesloten

kerken doet mee. Er hebben zich al enkele maatjes aangemeld en er is goed overleg met de gemeente.

Noodfonds Mensen in de Bijstand

Diana heeft nauwe contacten met de stichting Mensen in de Bijstand. Deze stichting van en voor bijstandsgerechtigden ondersteunt mensen in deze regio die van een minimum moeten rondkomen en biedt hulp in noodsituaties zoals dreigende huisuitzetting, afsluiting van water en energie enzovoort. Diaconieën collecteren regelmatig voor het noodfonds van Mensen in de Bijstand. Eens per jaar voeren de kerken gezamenlijk de actie 'Kersttas' uit. Daarbij worden via de kerken in de regio boodschappen opgehaald waarvan kersttassen worden samengesteld, die tegen de feestdagen bij mensen met een minimuminkomen worden bezorgd. Elk jaar worden op deze wijze enkele honderden feestelijke pakketten uitgedeeld. Enkele diaconieën geven cadeaubonnen in plaats van boodschappen. De actie Kersttas met de bijbehorende publiciteit brengt elk jaar het armoedeprobleem onder de aandacht. Veel mensen zijn blij met de mogelijkheid om iets concreets te kunnen doen. Naast kerkleden is er een minstens even grote groep andere burgers die boodschappen inlevert om de kersttassen te vullen.

Meer armen, minder handen

Diana wordt, zoals zoveel organisaties van vrijwilligers geconfronteerd met het vraagstuk van veel ambities en een teruglopend aantal handen om die waar te maken. Zo is een voorstel om een fonds op te richten om vakantiegeld te delen en daarmee mensen met een minimuminkomen toch een leuk vakantie-uitje te bezorgen, noodgedwongen in de ijskast gegaan omdat het niet mogelijk bleek voldoende vrijwilligers te vinden voor een (duurzame) uitvoering. Maar er blijft voor Diana genoeg te doen: juist in tijden van crisis is het belangrijk om de krachten te bundelen en elkaar te blijven inspireren!

Contactgegevens

Delen Achter De Duinen

Algemeen: Henk Baars, hbaars@stekdenhaag.nl of
Jeannine Molier, jeannine.molier@gmail.com

Henny van der Most, hennyvandermost@gmail.com

Sandra van Laar, vanlaarsandra1963@gmail.com

Yvonne Louise Bijering, tsoeroe@live.nl

Secretaris: Elly Burgering, elly@straatconsulaat.nl

Webmaster: Pieter Schultz, Pieter.schultz@gmail.com

Website: www.delenachterdeduinen.nl



Delen Achter De Duinen Den Haag

Delen Achter De Duinen (DADD) is in 2012 ontstaan. Het is een gezamenlijk armoedeplatform van bijna 50 grotere en kleinere organisaties in Den Haag. STEK (voor Stad en Kerk, protestants) is een actief deelnemer in dit geheel. Ook Stichting Mara, katholiek maatschappelijk activeringswerk, doet mee. Zij werken samen met tal van seculiere organisaties. In Delen achter de Duinen draagt ieder vanuit de eigen kennis, ervaringen en betrokkenheid bij aan voorstellen om tot een solidair en rechtvaardiger beleid en samenleving te komen.



Bij het stadhuis presenteren deelnemende organisaties van DDAD zich, waarna ze in debat gaan met gemeenteraadsleden over de Inspiratienota.

Uitgangspunten van DADD

- Armoede heeft te maken met onvoldoende middelen, uitsluiting, onzekerheid en schaamte. In de ergste vorm hindert die zelfs de menselijke ontwikkeling. Daarom zetten wij ons in voor het op de kaart zetten van armoede, het bestrijden van armoede en het creëren van gelijke kansen, zodat iedereen tot zijn recht kan komen.
- Mensen die (langdurig) maatschappelijk uitgesloten zijn verdienen onze oprechte steun en waardering: los van afkomst, levensovertuiging en achtergrond. Omdat het bijdraagt aan respect en begrip dragen wij deze mentaliteit bewust uit.
- De kracht van het netwerk is dat wij ons niet beperken tot de eigen groep of achterban, maar dat wij gezamenlijk werken om armoede op zowel de korte als de lange termijn structureel en fundamenteel te bestrijden. De doelgroep zelf heeft hier het meeste baat bij.
- Wij willen dat de stemmen en verhalen van kwetsbare burgers worden gehoord door beleidsmakers. Daarom vormt naast technische, vooral ervaringskennis het fundament van onze beleidsaanbevelingen. Mensen die in armoede leven kunnen beter dan wie ook de impact van maatregelen op hun situatie verwoorden.
- Als platform reageren wij op ontwikkelingen, soms kritisch, maar altijd constructief en oplossingsgericht. Wij vinden het belangrijk dat de overheid ondersteuning blijft bieden aan haar burgers. Wij stimuleren en ondersteunen individuen en gemeenschappen om middels eigen initiatief kwaliteitsvolle zelfvoorzieningen op te richten.

Werkgroep politiek

Delen Achter De Duinen heeft onder meer een mooi model ontwikkeld om de gemeente te voeden met signalen en suggesties op het gebied van armoede in Den Haag: het samenstellen van een

Wij willen dat de stemmen en verhalen van kwetsbare burgers worden gehoord door beleidsmakers.

'inspiratienota' met beleidsvoorstellen en daarover debatteren met de gemeenteraad. Leden van DADD spreken regelmatig in bij de gemeenteraad en houden nauw contact met politieke partijen. Delen Achter De Duinen houdt zich bezig met signaleren, verzamelen en politiek vertalen van knelpunten in de samenleving die op een of andere manier te maken hebben met armoede. Het zijn signalen over waar het in de praktijk nog niet goed loopt, waar mensen dubbel getroffen worden doordat regelingen niet op elkaar aansluiten of waar nieuwe doelgroepen nog niet in beeld zijn. Het zijn ook suggesties voor verbetering omdat DADD graag met de politiek meedenkt en ervaring ter beschikking willen stellen. Het scala van onderwerpen is breed: onder meer de decentralisaties, kinderen/jongeren en armoede, dakloosheid, werkgelegenheid, de werkwijze van Sociale Zaken, informatievoorziening en procedures van gemeentelijke instanties. Delen achter de duinen organiseert ook themabijeenkomsten voor de aangesloten organisaties om kennis te vergroten en de organisaties op de hoogte te houden van agendapunten op de politieke kalender die voor hen van belang zijn, zodat via inspraak en politieke lobby tijdig knelpunten aan de orde gesteld kunnen worden.

En verder...

Delen Achter De Duinen heeft ook nog een werkgroep onderzoek en werkt samen met de Haagse Hogeschool in het kader van afstudeertrajecten.

Contactgegevens

info@WORLDdoetinchem.nl
www.WORLDdoetinchem.nl



WORLD Doetinchem

In Doetinchem is er sinds 2009 een vereniging WORLD. Dat staat voor Werkoverleg Overheid, Religies en Levensbeschouwingen in Doetinchem. Hierin zijn alle levensbeschouwelijke groeperingen van Doetinchem vertegenwoordigd, momenteel 23.

Het doel van de vereniging is om middels een structureel overleg met de gemeente te bespreken wat de gemeente doet en hoe de levensbeschouwingen daarmee kunnen omgaan. Wederzijdse informatie over wat je doet in het sociale domein is belangrijk, zeker nu de participatie van burgers zo'n belangrijke opdracht wordt. Centraal in de activiteiten van WORLD staan de woorden 'ontmoeting' en 'zingeving'. WORLD heeft dan ook geen ander doel dan door ontmoeting en presentie te werken aan geestelijk welzijn en zingeving voor alle inwoners van Doetinchem.

Informatieve bijeenkomsten

Vanaf 2009 zijn er verschillende bijeenkomsten geweest, waarbij de gemeente informatie heeft gegeven, bijvoorbeeld over mantelzorg. Er is ook een bijeenkomst georganiseerd over armoede, waarbij de gemeente informatie gaf over wat zij doet aan armoedebestrijding, schuldhulpverlening, projecten rond armoede en kinderen, etc. Op een andere avond lieten allerlei levensbeschouwelijke organisaties zien en horen wat zij betekenen voor de armoedebestrijding in Doetinchem. Enkele mensen vertelden over hun eigen schuldenproblemen.

Zoals in veel gemeenten wordt er ook in Doetinchem steeds meer wijkgericht gewerkt, met gebiedsambtenaren, wethouders die een bepaald deel van de gemeente tot hun speciale aandachtsveld hebben. In Doetinchem heet dat Wijkwerk Nieuwe Stijl, met zeven centra, van waaruit buurtcoaches werken, die voor alle problemen het aanspreekpunt zijn en blijven. Het is voor de kerken en andere levensbeschouwingen belangrijk te weten hoe dat werkt. Welke

Door ontmoeting en presentie werken aan geestelijk welzijn en zingeving.

kansen zijn er om hier gebruik van te maken? Deze samenspraak vond plaats in de nieuwe moskee, ook om zo dit nieuwe gebouw te leren kennen.

Een derde avond ging over goed samenleven, waarbij de burgemeester en een dominee inleidingen hielden, bedoeld voor betere informatie-uitwisseling en betere samenwerking.

Lunch met de burgemeester

De burgemeester werd uitgenodigd om kennis te maken met vertegenwoordigers van alle in Doetinchem aanwezige levensbeschouwingen, middels een kennismakingslunch. Ook de wethouder was daarbij aanwezig. Bijzonder was dat van de 23 in Doetinchem bestaande levensbeschouwelijke groeperingen er achttien vertegenwoordigd waren. Voor de lunch is informatie gegeven van bepaalde projecten vanuit de diaconie van de PKN, de PCI van de RK-parochie, Financiële Administratie (elders SchuldHulpMaatjes genoemd) en een maaltijdproject, als voorbeelden van particulier initiatief. Na de lunch gaf de gemeente informatie over Wijkwerk Nieuwe Stijl. Het overleg met de wethouder zal vaker worden herhaald. De inbreng van de levensbeschouwingen binnen het sociale domein is onmisbaar. Zij geven mede invulling aan de sociale cohesie.

Producten

WORLD heeft ook een paar 'producten' afgeleverd. Er is een Sociale Gids gemaakt, een boekwerkje met alle instanties die iets kunnen betekenen in het kader van armoedebestrijding. Het bevat korte informatie over de instantie, inclusief adresgegevens. Voor hulpverleners heel handzaam. Er is een gedrukte en een digitale versie.

Een andere 'product' is de Financiële Administratie. Naar aanleiding van de bijeenkomst over armoede is er contact gezocht met de gemeente. Die heeft alle medewerking gegeven aan dit initiatief. Een oproep in kerkbladen leverde veel reacties op. Inmiddels begint een vierde groep aan een training. In een klankbordgroep zitten vertegenwoordigers van WORLD, PAD (Platform Armoedebestrijding Doetinchem) en de gemeente.

WORLD is inmiddels een geaccepteerde en gewaardeerde groep in de gemeente. WORLD wordt regelmatig in raads- en commissiestukken genoemd als een instantie die meetelt en meedenkt. WORLD is ook gekoppeld aan de Sociale Raad, het adviesorgaan van de gemeente op het sociale terrein, elders ook wel WMO-raad genoemd. En WORLD is lid van het Platform Meedoen en Ondersteuningsdiensten, een overlegorgaan van en voor de vrijwilligersorganisaties binnen de gemeente.

Plannen

Het structureel overleg met de wethouder blijft een belangrijk punt. Ook het project Financiële Administratie blijft aandacht houden via de klankbordgroep; via de kerken worden nieuwe vrijwilligers geworven. Deze vrijwilligers worden altijd ondersteund door een professional, doen veel administratief werk (brieven ordenen e.d.) en houden contact als de professional meer op afstand gaat werken. Samen met het Platform Armoedebestrijding Doetinchem (PAD) wordt een Symposium Transitie vormgegeven. In dit symposium draait het om de vraag of en hoe burgers, kerken en organisaties moeten omgaan met de overgang van verantwoordelijkheden van Rijk naar gemeente die op een aantal terreinen in voorbereiding is. Het actualiseren van de Sociale Gids staat ook op de agenda. En tenslotte: er komt opnieuw een avond over armoede, waar de instanties laten zien wat er aangeboden wordt, hoe de regelgeving is gewijzigd en hoe er nog meer samengewerkt kan worden, bijvoorbeeld middels een solidariteitsfonds.

Contactgegevens

secretariaat@pactsamsam.nl
www.pactsamsam.nl

Volg Pact Sam Sam ook op social media:
www.twitter.com/pactsamsam
www.facebook.com/pactsamsam



**Pact
Sam Sam**
 Samen tegen armoede

Pact Sam Sam Amersfoort

In Amersfoort werken honderden vrijwilligers aan het verminderen van armoede, bij fondsen, stichtingen, kerken en vele andere initiatieven. De ene organisatie richt zich bijvoorbeeld op kinderen, de andere op alleenstaanden of ouderen. De ene organisatie verstrekt geld, de andere geeft advies of hulp in natura, zoals voedsel, schoolspullen of kleding. Het bundelen van deze krachten is wat Pact Sam Sam (PSS) doet. Zorgen dat men van elkaar weet wat ieder doet, zodat bij een hulpvraag die men zelf niet kan aanpakken, de juiste verwijzing wordt gedaan. Zodoende hoeft een hulpvrager zijn of haar verhaal niet steeds opnieuw te vertellen. Men kan rekenen op goede communicatie tussen de organisaties. Samenwerken om de armoede in Amersfoort te verminderen, dat is het doel van Pact Sam Sam. Samen tegen armoede.

De diaconie van de protestantse gemeente is mede initiatiefnemer van PSS en één van de participanten. De diaconaal opbouwwerker neemt deel aan de stuurgroep.

De gemeente Amersfoort steunt PSS met een financiële bijdrage.

Samenwerken

Samenwerken om armoede effectiever tegen te gaan, is het doel van Pact Sam Sam. Hoe doet PSS dat?

- Goed op de hoogte zijn van elkaars werkzaamheden, om correct te kunnen doorverwijzen indien nodig.
- Werken met een gezamenlijk intakeformulier, zodat hulpvragers hun verhaal maar één keer hoeven te vertellen.
- Deskundigheid vergroten, bijvoorbeeld met training en voorlichting.
- Optreden als spreekbuis en waakhond richting politiek en professionele organisaties.

*“Als we de handen ineen slaan,
bereiken we meer.”*

Pact Sam Sam richt zich in de eerste plaats op vrijwilligersorganisaties en particuliere fondsen. Daar waar wenselijk en mogelijk kunnen de professionele organisaties aanhaken.

Netwerkcafés: goed op de hoogte van elkaar

Ongeveer eens in de twee maanden zijn er Netwerkcafés. Daarin komen thema's rond armoede aan de orde. De bijeenkomsten uit de eerste reeks hadden de titel 'De Armoede Draait Door'. Daarna hebben er Netwerkcafés plaatsgevonden over armoede onder senioren, onderwijs en armoede, samenwerking met de Steunen InformatiePunten (Stips) en Wijkteams. De Netwerkcafés zijn tevens belangrijke ontmoetingsmomenten voor iedereen die in Amersfoort werkt aan het verminderen van armoede.



De Netwerkcafés zijn belangrijke ontmoetingsmomenten

Hulpvinder

Op www.pactsamsam.nl staat een Hulpvinder. Met het beantwoorden van een aantal vragen over de hulpvrager kunnen de organisaties geselecteerd worden die mogelijk kunnen helpen.

Eén formulier – één verhaal

Pact Sam Sam wil organisaties verbinden en zichtbaar maken, in eerste instantie voor elkaar. Daarom is er een samenwerkingsconvenant, met een gezamenlijk intakeformulier en privacyreglement. Door werkwijze, privacyregelingen en intakeprocedure op elkaar af te stemmen, is het mogelijk geworden om hulpvragen aan elkaar door te sturen. Het behandelen van hulpvragen gaat daarvoor sneller en beter.

Trainingen – de deskundige vrijwilliger

Pact Sam Sam biedt trainingen aan voor vrijwilligers in armoedebestrijding, zodat zij hun werk nog deskundiger en effectiever kunnen aanpakken. De trainingen gaan over je rol als vrijwilliger en over armoede in het algemeen: hoe herken je armoede, wat zijn de oorzaken en gevolgen van armoede, wat kun je doen, wat kun je niet doen? Wanneer moet je op je handen zitten en de hulpvrager stimuleren om zelf in actie te komen? Deelname aan de trainingen is gratis.

Contact met gemeente en politiek

De stuurgroep nam deel aan het rondetafelgesprek over armoede, dat de gemeente organiseerde in 2014 en wil actief beleid vormgeven en uitvoeren rondom de signaalfunctie van Pact Sam Sam. De 'alarmbel' op de netwerkbijeenkomsten is één van de middelen daarbij.

Contactgegevens

secretariaat: Wilma Hendriks
hendrikswjp@planet.nl
www.stichtingprota.nl



PROTA - Platform Regio Oss Tegen Armoede

Het Platform Regio Oss Tegen Armoede (PROTA) is een onafhankelijke vrijwilligers organisatie die, in een snel veranderende participatiesamenleving, opkomt voor de belangen van alle inwoners van Oss die geconfronteerd worden met de armoedeproblematiek en in een sociale isolement dreigen te komen.

Tijdens het door de Verenigde Naties uitgeroepen Internationale Jaar tegen de Armoede (1996) werd op initiatief van het arbeidspastoraat in Oss een groot aantal maatschappelijke en kerkelijke organisaties bijeen geroepen om het draagvlak te onderzoeken van een gezamenlijke armoedeaanpak in Oss en omgeving. Dat draagvlak bleek te bestaan. In 1998 werd het platform officieel een stichting.

In een maatschappij waarin we de armoede en schuldenproblematiek alleen maar zien toenemen en een kanteling van de verzorgingsmaatschappij naar een participatiesamenleving versneld doorgang vindt wil PROTA 'het klankbord' in Oss zijn voor de mensen die hierdoor in de verdrinking dreigen te komen. Het platform stelt zich ten doel om signalen van armoede op te vangen, deze signalen uit te wisselen en te bundelen en een structurele bestrijding van armoede te bevorderen.

Invloed uitoefenen

Om een zo breed mogelijke invloed uit te kunnen oefenen op het lokale armoedebeleid, heeft PROTA een aantal werkgroepen en projecten gestart die ieder een afzonderlijk aspect van armoedebestrijding behartigen:

- Armoede en Effecten op Kinderen
- Het Maatjesproject 'Er zijn voor jou'

- Project SchuldHulpMaatje
- Werkgroep voorbereiding debatavond
- Werkgroep Kerstpakketten
- Het solidariteitsfonds

Enkele malen per jaar is er een speciale bijeenkomst waarin vanuit diverse geledingen van de Osse samenleving uitwisseling van signalen plaatsvindt. Deze signalen worden gebundeld en doorgespeeld aan de gemeente Oss, aan instellingen en particulieren. Door signalering, toetsing van beleid en de vinger aan de pols houden, wil PROTA invloed uitoefenen op het lokale armoedebeleid.

Te vaak wordt het verhaal van mensen die in armoede verkeren veroordeeld, gebagatelliseerd of afgedaan als 'alleen maar een gevoel'.

Debatavonden

Mensen die in armoede verkeren, de ervaringsdeskundigen, zijn vaak moeilijk bereikbaar en vinden het vaak moeilijk om een brug naar 'de rest van de samenleving' te slaan. Er bestaat veel schaamte en onmacht om hun verhaal ten gehore te brengen. Bovenal is arm zijn nog steeds een taboe. Er bestaan vooroordelen omtrent armoede en arme mensen. Dat maakt dat echt luisteren en dus het open ontvangen van het verhaal van de ander in de praktijk nogal lastig blijkt. Te vaak wordt het verhaal van mensen die in armoede verkeren veroordeeld, gebagatelliseerd of afgedaan als 'alleen maar een gevoel'. En we hebben het hier over een groep kwetsbare mensen die al vaak te maken heeft met stigmatisering en niet serieus genomen worden.

Daarom streeft PROTA ernaar eenmaal per jaar een integer debat over armoede te organiseren. Het zijn debatten waarin ruimte

is voor persoonlijke verhalen en waarin tegelijkertijd het systeem achter de armoede bespreekbaar en inzichtelijk wordt gemaakt. Armoedebestrijding moet een zaak van ons allen worden. PROTA probeert door deze debatavonden armoede blijvend op de agenda te houden van de Osse politiek en samenleving.

Het thema van de debatavond van 2013 was 'Wmo en Armoede - wat kan ik ermee?'.

In 2015 is het thema van de debatavond 'Waarom mensen die hulp het hardst nodig hebben niet geholpen worden'. Het gaat hier vaak om personen en gezinnen die in chronische armoede leven. De insteek is: hoe kunnen hulp- en dienstverlening en instellingen rond deze mensen armoede(bestrijding) centraal stellen?

De werkgroep die de debatavond voorbereidt is wisselend van samenstelling. Ook mensen van buitenaf kunnen hierin zitting nemen. De taak is het voorbereiden van de debatavond. En sinds 2014 ook van de organisatie van de lunchbijeenkomsten.

Lunchbijeenkomsten

PROTA wil vooral ook arme mensen in regio Oss een stem en gezicht geven en een podium bieden om armoede in Oss bespreekbaar te maken. Zij wil arme mensen nadrukkelijk bij de voorbereiding van de debatavond betrekken.

Daarom worden er sinds 2014 voorafgaand aan de debatavond lunchbijeenkomsten georganiseerd waarop mensen die armoede kennen van dichtbij of verder weg, in dialoog gaan met elkaar en tezamen speerpunten opstellen ter voorbereiding van de debatavond. Er hebben zes lunchbijeenkomsten plaatsgevonden, met een groeiende deelname tot 30 personen. Hier werd onder meer het boek 'De dag dat Peter de deur dichttimmerde' van A.J. Kruiter en C. Pels besproken. De vraag was of de deelnemers dit soort ervaringen kenden, en we bedachten voorstellen en ideeën om te presenteren op de debatavond. Op deze avond verzorgde auteur Kruiter een inleiding en er vond een forumdebat plaats.

Contactgegevens

Stichting Hulpfonds Hellendoorn
p/a Stichting de Welle
Dahliastraat 21
7442 LA Nijverdal
hulpfondshellendoorn@outlook.com
www.stichtinghulpfondshellendoorn.nl



Stichting Hulpfonds Hellendoorn

In 2005 kwamen de kerken in Hellendoorn landelijk overrompend in het nieuws met de actie 'Helpen onder protest'. Nog steeds timmeren ze aan de weg tegen armoede in Nederland, onder meer door deelname in het Hulpfonds dat na deze actie in het leven werd geroepen.

Helpen onder protest

Bij de actie in 2005 diende de Hervormde Gemeente Hellendoorn een pro forma nota in bij de gemeente. Er kwamen zoveel hulpvragen van mensen in materiële nood bij de diaconie binnen dat men van mening was dat de kerken teveel op moesten vangen en de overheid ernstig in gebreke bleef. De helft van het bedrag voor noodhulp werd bij de gemeente in rekening gebracht. Op

een bijeenkomst van de werkgroep Kerk en Minima en het Steunpunt Minima kreeg de wethouder de rekening gepresenteerd. De gemeente stuurde de rekening door naar toenmalig minister De Geus. De media hadden er veel aandacht voor en uit het hele land kwamen adhesiebetuigingen.

"Wij willen een open deur zijn waar die anders voor mensen gesloten blijft."

Oprichting Hulpfonds

Deze actie leidde in 2006 tot een initiatief vanuit de gemeenteraad om samen met de kerken en het Platform Sociale Zekerheid in de gemeente de Stichting Hulpfonds Helleendoorn (SHH) op te richten. De gemeenteraad stemde unaniem voor deelname aan het fonds, dat wel een neutrale, onafhankelijke stichting werd.

Vanuit die Stichting werd vervolgens de Stichting BOOM (Budget Op Orde Maken) opgericht, die zich bezig houdt met financiële begeleiding en onderdeel is van SchuldHulpMaatje.

In het bestuur zitten mensen vanuit verschillende politieke en maatschappelijke richtingen, waaronder ook (diakenen van) de kerken. Het is dus een 'neutrale' stichting zonder een C voor de naam. Maar kerken en parochies doen vanuit hun betrokkenheid voor de arme kant van Nederland nadrukkelijk mee. Ze financieren ook mee aan het Hulpfonds. Alle kerken en parochies werken samen in een samenwerkingsverband en doneren 2 euro per kerklid (in totaal circa 20.000 euro per jaar). De bijdragen aan het Hulpfonds wisselen afhankelijk van de behoefte omdat het samenwerkingsverband ook bijdraagt aan BOOM, de Voedselbank en de Huiskamer (een centrum voor ontmoeting en verbinding). De gemeente draagt 1 euro per inwoner bij (in totaal circa 36.000

euro). Donateurs en bedrijven doen ook nog een duit in het zakje: circa 10.000 euro.

Laatste vangnet

Het fonds is een laatste vangnet. De SHH helpt mensen die financieel aan de grond zitten, die er zelf niet meer uit komen en nergens meer terecht kunnen voor financiële hulp. Daarnaast helpt ze onder andere bij het voorkomen van huisuitzettingen en afsluitingen door energiebedrijven. "Het gaat ons niet zozeer om de oorzaak van de financiële problemen, maar om de oplossing. Ook mensen die door eigen schuld in de problemen komen kunnen en willen we helpen, al zijn er natuurlijk grenzen. Wij willen een open deur zijn waar die anders voor mensen gesloten blijft."

Er is een standaardformulier voor de intake. Uit de intake, waar altijd een gesprek bij hoort bij de mensen thuis, blijkt welke hulp nodig is en dan volgt er hulp en/of doorverwijzing. Er zijn ruim 100 aanvragen per jaar (dit zijn adressen en dus meer mensen) en er gaat bijna 70.000 euro per jaar om in het Hulpfonds. Hulpvragers worden door gemeente, maatschappelijk werk, kerken, woningstichting, familie en vrienden gewezen op de mogelijkheid een beroep te doen op het fonds. Een sterke kant van het noodfonds is dat er voor iedere aanvrager een luisterend oor is, waarna er vrijwel altijd begaanbare wegen te vinden zijn om tot een oplossing te komen.

Contacten met de gemeente

Er zijn nauwe contacten met de gemeentelijke overheid. Deze geeft bijvoorbeeld een folder uit voor vrijwilligersorganisaties in de gemeente en faciliteert de samenwerking tussen professionele en vrijwillige organisaties. Zo was er tot 2015 bij de gemeente een regeling voor minima voor een bijdrage bij de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen, die daarna door het hulpfonds is overgenomen en geheel door de gemeente wordt gefinancierd.

BEWUSTWORDING, ACTIE EN CREATIVITEIT

Wereldwijd is er een onrechtvaardige verdeling van geld en goederen. Op creatieve manieren werken lokale kerken aan bewustwording, bijvoorbeeld door een fototentoonstelling of een theatervoorstelling. Zo komt (verborgen) armoede op een laagdrempelige wijze voor het voetlicht, waardoor mensen in armoede een stem krijgen. Menselijke verhalen over pijn en liefde, machteloosheid en hoop krijgen een gezicht. Anderen kunnen zich hierdoor gemakkelijker met hen identificeren. Daarnaast zoeken steeds meer kerken naar creatieve handelingsperspectieven, waarbij mensen niet passief aan de kant blijven staan, maar zich actief kunnen inzetten.



Onafgebroken aandacht voor mensen die gebukt gaan onder armoede. Vanuit kerken door gewone mensen. Op een dorp waar zorg voor elkaar gewoon is. In de stad door samenwerking met maatschappelijke organisaties. Zo verbinden en helpen mensen elkaar. Want we zijn geen helpers en geholpenen. Die ander is zoals jij en ik.

Anita Witte, stimuleert, coördineert en ondersteunt de caritas in de parochies vanuit de Dienst Caritas bisdom Haarlem-Amsterdam.

Tienden de Luxe Woerden

Er is wereldwijd sprake van een ontzettend scheve verdeling van rijkdom. Wereldwijd is voor veel mensen bijvoorbeeld goed drinkwater een luxe. Daarentegen hebben sommigen elk jaar weer moeite om een verlanglijstje te maken omdat we 'alles' al hebben. Met Sinterklaas en Kerst kopen we voor miljarden cadeaus. Zouden we de anderen ook niet mee willen laten genieten van onze luxe? Dit bracht de diaconie van de Gereformeerde Kerk in Woerden en Zegveld op het idee om een speciale actie op te zetten.

"Een extra stap naar rechtvaardigheid"

Tienden de luxe, hoe werkt het?

Door het Tienden de Luxe initiatief wil de diaconie een 'extra' mogelijkheid bieden voor bewustwording over luxe en daar iets mee te doen. Dat betekent dat het niet in de plaats moet komen van al het goede wat al gedaan wordt.

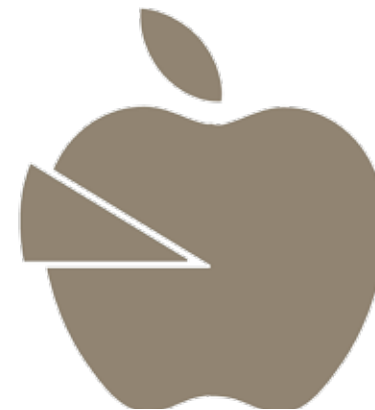
Als iemand een uitgave doet die hij of zij zelf best als een 'luxe' uitgave zou kunnen bestempelen, dan stort hij of zij 'een tiende deel' (of een ander percentage naar keuze) van het bedrag van de aankoop op de bankrekening van de diaconie. De diaconie spreekt over 'Tienden' (10%) omdat dit begrip een bekende Bijbelse klank

heeft, maar wel in een andere context werd voorgeschreven. Tien procent is dus vooral spreekwoordelijk bedoeld. Het mag elk ander percentage of bedrag zijn waarbij de deelnemer een goed gevoel heeft. Bewust iets van je luxe afstaan voor het lenigen van de nood van armen in de wereld, daar gaat het om. Het gaat om bewustwording en actie.

Projecten

Mensen die meedoen storten een bedrag op de rekening van de diaconie en geven daarbij aan voor welk doel het gebruikt moet worden. Ze kunnen kiezen tussen twee buitenlandse projecten en een binnenlands project. In 2015 zijn dat de voedselbank Woerden, pompen voor Burkina Faso en onderwijs voor Dalit kinderen in India.

Wat een 'luxe' uitgave is moet en kan alleen ieder voor zich bepalen. Je zou bijvoorbeeld kunnen denken aan de aanschaf van een luxe TV, het 'must have' nieuwe mobieltje, een nieuwe CD of DVD, een sieraad, een vakantiereis, een goed diner buitenshuis, of ...



Meer weten?

Wilhelminaweg 8
3441 XC Woerden
0348-424823
www.kerklanken.nl

Contactgegevens

Ronald Dashorst, Roelof Dump, Elisabeth Mees ten Oever, e.a., *de Ongeziene gezien. Verhalen over levenskunst, met foto's van Sjaak Verboom en anderen, Sant'Egidio-gemeenschap Apeldoorn*. 128 pagina's, fullcolour, hardcover ISBN 978 90 8171 393 1, Prijs € 15,-
Te bestellen via

055-5266504

emmaus@rkapeldoorn.nl

www.deongezienegezien.nl



De Ongeziene gezien Apeldoorn

In 2006 werd er in het Rijksmuseum in Amsterdam de fototentoonstelling Schraal gehouden van fotograaf Geert van Kesteren. Hij bracht de armoede in de grote steden en op het platteland, vaak verborgen, aangrijpend in beeld. Je kon de tentoonstelling inhuren, maar dat was toch prijzig. In Apeldoorn is Ronald Dashorst samen met enkele mensen van de beweging van Sant'Egidio de trekker geworden van een eigen Apeldoorns fotoproject.

Fotoproject

Het logo van de Emmaüs parochie, twee lopende figuren die drie schaduwen vooruit werpen, werd het inspirerende thema. De middelste schaduw is van Jezus, de Ongeziene, die met de leerlingen meeloopt terwijl ze praten. Zo kreeg de tentoonstelling over de armoede in Apeldoorn de naam 'De Ongeziene gezien'. Het project is een oproep om te laten zien wie niet gezien wordt en om te laten zien wat een ander niet (wil) zien. Mensen uit de parochie mochten zelf foto's maken over armoede, eenzaamheid of sociale uitsluiting of van sporen daarvan. Als er van mensen foto's werden gemaakt moest de maker een praatje maken, het project uitleggen en toestemming vragen. Zo ontstonden er allerlei relaties en contacten met mensen die elkaar vaak voor het eerst ontmoetten. De foto is een middel om je als fotograaf te verbinden met de man of vrouw die op je pad is gekomen, waardoor je je hart voor elkaar kan openen. Er is zo meer begrip voor elkaar ontstaan en zelfs vriendschappen. Als onderdeel van het project zijn arme mensen zelf uitgenodigd om ook foto's te maken van hun leef- en belevingswereld. De verzamelde foto's zijn door een jury beoordeeld en zo is een tentoonstelling ontstaan, die vervolgens in kerken en in het gemeentehuis heeft gerouleerd.

Acht verhalen over de kunst van het leven, waarin zij met vallen en opstaan hun weg hebben gevonden.

Inmiddels zijn er al vier projecten geweest, die telkens geleid hebben tot een indrukwekkende serie foto's van mensen in armoede-situaties.

Verhalenboek

Vanuit de parochie en de Apeldoornse groep van Sant'Egidio gebeuren er allerlei diaconale activiteiten. Bejaarden worden bezocht, maaltijden voor dak- en thuislozen georganiseerd, zwerfjongeren benaderd, asielzoekers ontmoet en mensen in de psychiatrie bezocht. Er is een kledingbank geopend waar veel mensen uit verschillende culturen komen en men verborgen armoede op het spoor komt. Zo zijn contacten mensen geworden en mensen hebben verhalen. Acht van die levensverhalen zijn met grote liefde opgetekend in het boek 'De Ongeziene gezien', dat in september 2012 is verschenen op de feestdag van Sant'Egidio.

De mensen uit het boek zijn door heel verschillende omstandigheden in een kwetsbare situatie terechtgekomen. Het zijn ontmoetingen met mensen die de moed hebben gehad om met ontwapenende openheid over zichzelf te vertellen. Ontroerende verhalen over hun strijd en keuzes, over moeite en kracht, angst en onvermogen, maar vooral ook over hun liefde, hoop en doorzettingsvermogen waarmee zij hun weg zijn gegaan door de gebrokenheid van het bestaan.

Het zijn acht verhalen over de kunst van het leven, waarin zij met vallen en opstaan hun weg hebben gevonden. Met het lezen van deze verhalen stappen wij in een wereld die vaak niet onze wereld is, maar die dit zo zou kunnen zijn.



Contactgegevens

info@franciscaansegideonsbende.nl
www.franciscaansegideonsbende.nl



VREDE EN ALLE GOEDS
Franciscaanse Beweging

Franciscaanse Gideonsbende Den Bosch

Vanuit de Franciscaanse Beweging is een 'Gideonsbende' ontstaan. De Franciscaanse Beweging verenigt mensen die zich geïnspireerd voelen door Franciscus en Clara van Assisi. Velen van hen zijn op hun eigen manier en plaats maatschappelijk actief. De Gideonsbende probeert deze activiteiten te bundelen, zodat ze ook gezamenlijk iets doen. De activiteiten hebben een landelijk bereik. Het centrale adres zit in Den Bosch.

Door bezieling en moed acties voeren

In het Evangelie lezen we (Matteüs 25): Wat gij voor de minsten der mijnen gedaan hebt, hebt ge voor mij gedaan. Franciscus schrijft: "Wanneer wij zien dat er iets kwaads gezegd of gedaan wordt, laten wij dan iets goeds zeggen en iets goeds doen." De kerngroep probeert in de geest van Jezus en Franciscus haar hart te laten spreken in woorden en daden.

Het idee van een 'Gideonsbende' stamt uit de Bijbel. Gideon verslaat daar met 300 uitgekozen strijdmakers een grote overmacht van Midjanieten die Israël aanvalt. 'Gideon' is symbool geworden voor een kleine bevlogen 'bende' die door haar bezieling en moed acties tegen onrecht en armoede voert. De Franciscaanse Gideonsbende wil een landelijke 'bende' zijn. Dit doet zij door met regelmaat suggesties hiervoor naar buiten te brengen die in het hele land zowel individueel of samen met anderen kunnen worden uitgevoerd.

Hoe werkt het?

Er is een kerngroep bestaande uit circa zeven personen die in staat is snel, creatief en accuraat te reageren op noden die in het hele land mensen bezighouden. Zij kan bereikt worden via het

dienstencentrum van de Franciscaanse Beweging, of haar eigen e-mailadres: info@franciscaansegideonsbende.nl.

Er wordt gewerkt met een jaarthema, maar er kan ook op actualiteiten gereageerd worden. De Gideonsbende is in de eerste plaats

"Wanneer wij zien dat er iets kwaads gezegd of gedaan wordt, laten wij dan iets goeds zeggen en iets goeds doen."

een digitaal netwerk. Maar bij de start van een nieuw jaarthema wordt een studie- of bezinningsmiddag georganiseerd voor en met belangstellenden. De kerngroep geeft suggesties over het aansluiten bij - of ondersteunen van - activiteiten van anderen, en het doen van 'iets goeds' vanuit de Franciscaanse Beweging, een bepaalde groep of als individu. Het zijn laagdrempelige, eenvoudige, activiteiten die van huis uit gedaan kunnen worden en gemakkelijk door 'bondgenoten' uit de eigen omgeving kunnen worden overgenomen.

Deelnemers zijn diegenen die zich via e-mail hebben aangemeld. Zij kunnen in hun eigen omgeving bondgenoten zoeken die met de acties mee willen doen.

Acties

Voorbeelden van acties zijn een Sinterklaasactie, die aandacht vraagt voor kinderen en verborgen armoede, 'Eropuit', een actie voor eenoudergezinnen en vakantie en 'Achter de geraniums is het wel het goedkoopst', waarin aandacht wordt gevraagd voor ouderen en verborgen armoede.

Uitgelicht: het rugzakjesproject

Met heel veel genoeg hebben we in 's Hertogenbosch 36 rugzakjes van de Franciscaanse Beweging gevuld voor kinderen die niet op vakantie kunnen gaan. Via de buurtpastor en de school hadden we voornamen en leeftijd van de kinderen gekregen. We hebben de kinderen in drie groepen verdeeld: onderbouw, midden- en bovenbouw. En daar met het inkopen van speelgoed (kleurpotloden, schetsboeken, stickervellen, frisbees, armbandjes, balsetjes etc.) rekening gehouden.

De Vincentiusvereniging was zo enthousiast over het initiatief dat ze een mooi bedrag beschikbaar stelde om speelgoedbonnen te kopen, zodat de kinderen ook een keer zelf iets konden uitzoeken. En ook de plaatselijke middenstand heeft geholpen (ijsbonnen, uitdeelzakjes snoep etc.).

Het gaat natuurlijk met name om de kinderen en hun gezinnen. Maar het mooie is dat je ook een stuk bewustwording ziet groeien bij veel mensen die van het initiatief horen: men gaat bewuster zien dat een heleboel gezinnen vanwege de moeilijke financiële situatie niet op vakantie kunnen.



Contactgegevens

Raad van Kerken Delft
 Strawinskylaan 33
 2625 ND Delft
 015-2611757
 Secretaris: J. van der Kooij
 info@raadvankerkendelft.nl
 www.raadvankerkendelft.nl

Joseph Wresinski Cultuur Stichting
 Da Costastraat 69
 1053 ZE Amsterdam
 Laurens Umans
 06-53515288
 lauresumans@zonnet.nl



De Omdenkers in Delft

"Wanneer het leed van mensen in armoede wordt genegeerd, leven zij in isolement. Theater is het medium bij uitstek om dit te doorbreken. Het geeft mensen de kans hun weinig gehoorde verhaal van armoede te vertellen op een poëtische, creatieve manier die voor iedereen toegankelijk is. Zo geeft theater stem aan het ongehoorde: stille armoede. Zo brengt het 't onzichtbare over het voetlicht: verborgen armoede. En zo doorbreekt het 't isolement."

De Joseph Wresinski Cultuur Stichting, gelieerd aan ATD Vierde wereld, brengt theatervoorstellingen waarbij de allerarmsten aan de wieg van de projecten staan. Zij bepalen in samenwerking met professionele theatermakers vorm en inhoud. Mensen in armoede volgen gedurende anderhalf jaar, 2 tot 4 volle dagen per week, een theater- en muziekopleiding. Tegelijkertijd ontwikkelen zij de inhoud van de producties. De voorstellingen maken indruk, maken bewust en maken tongen en emoties los.

De Omdenkers naar Delft

De Raad van Kerken Delft haalde de voorstelling 'De Omdenkers' in 2015 naar de Vierhovenkerk. Deze muziektheaterproductie is speciaal ontwikkeld voor kerken en organisaties op het terrein van armoede. De doelstelling van het project is om de kennis van armoede te verdiepen en zodoende een beroep te doen op onze solidariteit met mensen die leven in zeer kwetsbare situaties. De Omdenkers is een voorstelling die aanzet tot het overdenken van het samen leven.

Een paar fondsen, het Delftse 'Pact tegen de Armoede' en enkele diaconieën van lidkerken van de Raad van Kerken Delft maakten het optreden financieel mogelijk.

Spookburgers

De Omdenkers is een muzikale theatervoorstelling met humor, over spookburgers met een stoutmoedig plan. Spookburgers zijn mensen die bij geen enkele gemeente zijn ingeschreven en daarvoor geen rechten hebben. Ze leven, ademen, vechten voor hun bestaan en hebben lief, maar op papier bestaan ze niet. Ze zijn illegaal. Nederlanders en toch illegaal? Het komt vaker voor dan gedacht.

Ze leven, ademen, vechten voor hun bestaan en hebben lief, maar op papier bestaan ze niet.

Roos, een van de figuren uit De Omdenkers, is spookburger. Net als Lisa en haar man Karel, en Agnes, Michael, Leon, Alphons... Door teveel ongeluk getroffen, is hun leven op dood spoor beland. Ze wonen illegaal op een camping. Dat kan zo niet duren. Ze moeten hun verhaal kwijt. Maar waar, bij wie? Op radio of TV? In de krant? Bij de wethouder? De pastoor? Ze hebben een stoutmoedig plan en betreden het enige podium dat voor hen open staat: het toneel. Want: "Als wij ons verhaal kunnen vertellen, kunnen wij de wereld een duwtje geven. En als wij de wereld een duwtje kunnen geven, kijken de mensen in het dorp misschien eindelijk op."

Een indringend optreden

Op de middag van de uitvoeringsdag werden tribune en podium door de theatergroep zelf opgebouwd in de kerkzaal in

de Vierhovenkerk. De zaal onderging een fantastische metamorfose. Alleen al deze opstelling bracht het optreden in een sfeer die direct verbinding bracht met het indringende optreden door de groep. Er werd een wereld getoond die voor de meeste bezoekers ver af staat van hun dagelijkse wereld en die - zo was de boodschap - dichtbij kan zijn dan we ons realiseren. Ongeluk, pech, ziekte en werkloosheid kunnen je leven totaal op zijn kop zetten. Maar je kunt er ook uitkomen; ook dat deel werd met verve en karakter getoond.

De bezoekers waren getuige van een bijzonder optreden. Na afloop was er, zoals altijd bij deze voorstellingen, een nagesprek met publiek, acteurs en regisseur. Dat verdiept de bewustwording nog meer. Ook na de opvoeringsdag is er nog lang doorgepraat over wat er over de bühne kwam.



Contactgegevens

Stichting Hulpdienst In-Zicht
 Markt 10
 3901 DN Veenendaal
 06-38255710
info@hulpdienstinzicht.nl
www.hulpdienstinzicht.nl



Hulpdienst In-Zicht Veenendaal

Wilt u weten bij welk overheidsloket u met uw vraag terecht kunt? Bent u de weg kwijt in het doolhof van instanties? Wilt u aan het werk, maar mist u opleiding? Weet u niet meer waar u moet beginnen? Het zijn vragen die maar al te herkenbaar zijn.

Vooral mensen met een laag inkomen worden soms wanhopig van de veelheid aan instanties en formulieren. Ook mensen die onbekend zijn met de Nederlandse cultuur en/of taal nog niet eigen zijn, komen onnodig verder in problemen omdat ze de weg niet weten en dreigen af te haken. In Veenendaal namen de kerken met de oprichting van 'Hulpdienst In-Zicht' het initiatief om mensen de weg te wijzen door het doolhof.

Vanuit de kerken

Hulpdienst In-Zicht biedt concrete hulp aan mensen in de Veenendaalse samenleving, die geen of een beperkt sociaal/diaconaal vangnet hebben. De hulpdienst is in 2008 vanuit de Bethelkerk gestart met de behandeling van 20 hulpvragen. Het buurthuis waarin het begon, staat middenin de wijk tussen de doelgroep, waaronder veel allochtonen in een achterstandspositie. Het aantal hulpvragen steeg al snel naar meer dan 400 per jaar. Het aantal groeit nog steeds. Een eveneens snel groeiend aantal vrijwilligers uit een brede achterban geeft invulling aan de uiteenlopende ondersteuning die de Hulpdienst biedt. De Hulpdienst wordt een interkerkelijke stichting die nauwe banden met het Diaconaal Platform Veenendaal onderhoudt. Voor de financiering van de werkzaamheden is de stichting afhankelijk van sponsoring en giften.

Uitgebreide begeleiding

Mensen die ondersteuning willen kunnen langskomen op inloopen of contact opnemen per e-mail of telefoon. Men wordt dan

In Veenendaal namen kerken initiatief om mensen bij de hand te nemen en de weg te wijzen door het doolhof.

binnen 24 uur teruggebeld. De drempel is laag en er worden geen kosten doorberekend aan de hulpbehoevenden. De vrijwilligers nemen alle tijd voor hun cliënten en bieden een luisterend oor. Richard van Keulen, beleidsmaker van Hulpdienst In-Zicht. "Als mensen gehoord worden, is dat al heel wat. Dat gebeurt niet altijd bij een overheidsloket. Wat wij doen, is heel dankbaar werk. Het gaat soms om een kleinigheidje, een simpele handtekening, het aanvragen van een nieuw formulier of het vermelden van een ander adres. Daarmee help je iemand fijn op weg, wat hij of zij ook vaak merkt in zijn portemonnee."

Het gaat niet alleen om wegwijs in de bureaucratische wirwar. Er wordt vaak ook intensieve begeleiding geboden en soms financiële hulp. Hulpdienst In-Zicht start elk hulpverleningstraject met een uitgebreide intake. Hierbij wordt veel tijd en aandacht besteed aan de persoonlijke situatie en omstandigheden zodat de totale omvang van de hulpvraag goed ingeschat kan worden. In overleg met de hulpvrager en in samenspraak met de andere (soms al actieve) hulpverlenende instanties wordt vervolgens een plan van aanpak opgesteld.

Het gaat in essentie om schakelen en verbinden in de hulpverleningsketen, verlenen van acute hulp, vroegtijdige signalering van armoede en preventie door begeleiding.

Over welke problemen gaat het?

De ondersteuning van Hulpdienst In-Zicht richt zich vooral op belasting- en toeslagzaken, het doen van bijstandsaanvragen en as-

sistentie bij het budgetteren en/of het op orde brengen van de administratie. Ook wordt hulp verleend bij complexe situaties als de financiële gevolgen van overlijden van de partner, een scheiding of faillissement. Verder wordt begeleiding gegeven in geval van huurachterstand of bij andere schuldenproblematiek.

Denk verder aan:

- aanvragen tegemoetkoming schoolkosten, studiekosten, studiefinanciering
- kwijtschelding van belastingen
- belastingaangiftes
- vragen rond werk, opleiding en werkloosheid
- betalingsachterstanden en -regelingen
- complexe schuldenproblematiek
- het op orde brengen van de administratie
- verschillen van mening met de overheid

Men werkt nauw samen met SchuldHulpMaatje en begeleidt ook mensen in het voortraject naar en tijdens de schuldhulpverlening van het BAC (het Budget Advies Centrum), waaraan de gemeente Veenendaal deze taak heeft uitbesteed.



Aanpak Sint Antoniusparochie Súdwest Fryslân

Op veel plekken in het land zijn Parochiële Caritas Instellingen (PCI) de laatste tijd gefuseerd. Zo ook in de gemeente Súdwest Fryslân. Dat was veel meer dan een technische fusie. Het was de afsluiting van een inspirerende periode van inventarisatie en reflectie, met als resultaat de oprichting van de PCI van de Sint Antoniusparochie. De begrippen caritas en diaconie hebben een nieuwe impuls gekregen. De diaconale activiteiten van de parochie zijn in beeld gebracht en de bezinning op de diaconale taak van kerk en PCI heeft tot nieuw enthousiasme geleid. Er zijn nieuwe mensen opgestaan om de ambities van de nieuwe PCI waar te maken. Deze ambities hebben deels te maken met de verbetering van de structuur van de diaconie en de scholing van nieuw kader.

Maar de aandacht gaat vooral uit naar de diaconale inhoud: de concrete aandacht voor vragen van zieken, mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking, mensen met psychische problemen, dak- en thuislozen, verslaafden en mantelzorgers. Ook jongeren krijgen de aandacht, enerzijds als doelgroep, anderzijds door diaconale inzet via het M25-project. De meest genoemde maatschappelijke thema's zijn armoede en de dialoog met mensen met een andere culturele of religieuze achtergrond.

Mooi opbouwwerk

Het nieuwe beleidsplan voor diaconie van de Sint Antoniusparochie is aangeboden aan wethouder Sjoerd Tolsma. Deze toonde zich zeer ingenomen met het beleidsplan. Het was al het tweede beleidsplan van een PCI in zijn werkgebied. Het plan van de Zalige Titus Brandsmaparochie rond Bolsward, Makkum, Witmarsum en Workum was al langer bekend. "Kerndoelen van dat plan zijn de aanpak van armoede, het bevorderen van zelfredzaamheid en van

*"Een welkome aanvulling op de instanties.
Dicht bij de mensen."*

diaconaal bewustzijn", aldus Dominicus Kamsma, sinds kort voorzitter van de PCI. Vooral het resultaat hiervan telt. Het Diaconaal Opbouwwerkproject heeft de gemeente inmiddels een Ontmoetingsplaats, een Kledingbank en een Repair Café opgeleverd. Ook zijn er veel nieuwe vrijwilligers bijgekomen, zoals de lopers voor de Kanskaart en de maatjes voor mensen met schulden. Onlangs verscheen er een verslagbrochure van de eerste jaren van dit prachtige opbouwwerk.

Wethouder heeft hoge verwachtingen

Wethouder Tolsma heeft ook van de PCI van de Sint Antonius hoge verwachtingen. "Met onze middelen bereiken wij 80 tot 90% van de mensen met een hulpvraag. Juist de caritas, diaconie en de kerken kunnen die resterende 10 tot 20% bereiken. Jullie komen bij de mensen thuis en zijn beter in staat de verborgen problematiek in beeld te brengen. Daarbij is het wel van belang dat de kerken elkaar opzoeken en samenwerken. Het is goed om te zien hoe de PCI zich wil oriënteren op de vragen van de samenleving. Het plan is hierdoor concreet geworden en het komt op een goed moment. Wij zijn nu fase twee aan het invullen: op welke thema's kunnen gemeente, instellingen en vrijwilligersorganisaties elkaar vinden?"

Meer weten?

Sint Antoniusparochie
Singel 64, 8601 AL Sneek
secr@sintantoniusparochie.nl
www.sintantoniusparochie.nl

Kanskaart De Fryske Marren

In de gemeente De Fryske Marren werken verschillende organisaties van vrijwilligers samen in de Vereniging Steunpunt Uitkeringsgerechtigden, Gehandicapten en Minima (VerSUS). Kerken zijn daar ook bij betrokken via de Stichting Diaconale werkgroep solidair Skarsterlân en de Heilige Christoffel Parochie.

VerSUS ontwikkelt verschillende activiteiten, maar de kern wordt gevormd door het terugdringen van het zogeheten 'niet-gebruik'. Het minimuminkomen is in de loop van de tijd enorm uitgeknepen. Om de gevolgen daarvan wat op te vangen is er een enorme lap-pendeken van landelijke en plaatselijke inkomensondersteunende regelingen ontstaan. Die ondersteuning is hard nodig wil je het hoofd boven water kunnen houden met een minimumuitkering. Maar heel veel mensen kennen de regelingen niet, lopen vast in de bureaucratie, weten geen raad met het invullen van formulieren en zien door de bomen het bos niet meer.

Meedoen en kansen benutten

De campagne 'Meedoen en kansen benutten' van VerSUS wil de onderbenutting van regelingen tegengaan. Mensen met lage inkomens moeten geen geld laten liggen. Een belangrijk middel om mensen te helpen hun rechten te krijgen, is het spreek-

"Een aantal vrijwilligers biedt op afspraak gratis en toegankelijke hulp en biedt mensen op deze manier een luisterend oor en steun in de rug op een ongedwongen manier."

uur. Elke week is er een spreekuur waarop mensen hun verhaal kunnen vertellen. De spreekuurhouders zijn vrijwilligers die opgeleid en getraind zijn om hulp te bieden aan de mensen die inkomensondersteunende regelingen willen aanvragen. Bewoners die daar niet naartoe kunnen komen worden thuis bezocht. De hulp is gratis.

Kanskaart

De campagne wordt ondersteund met een 'Kanskaart'. Die wordt huis-aan-huis verspreid. Daarop staat: "Hebt u een laag inkomen?

Dan heeft u mogelijk recht op aanvullende voorzieningen, zoals...." Dan volgt een lijst van toeslagen, belastingteruggaven, heffingskortingen, regelingen voor kinderen, diaconale hulp, etc. Op de kaart wordt aangegeven waar men terecht kan voor hulp bij het aanvragen van aanvullingen.

De campagne is al jaren een succes. Heel veel mensen hebben ontdekt dat er met deze steun veel verbetering in hun situatie mogelijk is.



Meer weten?

VerSUS

Zijl 13, 8501 AZ Joure, 0513-416027

info@versusjoure.nl

www.versusjoure.nl/kanskaart

Van oorlog en zoeken naar veiligheid

En toen kwam de oorlog.
Waarom de bommen vielen
was je niet zo heel duidelijk.

Toen kwam de verwoesting.
Waarom je dorp werd gebombardeerd
kreeg je niet helder.

Toen kwam de honger.
Waarom er geen winkels meer waren
begreep je wel. Alles was kapot.

Toen kwam de dorst.
Waarom de waterleiding stuk was
kon je zien aan de puinhopen.

Toen kwam de naaktheid.
Waarom je geen woning meer had
deed je heel veel verdriet.

Knooppunt

Kerken en

Armoede

Toen kwam de vlucht.
Waarheen je moest gaan
en hoe lang je weg was wist je niet.

Toen kwam het vluchtelingenkamp.
Waarom daar geen toekomst was
kon niemand je meer vertellen.

Toen kwam de dood.
Waarom op dat wankele bootje
over dat grote water mensen verdronken
kostte je je laatste tranen.

Toen kwam de aankomst.
Waarom de mensen in het beloofde land
je zo verbitterd toeschreeuwden
kon je gelukkig niet verstaan.

Toen kwam de vrede.
Waarom je geloofde dat mensen
veiligheid en geluk kunnen maken
begreep je volledig.

Hub Crijns
27 oktober 2015

info@knooppuntkerkenenarmoede.nl
www.knooppuntkerkenenarmoede.nl